

Plenaire 43

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2006-2007

6 juni 2007

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	1
BERICHTEN VAN VERHINDERING	1
INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN	1
ACTUELE VRAAG van mevrouw Mieke Vogels tot mevrouw Fientje Moerman, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de hervorming van de ecologiesteun aan ondernemingen	
ACTUELE VRAAG van de heer Jan Peumans tot mevrouw Fientje Moerman, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de hervorming van de ecologiesteun aan ondernemingen	1
ACTUELE VRAAG van de heer Jos De Meyer tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de plotse en aanzienlijke tariefverhoging van de collectieve hospitalisatieverzekering voor het onderwijspersoneel	6
ACTUELE VRAAG van de heer Werner Marginet tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de financiële situatie van de openbare omroep en de gevolgen hiervan voor de beheersovereenkomst 2007-2011 met de VRT	
ACTUELE VRAAG van de heer Jurgen Verstrepen tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de financiële situatie van de VRT	10
MOTIE VAN ORDE	
Opheldering over de stand van zaken	11
ACTUELE VRAAG van de heer Werner Marginet tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de financiële situatie van de openbare omroep en de gevolgen hiervan voor de beheersovereenkomst 2007-2011 met de VRT	
ACTUELE VRAAG van de heer Jurgen Verstrepen tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de financiële situatie van de VRT (<i>Voortzetting</i>)	11
ACTUELE VRAAG van mevrouw Marie-Rose Morel tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het dragen van religieuze symbolen door ambtenaren van de Vlaamse overheid	14
ACTUELE VRAAG van de heer Jan Roegiers tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over mogelijke maatregelen tegen het sekstoerisme en de gevolgen ervan voor kinderen	16
ACTUELE VRAAG van de heer Johan Sauwens tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de stand van zaken betreffende een veralgemeende invoering van het elektronisch stemmen in Vlaanderen	18
ACTUELE VRAAG van mevrouw Anne Marie Hoebeke tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de evolutie van het aantal gevallen van ouderenmis(be)handeling	20
ACTUELE VRAAG van de heer Karim Van Overmeire tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de verklaringen van de minister-president betreffende de Armeense genocide	22

ACTUELE VRAAG van de heer Jaak Gabriels tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, en tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de nadelige gevolgen van de processierupsenplaag voor de volksgezondheid en de landbouw	
ACTUELE VRAAG van de heer Ludo Sannen tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de aanpak van de eikenprocessierupsenplaag	24
ONTWERP VAN DECREET betreffende het volwassenenonderwijs – 1201 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 6	
Algemene bespreking	29
Artikelsgewijze bespreking	42
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Vera Van der Borght, Patricia Ceysens en Elke Roex, de heren Bart Caron en Tom Dehaene en mevrouw Helga Stevens betreffende het bijdragesysteem voor de gebruiker van een dienst voor gezinszorg – 1127 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2	
Bespreking	43
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Stefaan Sintobin, Roland Van Goethem en John Vrancken betreffende een doorlichting van het Agentschap voor Buitenlandse Handel door de Vlaamse administratie – 1151 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2	
Bespreking	44
ONTWERP VAN DECREET betreffende het volwassenenonderwijs – 1201 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 6	
Aangehouden stemmingen	45
Hoofdelijke stemming	46
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Vera Van der Borght, Patricia Ceysens en Elke Roex, de heren Bart Caron en Tom Dehaene en mevrouw Helga Stevens betreffende het bijdragesysteem voor de gebruiker van een dienst voor gezinszorg – 1127 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	46
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	47
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	51
Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	51

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: mevrouw Marleen Vanderpoorten

– *De vergadering wordt geopend om 14.04 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat berichten van verhindering zijn ingekomen van volgende leden:

Mark Demesmaeker: gezondheidsredenen;

Kris Van Dijck: buitenslands;

Gilbert Bossuyt, Agnes Bruyninckx, Annick De Ridder, Erik Tack, Luc Van den Brande: ambtsverplichtingen.

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met ingekomen stukken en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl. St. VI. Parl. 2006-07, nr. 60/29*)

ACTUELE VRAAG van mevrouw Mieke Vogels tot mevrouw Fientje Moerman, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de hervorming van de ecologiesteun aan ondernemingen

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Peumans tot mevrouw Fientje Moerman, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de hervorming van de ecologiesteun aan ondernemingen

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, deze vraag is eigenlijk een mooi voorbeeld van januskoperij.

Wat betekent dat? Ik word elke avond overspoeld door tv-debatten, waar vertegenwoordigers van partijen die

hier in de meerderheid zitten – CD&V, sp.a, VLD, N-VA en spirit uiteraard – zich uitsloven om aan te tonen dat ze groener dan groenst zijn. Ik zie Verhofstadt poseren met Al Gore. Ik zie minister Vande Lanotte vier jaar te laat de eerste steen leggen van een windmolenpark. Ik zie dat Yves Leterme plots ontdekt dat een bio-ontbijt toch ook wel lekker is. Ik zie dus groener dan groene kandidaten.

Mevrouw de voorzitter, de day after of zelfs de morning after, zie ik diezelfde partijen – meer zelfs, dezelfde mensen – in de regering, waar ze met hun regeringshoofd aanwezig zijn, beslissen om de ecologiesteun aan bedrijven te beperken. Il faut le faire! Eigenlijk denken jullie dat de kiezers een stelletje idioten zijn.

Een van de vragen die Greenpeace stelde, was of men akkoord gaat om in het regeerakkoord het streefcijfer van 15 percent hernieuwbare energieconsumptie tegen 2020 op te nemen. De antwoorden van de partijen in volle campagne zijn duidelijk. CD&V zegt: "Ambitieuze streefcijfers zijn ook het doel van CD&V. Vandaar het voorstel om in Vlaanderen 12 percent groene stroom te realiseren tegen 2015." N-VA, collega Peumans, zegt: "De N-VA onderschrijft zonder voorbehoud deze aanbevelingen van Greenpeace." Sp.a zegt: "Sp.a wil fors bijkomend investeren in hernieuwbare energie. Om investeerders rechtszekerheid te geven, is het belangrijk ambitieuze doelstellingen nu vast te leggen." Spirit, dat altijd net iets meer wil dan sp.a, zegt niet dat ze akkoord gaan, maar dat ze "geheel akkoord gaan".

Collega's, ik weet niet of u weet wat u belooft. Ik weet in elk geval wel dat in 2005 1,7 percent van de bruto elektriciteitsconsumptie gerealiseerd werd via hernieuwbare energie. Mevrouw de minister, ik weet dat, als geen bijkomende maatregelen worden genomen – en dat zijn cijfers van uw eigen administratie of die van minister Peeters – we tegen 2020 zullen uitkomen op 8 percent, dus zeker niet op de 15 percent die u allemaal beloofde. Als de economie verder groeit, zullen die maatregelen nog groter moeten zijn.

Mevrouw de minister, in de realiteit zie ik dat zowel burgers als bedrijven eigenlijk de klik wel gemaakt hebben. Dat ze eigenlijk wel overtuigd zijn van wat jullie, tenminste in theorie, beloven, namelijk dat hernieuwbare energie nodig is. Ik zie dat aan de explosie van het aantal aanvragen van individuele burgers voor zonnepanelen en vooral aan de boom die de aanvragen van de bedrijven kende om ecologiesteun te krijgen voor hernieuwbare energie.

Dat is goed nieuws, want het betekent dat de verantwoordelijke mensen in dit land de klik gemaakt hebben. Wat goed is voor het milieu, is ook goed voor de

mensen, is ook goed voor de bedrijven en is ook goed voor de overheid, die de CO₂-uitstoot moet beperken.

Ik zou denken dat we na zoveel goed nieuws een feestje zouden bouwen en dat er voor meer budgetten zou worden gezorgd om deze gunstige evolutie voort te zetten. Deze regering doet echter het tegenovergestelde: ze verhoogt niet de budgetten maar verandert de spelregels en stapt over naar een callsysteem. Er is meer, en dat is alles behalve een illustratie van goed bestuur: men gaat het callsysteem met terugwerkende kracht invoeren. Niet ik, maar zowel Voka, UNIZO als de milieubeweging zeggen dat dit absoluut geen voorbeeld van goed bestuur is en absoluut niet bevorderlijk voor het continueren van het gunstige investeringsklimaat dat er nu bestaat voor de hernieuwbare energie, wel integendeel. Een aantal bedrijven voelt zich ronduit bedrogen. U moet niet afkomen met te zeggen dat u geen enkele vergunning hebt gegeven sinds 1 augustus. Dat klopt, maar er is ook geen communicatie over geweest dat de spelregels zouden veranderen. Dat is alles behalve een voorbeeld van goed bestuur.

Ten slotte heeft men ook de spelregels gewijzigd in de zin dat bedrijven geen subsidies meer krijgen wanneer ze in alternatieve energie voorzien met een recht van opstal, dat wil zeggen dat ze zonnepanelen bouwen op het dak van iemand anders of een windmolen plaatsen op een terrein van iemand anders. Mevrouw de minister, u weet dat u daar vooral de coöperatieve bedrijven zoals Ecopower en andere zwaar mee benadeelt. Het zijn coöperatieve bedrijven waar burgers zelf in investeren omdat ze alternatieve energie willen. Uw kandidaat-premier zou dat staatskapitalisme kunnen noemen en hij is daar een grote fan van. Blijkbaar vindt u dat niet belangrijk en hypothekeert u de werking van dit soort bedrijven.

Ik wil niet chargeren, maar na wat ik vorige zondag op een degelijk programma als Panorama heb gezien over de wijze waarop Electrabel steeds weer haar monopoliepositie wil garanderen via banden met de politiek, kan ik me niet van de indruk ontdoen dat ze ook bij u zijn langsgekomen. Dit voorstel over het recht van opstal stond bij mijn weten niet in het oorspronkelijke voorstel dat aan de Miniraad werd voorgesteld, tenzij u me het tegendeel kunt bewijzen.

Ik heb grote vragen bij wat deze regering van plan is. Collega's, dit is een signaal dat absoluut haaks staat op alle verkiezingsbeloften en het maakt duidelijk dat een pre- en een postelectorale periode voor alle meerderheidspartijen een wereld van verschil uitmaken. (*Applaus bij Groen!*)

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, de heer Van den Heuvel heeft over

dit onderwerp in de commissie voor Economie een aantal vragen gesteld. De heer Glorieux heeft zich daarbij aangesloten en hij heeft in de commissie voor Openbare Werken en Energie dezelfde vraag gesteld. Deze vraag is geïnspireerd door het feit dat de overheid blijkbaar maatregelen heeft genomen die, excuseer me de uitdrukking, ordinair besparingsmaatregelen zijn. Ik bedoel het woord 'ordinair' niet negatief. Omdat de aanvraag voor projecten voor hernieuwbare energie zo een groot succes kent, heeft men ervoor geopteerd de spelregels te veranderen omdat het anders te duur werd voor de overheid. Ik heb in bepaalde nota's gelezen over een tekort van 139 miljoen euro en dat men besparingen kan doorvoeren door het systeem retroactief in te voeren en ook door de spelregels en de bijdragen te veranderen.

Ik geef toe dat mijn vraag is geïnspireerd door een aantal contacten met Ecopower, de leider op het gebied van hernieuwbare energie. Ecopower zegt dat de minister verkeerd zit. In het publicatieblad van de Europese Gemeenschap staat, in verband met relevante investeringen in het milieu, dat ook uitgaven voor technologieoverdracht in de vorm van het verwerven van octrooien en van exploitatielicenties of licenties van alle niet-geoctrooieerde technische kennis, voor steun in aanmerking komen. Er moet aan een aantal voorwaarden worden voldaan: ze moeten op vijf jaar afgeschreven worden enzovoort.

Een ander punt is dat systemen van recht van opstal niet in aanmerking komen. Daar de technologische kennis vaak niet aanwezig is bij de eigenaar van een bepaald pand of wat dan ook, doet die ter zake een beroep op een bureau dat deskundig is. Ik heb altijd geleerd dat een recht van opstal voor maximaal 50 jaar kan worden afgesloten en dat dit gelijkstaat aan een soort eigendomsverwerving.

Wat ook zeer merkwaardig overkomt voor iedereen die projecten heeft opgestart, is dat men nu heeft beslist dat het systeem retroactief kan worden gewijzigd, tot 1 augustus 2006. Het op deze wijze terugdraaien van een genomen subsidiebesluit zorgt volgens mij toch voor veel rechtsonzekerheid voor een aantal bedrijven, zoals Ecopower. Daar is er sprake van een totale investering van 5 miljoen euro, toch een vrij fors bedrag. Die mensen zouden normaliter 1 miljoen ecologiesteun krijgen. Nu wordt er een zodanig grote rechtsonzekerheid gecreëerd dat de geloofwaardigheid van de overheid heel sterk in twijfel wordt getrokken.

Mevrouw de minister, ik zou dan ook graag eens van u horen hoe het nu zit met die Europese kwestie, maar ook uiteraard met dat recht van opstal en dat retroactieve karakter.

De voorzitter: Minister Moerman heeft het woord.

Minister Fientje Moerman: Mevrouw de voorzitter, ik dank de leden voor hun vragen. Mevrouw Vogels, met veel van wat u hebt gezegd, ben ik het volmondig eens. Ik ben het er natuurlijk niet mee eens dat we de kiezer als een debiel beschouwen. U hebt dat woord niet gebruikt, maar daar kwam het op neer. Ik ben het er ook niet mee eens als u stelt dat we twee gezichten zouden hebben. Ik hoop dat u na mijn uitleg zult begrijpen waarom u daar fout zit.

Ik ben wel overtuigd van de noodzaak van het subsidiëren van hernieuwbare energie en de productie daarvan. Alleen is het instrument van de ecologiepremie niet daartoe bestemd. Ik wil eerst een en ander op een rijtje zetten. Het is niet waar dat de budgetten zijn ingekrompen. Mijnheer Peumans, mocht het hier gaan over een ordinaire besparingsmaatregel, dan zou het toch niet kunnen dat er dit jaar, op 1 jaar tijd, een stijging is geweest van het bedrag voor de ecologiepremies, van 54 miljoen euro in de oorspronkelijke begroting 2007 tot 108 miljoen euro na de begrotingscontrole. Dat is een verdubbeling van het budget. Ik ken weinig budgetten die op nog geen jaar tijd verdubbelen. Dat gebeurt precies omdat we ons bewust zijn van het belang daarvan en erop willen inspelen. Tussen haakjes, op 3,5 jaar tijd is ongeveer 400 miljoen euro aan ecologiepremies verstrekt aan het Vlaamse bedrijfsleven. Is dat een ordinaire bezuiniging? Neen, dat is het niet.

Hebben we de zaken budgettair dan verkeerd ingeschat? Neen, dat hebben we al evenmin gedaan, maar het mechanisme dat oorspronkelijk in 2004 was gekozen voor de ecologiepremie wat dat van een vast budget ingeschreven in de begroting, met een open vraag. We konden die open vraag op voorhand niet inschatten, zelfs niet bij benadering. Dat hangt immers af van de optelsom van de individuele investeringsbeslissingen van bedrijven. We hebben inderdaad gezien dat deze ecologiepremie een zeer groot succes kent bij de bedrijven. Daar hebben we ook verder op ingespeeld.

Ongeveer medio 2006 hebben we echter gemerkt dat er plots een ander soort mechanisme aan het ontstaan was. Een aantal slimme jongens – of meisjes, maar ik denk dat het meestal jongens waren – hadden de weg gevonden. De ecologiepremie is bestemd voor bedrijven die hun eigen productieapparaat op een duurzame wijze willen vergroenen, door topmilieutechnologie binnen te halen. In plaats van gewone investeringen te doen, doen ze net iets meer, namelijk een investering in toptechnologie op milieuvlak. Vanaf medio 2006 zijn er echter kapers op de kust gekomen, die de ecologiepremie voor een ander doel zijn gaan gebruiken, namelijk om op structurele wijze de productie van groene stroom, in zeer vele gevallen opgewekt met zonne-energie, te subsidiëren. Dat is niet de bedoeling van de ecologiepremie. Daardoor is het aantal vragen enorm toegenomen.

Mijnheer Peumans, in de tekst van uw vraag vroeg u over hoeveel het ging.

Van medio 2006 tot nu hebben we in totaal voor 68,1 miljoen aanvragen binnengekregen voor steun aan projecten van opwekking van energie door zonnepanelen, waarvan een 44 percent gebruik maakt van de rechtsfiguur van het recht van opstal, al dan niet met verzaking van het recht van natrekking. Dan zitten we in een ander verhaal, waarbij niet meer het productieapparaat van dat bedrijf wordt verduurzaamd, maar men de ecologiepremie anders gebruikt.

U vroeg of Electrabel bij mij is langs geweest. Dat hebben ze niet gedaan, maar ze hadden het kunnen doen. Zij maken er met een van hun onderafdelingen ook gebruik van. De ecologiepremie was daar eigenlijk niet voor bedoeld. We hebben de ecologiepremie dus bijgesteld. De open vraag, die niet in te schatten valt, passen we nu in in een callsysteem, zoals we dat ook met de andere steunmechanismen hebben gedaan. We gaan terug naar het oorspronkelijke doel van de ecologiepremie, namelijk investeringen in topmilieutechnologie in de bedrijven zelf.

Ik geef een voorbeeld: een bedrijf dat uit biomassa elektriciteit opwekt – ik heb er gisteren één bezocht – investeert in rookgaswassingsprocedures, waardoor de uitstoot aan de strengste normen voldoet. Het gaat om toptechnologie, meer dan ‘state of the art’. Dat bedrijf krijgt een ecologiepremie. Maar een bedrijf dat beslist om in andere bedrijven of bij particulieren, wat ook gebeurt in sommige aanvragen, tegen vergoeding plaats in te nemen om zonnepanelen te zetten om groene stroom op te wekken, te voldoen aan bepaalde verplichtingen en groenestroomcertificaten te krijgen, zit niet in het verhaal van de ecologiepremie. Die dient voor de bedrijven zelf en toptechnologische milieuinvesteringen in de bedrijven zelf.

Daar ontstaat de verwarring. Zeg ik daarmee dat dit niet mijn winkel is en is daarmee voor mij de kous af? Nee, ik denk dat we in Vlaanderen een tandje moeten bijsteken voor de ondersteuning van hernieuwbare en groene energie. Dit nu beloven, zou voor mij heel simpel zijn, maar het is niet mijn bevoegdheid en zoals u weet heeft deze regering gezegd dat we voorzichtig zijn tot na de verkiezingen. We nemen enkel beslissingen binnen de begroting. Alle andere zaken zullen aan bod komen in de begrotingsbesprekingen voor 2008. Daar kunnen dergelijke zaken aan bod komen, maar niet hier.

Mevrouw Vogels, het zou voor mij heel eenvoudig geweest zijn om hier vandaag niet te staan. Ik weet ook wel wat ik doe wanneer ik in de maand mei, in de aanloop naar de federale verkiezingen, een besluit laat nemen dat niet zo populair is. Ik had even goed kunnen wachten tot 11 juni. Dat zou vanuit plat politiek standpunt waarschijnlijk slimmer geweest zijn. Ik heb dat niet willen doen. Waarom niet? Medio vorig jaar was er een lek van 5 miljoen euro per week, als een bad

zonder stop waaruit het water wegloopt terwijl de kraan bijvult. Doordat men via via te weten is gekomen dat er veranderingen op til waren, is dat geslonken tot 3 miljoen euro per week. Ik denk dat het geen daad van goed bestuur zou zijn geweest om met een dergelijke beslissing te wachten tot volgende week, wat voor mij veel simpeler was geweest.

Mevrouw Mieke Vogels: Mevrouw de minister, bedankt voor uw helder antwoord, maar het doet niets af aan mijn basisopmerking. Ik vind het moedig dat u dit nog hebt gedaan voor de verkiezingen, maar deze regering zou veel consequenter zijn wanneer ze een globale oplossing had voorgesteld of minstens in de meerjarenbegroting al iets had duidelijk gemaakt. Buiten mischien over Electrabel – die een onderaanneming hebben en slimme jongens zijn, vooral mannelijke slimme jongens – heb ik u niet horen zeggen dat degenen die, al dan niet oneigenlijk, gebruik hebben gemaakt van uw subsidiereglement, fout bezig zijn.

Door nu deze geïsoleerde beslissing te nemen om uw eigen bollenwinkel gedeeltelijk veilig te stellen, hebt u een heel slecht signaal gegeven voor het investeringsklimaat voor hernieuwbare energie. De tijd is rijp, zowel bij bedrijven als bij individuen, om ervoor te gaan. Dit is het moment om te investeren. Dit krakkemikkige en onduidelijk gecommuniceerde besluit van de Vlaamse Regering heeft de klok echter teruggedraaid. Dat is verschrikkelijk spijtig. Investeerders die al een aantal investeringen hebben gedaan, bijvoorbeeld van UNIZO en van de coöperatieve vennootschappen, blijven nu in de kou staan. Wat moeten ze doen? Heeft de regering een antwoord voor die investeerders? Ik denk het niet. De essentie van mijn vraag blijft perfect overeen. U hebt in uw bollenwinkel orde op zaken gesteld, maar de doelstelling van de regering om te investeren in alternatieve energie, wordt volledig onderuit gehaald.

De heer Jan Peumans: Mevrouw de minister, ik dank u, maar ik had ook graag een antwoord gekregen op mijn vraag over het retroactieve aspect. Wat moet een bedrijf doen dat een aantal investeringen of voorbereidende activiteiten heeft gedaan en dan plots wordt geconfronteerd met het besluit van de overheid om de datum retroactief vast te leggen op 1 augustus 2006? Zoiets veroorzaakt een grote rechtsonzekerheid, ook op het vlak van gedane investeringen.

Ik blijf toch nog een beetje op mijn honger zitten. Is het juist wat Europa zegt? Ook ik heb de stukken geraadpleegd, maar klopt het wat Europa zegt over investeringen op eigendommen van derden, maar via een systeem van recht van opstal?

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, wie had durven

dromen dat de ecologisteun bedrijven zo massaal zou aanzetten tot investeringen in hernieuwbare energie? Het succesverhaal van de ecologisteun blijkt ondertussen echter een nachtmerrie geworden te zijn, want door de grote omvang zijn de subsidies niet langer betaalbaar.

Mevrouw de minister, uit uw antwoord begrijp ik dat u een herziening wilt en dat die noodzakelijk is. Ik kan me echter niet vinden in de manier waarop u een aantal lopende dossiers afhandelt. U hebt wel veel verduidelijkt in uw antwoord, maar een subsidie herzien met terugwerkende kracht, is onaanvaardbaar. Ik betwijfel of dit juridisch kan. Het aankondigen van een subsidie klinkt altijd mooi, maar de Vlaamse Regering moet haar beloften nakomen en de aangekondigde subsidies uitbetalen. Het kan niet dat bedrijven eerst worden gemotiveerd en dat later de belofte van een financiële bijdrage wordt ingetrokken. Ik heb er begrip voor dat subsidies moeilijk te budgetteren zijn, maar er moet op voorhand een betere inschatting worden gemaakt en eventueel moet het budget via een begrotingswijziging aangepast worden.

Mevrouw de minister, we zien geen heil in de door u voorgestelde oplossing: het callsysteem. Voor het Vlaams Belang moeten alle bedrijven die investeren in hernieuwbare energie, beloond worden voor hun inspanningen voor ons milieu en ons klimaat. We ondersteunen de vraag van de getroffen bedrijven en dringen aan op de uitbetaling van wat beloofd werd na een doorlichting van de dossiers op hun correcte verloop, en op het herleiden van de subsidieprocedure in een vorm van fiscale aftrek, want dat kan volgens ons de grote oplossing zijn.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, ik sluit me graag aan bij de vraagstellers. De heer Peumans merkt terecht op dat we hierover in de commissie enkele weken geleden al ruim van gedachten hebben gewisseld, samen met de heren Glorieux en Martens. Dit is geen punt van de laatste dagen of weken, maar werd 2 à 3 maanden geleden al aangekondigd. De eerste keer gebeurde dat rond het paasreces.

Het is natuurlijk altijd goed dat een bedrijf een zo groot mogelijke rechtszekerheid heeft. De retroactieve kracht moet dus zoveel mogelijk vermeden worden.

Dat teruggekeerd wordt naar de finaliteit van de ecologiepremie is een goede zaak. Bij het uitvaardigen van een maatregel moeten we ons ervoor hoeden dat er allerlei andere zaken bij betrokken worden en dat wordt afgeweken van het uiteindelijke doel. Het is

belangrijk dat er opnieuw meer aandacht wordt besteed aan toptechnologie en aan de innovatieve waarde van investeringen. Onze wereld staat niet stil en we moeten meerijden in eerste klasse.

Dat van het systeem van de open enveloppe wordt overgestapt op het callsysteem, daar hebben wij al jaren vragen bij. Uit wetenschappelijk onderzoek – onze universiteiten hebben er de voorbije jaren 2 uitgevoerd – blijkt dat dit het minst slechte systeem is wanneer men met een gesloten budgettaire enveloppe wenst te werken.

Wij vragen dat u voor een zo groot mogelijke rechtszekerheid zou zorgen, en dat er een snelle procedure komt. Dat is belangrijk. Het callsysteem wekt heel wat ergernis bij de bedrijven omdat de procedure wordt uitgesmeerd over een lange periode. De interesse daalt daardoor. Men spreekt daarom van een loterij. Er is onzekerheid en het duurt allemaal te lang. Ik houd een pleidooi voor heldere criteria, zodat men zelf de innovatieve waarde van zijn investeringen kan inschatten.

Mevrouw Vogels, u wilt dat de hernieuwbare energie en groene stroom worden aangemoedigd. Volgens u wordt er nu een slecht signaal gegeven. De ecologiepremie is bedoeld voor een bepaald segment, u wilt dat zo houden. Ik vind echter dat we allemaal moeten zoeken naar manieren om de toepassing te verbreden. We hebben de groenestroomcertificaten. Er is de fiscale aftrek op federaal niveau. We moeten ons afvragen in welke mate het mattheuseffect hier van invloed is. Zijn het vooral de koopkrachtige gezinnen die overgaan tot investeringen in hernieuwbare energie? De uitdagingen zijn divers. We moeten die op korte termijn aanpakken. Daar moeten we in de Vlaamse begroting 2008 rekening mee houden. We moeten uitzoeken hoe we kunnen inspelen op de fiscale maatregelen van de nieuwe federale regering. Hoe kunnen we ervoor zorgen dat alle gezinnen, koopkrachtig en minder koopkrachtig, investeren in hernieuwbare energie?

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Mevrouw de voorzitter, ik wil een kanttekening maken bij het verhaaltje van mevrouw Vogels. Zij zegt dat door het verdwijnen van Groen! uit de regering een hele restauratiebeweging plaatsvindt. Deze regering schroeft terug wat paars-groen had gerealiseerd.

Mevrouw Vogels, door de invoering van de groenestroomcertificaten door de ministers Stevaert en Bossuyt kwam de boom van hernieuwbare energie pas goed op gang. De huidige coalitiepartners hebben ervoor gezorgd dat de bodemprijs voor elke vorm van groene stroom decretaal werd vastgelegd. Deze Vlaamse Regering heeft ervoor gezorgd dat die prijs contractueel werd vastgelegd tussen de exploitanten van groenestroominstallaties en de

netbeheerders voor een periode van twintig jaar. Dat heeft voor de rechtszekerheid gezorgd.

Dat heeft gemaakt dat een coöperatieve zoals Eco-power – waar ik trouwens coöperant van ben – vorig jaar 1 miljoen euro winst maakte op een omzet van 6 miljoen euro. Mij lijkt dat helemaal niet slecht. Vandaag las ik in De Tijd dat Aspiravi nv met haar investeringen in groene stroom vorig jaar een winst van 2 miljoen euro heeft geboekt. Wij hebben ervoor gezorgd dat investeringen in groene stroom rendabel zijn en we zullen ervoor zorgen dat dat zo blijft.

Uiteraard wordt het zoeken naar de optimale instrumenten daarvoor. Vandaag is dat een combinatie van ecologiepremies en groenestroomcertificaten. Ik denk dat het de voorkeur geniet – en ik steun op dat punt minister Moerman – vooral te werken met het systeem van groenestroomcertificaten en de bodemprijs die we daarmee garanderen. Het komt er niet op aan om investeringskosten te subsidiëren, nee, het komt erop aan om opbrengsten te subsidiëren. Op die manier gaan we ervoor zorgen dat de overheidsmiddelen op de meest efficiënte manier worden aangewend. We gaan uiteraard geen zonnepanelen in de schaduw subsidiëren, nee, we zorgen ervoor dat de middelen maximaal rendement opleveren. Met de herziening van het Elektriciteitsdecreet – daar zijn we mee bezig – en de aanpassing van de minimumwaarden voor groenestroomcertificaten kunnen we ervoor zorgen dat alle vormen van hernieuwbare energie in hun take-off-fase rendabel zijn en blijven. Ik opteer voor dat laatste, eerder dan voor de ecologiepremie omdat het zorgt voor een gelijk speelveld. Niet alleen bedrijfsinvesteringen op het eigen terrein krijgen steun, maar ook investeringen van dienstverleners, van hernieuwbare stroomproducenten en bij derde bedrijven via systemen van opstalrecht of huurovereenkomsten. Investeringen van particulieren kunnen op dezelfde manier steun genieten.

En ik kan u verzekeren, mevrouw Vogels, dat de Vlaamse Regering de minimale doelstelling voor groene stroom wel degelijk wil optrekken tot twaalf percent tegen 2015. Minister Peeters heeft die doelstellingen in dit halfroond overigens herhaald, in een antwoord op mijn vragen. Op die manier gaan we de doelstelling van vijftien percent tegen 2020 die u voorstelt, ruimschoots overschrijden. We zijn hier echt bezig met een revolutie op het vlak van hernieuwbare energie. Die krijgt van ons alle steun en zal verder doorgaan, wat uw standpunt daarover ook moge zijn.

De voorzitter: De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux: Ik besluit uit het betoog van de heer Martens dat Ecopower en de andere kmo's die getroffen worden door dit besluit, het allemaal bij het verkeerde eind hebben. Die uitspraak laat ik voor zijn rekening.

Minister Peeters heeft beloofd om tegen 2015 aan 12 procent te zitten. Ik dacht dat het de bedoeling was om doelstellingen voor 2018 voorop te stellen. Je moet immers in de eerste plaats op langere termijn perspectieven bieden aan de investeerders. En dat doe je niet, zoals de Vlaamse Regering nu doet, door voortdurend te stellen dat windenergie een hype is en dat we de kerncentrales weer langer moeten openhouden. Dat doe je ook niet door de investeringssteun voor hernieuwbare energiesystemen terug te schroeven.

Een van de coöperaties, Ecopower, is er dankzij dit systeem in geslaagd om 800 fotovoltaïsche zonne-installaties te installeren bij particulieren. 400 daarvan werden betaald door de eigenaars zelf, 400 door Ecopower, dankzij dit systeem. Dat is heel positief en daar wil ik u dan ook voor feliciteren, mevrouw de minister. Het probleem is dat men dat dit jaar had kunnen herhalen, maar dat dat nu in het water valt. Dat is onder meer het gevolg van die terugwerkende kracht. En dat maakt het net zo erg: kmo's hebben sindsdien heel wat investeringen gedaan, maar nu wordt de beloofde investeringssteun tot augustus 2006 nietig verklaard. U verandert plots de regels, zonder de kmo's daar vooraf van op de hoogte te brengen. De regels worden veranderd op het moment dat de kmo's al heel wat investeringen gedaan hebben, in de veronderstelling dat ze van de subsidie-regeling gebruik zouden kunnen maken. Zo wordt eens te meer de rechtszekerheid van bedrijven ondermijnd. Dat is geen voorbeeld van goed bestuur.

Minister Fientje Moerman: Ecologiesteun is breder dan energiesteun. Het gaat hier bovendien over ecologiesteun voor de bedrijven, het is dus nooit de bedoeling geweest om zonnepanelen op de daken van particulieren te subsidiëren via ecologiesteun voor bedrijven. Zo zouden we de bedrijven een slechte dienst bewijzen, want als het geld daarvoor gebruikt wordt, blijft er geen meer over voor een snelle behandeling van de dossiers van bedrijven die in een eigen productieapparaat investeren.

De actoren van deze nieuwe techniek zijn voornamelijk consultants en energiebedrijven.

Wat betreft de retroactiviteit, verwijik ik u naar de invoering van het callsysteem bij de groeipremie in 1999, onder mijn voorganger. Toen heeft men dat niet gedaan. Het resultaat was een anticipatief gedrag van de bedrijven, waardoor in de groeipremie een achterstand van 8 miljard Belgische frank opgebouwd is. De laatste dossiers daarvan zijn pas vorig jaar geliquideerd. Bedrijven die onder het nieuwe systeem om steun vroegen, moesten daardoor veel te lang wachten op de uitbetaling van hun steun.

Overigens, alle steun die toegezegd is, ook onder de oude regeling, wordt uiteraard uitbetaald. Om een toezegging van steun te krijgen volstaat het echter niet om een aanvraagdossier in te dienen of een vraag te stellen.

Daarvoor moet het dossier afgewikkeld zijn en moet er een beslissing genomen zijn. Waar al een beslissing was genomen, zal de uitbetaling volgen. De Raad van State kon leven met dit mechanisme. We hebben de beslissing genomen op 20 juli 2006 zodat de regeling kon ingaan op 1 augustus. De actoren waren daarvan op de hoogte. We stonden voor een heel lange adviesprocedure bij de Europese Commissie, de SERV en de Minaraad.

Over de op til zijnde verandering is er gecommuniceerd op de website.

Mevrouw Mieke Vogels: Het is een slecht signaal voor iedereen die in Vlaanderen de kaart wil trekken van de hernieuwbare energie. Dat zeggen Voka, UNI-ZO en een aantal anderen. Ik vind het een teken van heel slecht bestuur dat u dergelijke maatregelen met terugwerkende kracht neemt.

De heer Jan Peumans: Hoe zit het met Europa?

Minister Fientje Moerman: Het opstelrecht is de rechtsfiguur die wordt gebruikt om investeringen te doen bij derden, terwijl wij met de ecologiepremie enkel willen investeren in en door bedrijven in hun eigen productieapparaat. Het is nooit de bedoeling geweest van het Europese steuninstrument om ecologiesteun te gebruiken om derde investeringen structureel te subsidiëren voor het opwekken van groene energie.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Jos De Meyer tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de plotse en aanzienlijke tariefverhoging van de collectieve hospitalisatieverzekering voor het onderwijspersoneel

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, sinds vele jaren heeft het onderwijspersoneel de kans om tegen vrij interessante voorwaarden aan te sluiten bij de collectieve hospitalisatieverzekering van Ethias.

De voorbije weken werd het onderwijspersoneel geconfronteerd met een aanzienlijke prijsstijging: tussen 30 en 150 procent. Het zijn vooral de gepensioneerden die te maken krijgen met een zwaardere factuur. De groep tussen 65 en 69 jaar moet 150 procent meer betalen. In de brief die Ethias mee stuurt, staat als motiva-

tie: “de kosten voor gezondheidszorg die voortdurend blijven stijgen en het persoonlijk aandeel van de patiënt dat steeds hoger en hoger wordt”.

Dit is geen fraai rapport voor het parsee gezondheidsbeleid van de federale regering. Mijnheer de minister, een aantal personeelsleden hebben Ethias persoonlijk gecontacteerd en gevraagd naar een verdere motivatie. Daaruit blijkt dat Ethias vooraf gesprekken heeft gehad met de administratie Onderwijs over deze tariefaanpassing. Uiteraard neemt dat niet weg dat een aantal mensen die gedurende jaren heel trouw de premie hebben betaald, en gezien hun leeftijd nog nauwelijks eens kans hebben om van verzekeringinstelling te veranderen, zich bedrogen voelen.

Mijnheer de minister, hoeveel mensen uit de onderwijssector zijn aangesloten bij de collectieve hospitalisatieverzekering van Ethias? Is er effectief vooraf overleg gepleegd met de onderwijsadministratie? Wat was het resultaat daarvan? Wat vindt u persoonlijk van deze heel forse tariefstijging en de manier waarop die wordt ingevoerd? Werden de scholen en de vakverenigingen betrokken bij het overleg? Ziet u mogelijkheden om deze – mijns inziens te forse – tariefstijging nog in te trekken?

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, de heer De Meyer stelt een belangrijke vraag, die vandaag niet alleen mij, maar ook nogal wat andere mensen bezighoudt. Het gaat over een zeer oude polis, die eigenlijk nog dateert uit de tijd van het rijksonderwijs. De regeling is dan veralgemeend naar alle leerkrachten, gepensioneerde leerkrachten, gepensioneerde ambtenaren en gezinsleden. Die oude polis dekt inderdaad voor een groot stuk de gezondheidskosten.

Ethias heeft op 26 april een voorstel gedaan aan de verantwoordelijk ambtenaar die deze polis administratief bij ons beheert. De premies werden daarbij aanzienlijk verhoogd. De verantwoordelijk ambtenaar heeft op dat ogenblik geoordeeld dat we geen weg meer uitkonden. Indien hij had gezegd dat hij het er niet meer mee eens was, zouden de betrokkenen vanaf 1 september geen polis meer hebben.

De mensen kunnen wel individueel beslissen te veranderen. Vermits de mensen geruime tijd op voorhand verwittigd moeten worden, voelde de betrokken ambtenaar zich echter verplicht om zeer snel te beslissen en heeft hij toegezegd dat hij de polis, met de er in opgenomen voorwaarden, nog voor één jaar zou verlengen. Het is de gangbare procedure dat een polis met één jaar wordt verlengd.

Het is niet de eerste keer dat een premie wordt verhoogd. De verhogingen zijn nu wel zeer belangrijk. Ze

zijn inderdaad zeer ingrijpend voor de portemonnee van heel wat gepensioneerde leerkrachten of gepensioneerde ambtenaren van het departement Onderwijs. Ik ben me er zeer goed van bewust dat het voor veel mensen een groot probleem is.

Ik betreur dat de verantwoordelijke ambtenaar mij, de secretaris-generaal van het departement of mijn kabinetschef van de zaak niet in kennis heeft gesteld. Deze man heeft eigenlijk op eigen houtje een beslissing genomen. Ik denk dat hij dat te goeder trouw heeft gedaan. Het is echter wel bijzonder jammer dat de leiding van het departement Onderwijs, de minister of de leiding van het kabinet niet op de hoogte waren. We hadden dan op zijn minst kunnen nadenken over de reactie.

Ik vind dat Ethias echt wel op het laatste moment het voorstel heeft overgemaakt. Ze zijn op 26 april naar de verantwoordelijk ambtenaar gestapt. Als we weten dat de vernieuwing al dan niet ingaat op 1 september en dat de mensen drie maanden op voorhand verwittigd moeten worden, was er eigenlijk geen tijd om de markt te bevragen, de concurrentie te laten spelen, te onderzoeken of we bij een andere verzekeraar gunstigere voorwaarden zouden kunnen bedingen.

Nu zeggen de mensen van Ethias dat het, in vergelijking met commerciële polissen, toch wel om goede voorwaarden gaat. Ik spreek me daar niet over uit. Ik stel alleen vast dat de premies sterk stijgen. We zouden eigenlijk aan de mensen die deze polis hebben onderschreven, moeten kunnen garanderen dat het wel degelijk om de best mogelijke en best denkbare voorwaarden gaat. Om dat te doen, plan ik voor volgend jaar een bevraging van de markt in heel Europa om na te gaan of iemand eventueel in staat is om dezelfde dekking aan te bieden op een voor de mensen goedkopere basis.

Versta me niet verkeerd. Ik kan vandaag niets beloven. Ik zeg niet dat op 1 september 2008 de polissen plots goedkoper zullen zijn. Dat beloof ik niet. Wat ik wel vind dat we moeten doen, is nu een Europese bevraging van de hele verzekeringsmarkt opstarten om ons ervan te vergewissen of het niet mogelijk is een goedkopere polis aan te bieden. Als dat het geval is, zullen we daarvoor kiezen en niet bij Ethias blijven. Ik kan er vandaag niet op vooruit lopen.

We hebben in deze een historische rol. Voor de verlenging van die polis komt men bij het departement Onderwijs aankloppen met de vraag of het departement met deze collectieve formule instemt. Dat is ook wat Ethias bedoelt als de verzekeraar zegt dat daarover contact is geweest met het departement Onderwijs.

De heer Jos De Meyer: Mijnheer de minister, u weet natuurlijk ook dat elke ambtenaar handelt onder de politieke verantwoordelijkheid van de bevoegde minister.

Minister Frank Vandenbroucke: Natuurlijk.

De heer Jos De Meyer: Ik blijf het betreuren dat het departement geen overleg heeft gepleegd met de onderwijssector.

Destijds heeft men onder interessante voorwaarden een collectieve hospitalisatieverzekering afgesloten, en nu wordt men geconfronteerd met deze situatie. Overleg om te zien wat er nog aan kon worden gedaan, was het minste wat had moeten gebeuren. Ik blijf dit zeer sterk betreuren.

Ik noteer wel uw engagement voor de toekomst. U laat zich niet vastpinnen op een concreet cijfer maar wilt wel de markt laten onderzoeken om na te gaan of hetzelfde onder interessantere voorwaarden kan worden aangeboden aan de personeelsleden.

Niemand zal het mij kwalijk nemen dat ik er toch nog even op wijs dat het rapport uitermate negatief is voor het federale gezondheidsbeleid. Ik blijf daar bij. Zie maar met welke meerkosten de patiënten worden geconfronteerd.

De voorzitter: De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren: Vanuit een zeer pragmatische benadering vind ik de vaststelling waarmee de heer De Meyer eindigt, kafkaïaans. We moeten hier niet het proces maken van één verzekeringsmaatschappij, Ethias. Er is de markt, zoals ook de minister zegt. Die wordt geconsulteerd wanneer de ene of de andere maatschappij duurder wordt.

Ik ken het beroep een beetje en weet dat het hier om een Europees probleem gaat. Dat probleem is het resultaat van enerzijds de demografische evolutie en anderzijds de vooruitgang van de geneeskunde. Men wordt ouder, en de geneeskunde beschikt over betere maar ook duurder middelen. De kostprijs van de hospitalisatie en van andere adequate verzekeringen verhoogt. Hoe u daaruit, mijnheer De Meyer, kunt besluiten dat het federale gezondheidsbeleid faalt: daarvoor moet u al serieuze kronkels in uw hersens hebben, die een hospitalisatieverzekering noodzakelijk maken.

Dit is niet ernstig. Er is inderdaad een evolutie van de prijzen. Niet alleen vandaag maar al jaren. De minister heeft gelijk: er bestaat maar één middel, de markt consulteren en laten spelen. Het is inderdaad een financieel probleem voor de mensen. Niet alleen voor de onderwijskrachten: het is een probleem voor alle ambtenaren en voor iedereen.

Wanneer vandaag iemand met een hospitalisatieverzekering – en zo zijn er zeer veel – in een academisch ziekenhuis binnenkomt, zegt hij dat zijn hospitalisatiever-

zekering hem toelaat om een eenpersoonskamer te krijgen. Dat is een eerste probleem. Tweede probleem is de benadering van de professoren en chirurgen. De verzekeringswereld en de beroepswereld als dusdanig moeten dat opvangen. Dat is de realiteit. Dat koppelen aan een falend gezondheidsbeleid, daarvoor moet je fameuze hersenkronkels maken, waar ik niet toe kom.

De voorzitter: De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik sluit mij graag aan bij de vraagsteller. Het is voor heel veel mensen echt een schrijnend probleem. Ik werd vorige vrijdag aangesproken door een koppel oud-leraren, beiden 74 jaar, die plots in plaats van een jaarlijkse premie van 530 euro tweemaal 605 euro moeten betalen. Dat is meer dan een verdubbeling.

De heer Vermeiren zegt dat het duurder wordt en dat zal zeker meespelen. Maar dit is geen correcte manier van handelen ten aanzien van de mensen. Dit is geen engagement tussen een verzekeringsmaatschappij of de verzekeringswereld enerzijds en de Vlaamse burgers anderzijds. De Vlaamse overheid heeft een grote verantwoordelijkheid, niet alleen in de cao's voor het onderwijs maar ook in de cao's voor de ambtenaren. Afgeleid is dat ook gebeurd voor de lokale besturen.

Honderdduizenden Vlamingen zullen hiermee worden geconfronteerd. Ik verwijt u niets, mijnheer de minister, er gebeurt zo veel in uw heel grote departement, maar ik zou u toch willen vragen of het niet mogelijk is om op korte termijn met Ethias te onderhandelen of deze prijsverhoging meer in de tijd kan worden gespreid. Ik sluit me hier aan bij de heer De Meyer. Dit zijn drama's. U weet dat de erosie van de pensioenen enorm is. Dat is ook een collectieve verantwoordelijkheid in Vlaanderen en België. Wij worden dagelijks geconfronteerd met het probleem van de dalende koopkracht van de gepensioneerden. En dan plots een meerkost van 600 euro op jaarbasis: dat is voor een aantal mensen echt niet te dragen. Ik vraag u om te spreken met Ethias, u kent daar toch een aantal bestuurders zeer goed. Kan dit in het kader van een herverdeling en een solidariteit niet wat worden gematigd – ook al ligt het juridisch al vast? Onze regering en uzelf als verantwoordelijke minister moeten daar de volgende dagen een inspanning leveren.

De voorzitter: De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock: Mevrouw de voorzitter, het meeste is inderdaad al gezegd. Ik vind de stijging exuberant en de mate waarop ze is doorgevoerd eveneens. Het stoort me dat er wordt gediscrimineerd op basis van leeftijd. Ik herinner me de discussie van anderhalf tot twee jaar geleden over een hogere hospitalisatie-

premie voor vrouwen op vruchtbare leeftijd. Die zaak is terecht afgevoerd vanwege discriminatie.

Wanneer mensen 20 tot 30 jaar lang een premie betalen, dan beginnen ze daarmee van in hun jonge jaren toen ze gezond waren en minder risico liepen om gehospitaliseerd te worden. Wanneer die mensen dan hun pensioenleeftijd bereiken, mogen ze niet het slachtoffer worden van hun leeftijd. We moeten het signaal geven dat discriminatie op basis van leeftijd niet kan.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, ik ga niet polemiseren over het federale gezondheidsbeleid. Ik zou daar lang kunnen over spreken, mijnheer De Meyer. Ik ga dat echter niet doen, want dat is een ander debat. Ik denk dat we het er allemaal over eens zijn dat dit een vicieuze cirkel is waarbij ziekenhuizen facturen opdrijven en supplementen vragen die dan worden verzekerd en vervolgens verrekend in de premies. We zien dat in de hele sector gebeuren. Deze premies lagen inderdaad laag in vergelijking met een aantal concurrenten. Ethias volgt stijgingen die elders gebeuren, maar het choqueert me ook dat men daar op het laatste moment mee afkomt.

Ik ben het helemaal met u eens dat een leidende ambtenaar die daar geen overleg over pleegt met zijn eigen oversten en de minister, een inschattingfout maakt, ook al heeft hij misschien te gronde gelijk. Ik wil echter geen zwarte schapen zoeken. U hebt immers gelijk dat politici de verantwoordelijkheid hebben na te gaan wat ze met een dergelijk probleem doen.

Mijnheer Sauwens, u vraagt of we met Ethias spreken. Het antwoord is ja, maar ik heb daar niets over gezegd omdat het me niet letterlijk was gevraagd. U vraagt het me en ik antwoord dan ook positief, maar ik wil er meteen aan toevoegen dat ik op de tribune niet iets zal zeggen als ik er niet zeker van ben dat ik het kan bereiken. Ik ben geen man van lichte beloften. Dit is veel te ernstig voor zeer veel mensen. Ik wil hier niet op de tribune de indruk geven dat ik dit morgen of overmorgen een andere wending kan geven en het plots zal regelen. Ik doe dat niet. Ik ben daar zeer voorzichtig in want ik wil niet met de voeten spelen van velen die nu met dit probleem zitten. Ja, we hebben contact met Ethias en ja, we spreken erover. Ik hoop dat er bij Ethias een bepaalde soepelheid ontstaat rond sommige onderdelen van de polis, maar ik zal daar nu nog niet op vooruitlopen. Ik zal dat bekendmaken als dat zeker zo is en het zwart op wit op papier staat.

Het allerbelangrijkste lijkt me dat we nu beginnen met de voorbereiding van een Europese marktbevraging. Ik weet niet of we dan uiteindelijk goedkoper zullen uitkomen dan met Ethias. U bent nog minister van Ambtenarenzaken geweest. Ik denk dat de polis van de ambtenaren vandaag ook nogal wat kost. Dat zijn allemaal

dure verhalen aan het worden. Ik ben er niet zeker van dat we het uiteindelijk goedkoper zullen kunnen doen bij de concurrentie, maar we bouwen tenminste de garantie in dat we het allergeodkoopste bod hebben gezocht en dat niemand in staat is om aan concurrentie te ontsnappen. Ik wil dat vanaf nu beginnen voorbereiden tegen 1 september 2008. Ondertussen hebben we contacten met Ethias om na te gaan of er bepaalde soepelheden in de polis kunnen worden ingebouwd. Ik moet u wel zeggen dat we de polis niet zomaar kunnen stoppen, want voor een zeer grote groep mensen is dit een dekking van belangrijke mogelijke gezondheidskosten die ze wel graag hebben. Die bijdragen liggen erg verschillend naargelang de leeftijdsgroep. Dat is typisch voor de private verzekeringen. Zeggen dat we het niet meer moeten hebben, zou voor vele tienduizenden de verkeerde keuze zijn. We moeten onderhandelen over een betere oplossing.

De heer Jos De Meyer: Ik dank de minister voor het correcte, genuanceerde antwoord. De heer Vermeiren wil ik opmerken dat niet ik maar Ethias zelf naar de federale gezondheidszorg verwijst. De vele functies die u in het verleden en vandaag hebt uitgeoefend en nog uitoefent, staan u toe om Ethias beter dan ik te kennen. Ik citeer Ethias: “U weet dat de kosten voor gezondheidszorg en opname in het ziekenhuis voortdurend blijven stijgen en het persoonlijk aandeel van de patiënt, na aftrek van de wettelijke tussenkomsten, steeds hoger en hoger wordt.”

De heer Francis Vermeiren: Ik betwijfel dat niet. Ik heb wel de indruk dat men hier het proces van één verzekeringsmaatschappij maakt. Eigenlijk gaat het over een marktprobleem. De redenering van Ethias snijdt hout. De hospitalisatieverzekeringen worden alsmat duurder omdat zowel de ziekenhuizen als de patiënten inzake de zorgverlening een uitzonderingsregime wensen als men verzekerd is. En het doet er dan niet toe of men bij Ethias of een andere maatschappij is aangesloten.

Ik voel me niet persoonlijk aangesproken. Ik ben niet verantwoordelijk voor Ethias. De minister zal bij een veel grotere Europese maatschappij uitkomen. Ik betwijfel evenwel of dat goedkoper zal zijn. Alle maatschappijen zullen dezelfde houding aannemen: de toegenomen uitgaven en de demografische evolutie leiden tot toegenomen kosten die men moet verrekenen. Dat is de realiteit.

Het siert u dat u het opneemt voor de onderwijswereld. Ik zeg u echter dat hetzelfde probleem opgaat voor elke andere werknemer van de administratie en voor elke Vlaming zonder meer. Als de minister zou toezeggen – hij heeft dat echter niet gedaan – om een bijzondere inspanning te leveren voor één sociale groep, dan betreedt hij gevaarlijk terrein. We moeten voorzichtig

zijn, want het is een probleem waar de hele samenleving mee te maken heeft. Het is een probleem dat misschien met een wet kan worden opgelost. Misschien moeten we de door de polissen gedekte zorgverstrekking ‘vermilderen’ zonder ze te ‘verminderen’.

Ik wil een voorbeeld geven. Als wij een nieuwe bril nodig hebben, dan betaalt Ethias ons de helft terug. Ik vind dat overbodig.

De heer Jos De Meyer: Vindt u een stijging met 150 procent, die van vandaag op morgen wordt opgelegd, normaal?

De heer Francis Vermeiren: Ik vind niets normaal. Men moet dat cijfermatig bekijken, en in relatie zien tot de werkelijke kostprijs.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Werner Marginet tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de financiële situatie van de openbare omroep en de gevolgen hiervan voor de beheersovereenkomst 2007-2011 met de VRT

ACTUELE VRAAG van de heer Jurgen Verstrepen tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de financiële situatie van de VRT

De voorzitter: De heer Marginet heeft het woord.

De heer Werner Marginet: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, we zijn eerlijk gezegd nogal geschrokken toen we van afscheidnemend gedelegeerd bestuurder ad interim Piet Van Roe vernamen dat hij meer middelen eist en ook stelt dat de beheersovereenkomst niet uitvoerbaar is. We dachten even dat de heer Tony Mary terug was. De heer Van Roe is echter niet de heer Mary. Hij heeft gezorgd voor een reorganisatie, voor een aantal besparingen en voor het herstel van het vertrouwen tussen de Vlaamse Gemeenschap en de VRT.

De gedelegeerd bestuurder ad interim gaat weg en laat in de media een duidelijke slotindruk na. Vooreerst zegt hij dat de middelen te hoog zijn ingeschat. Volgens hem is het niet haalbaar dat de eigen inkomsten in 2008 38 procent van het totale budget of 176 miljoen euro bedragen. Hij zegt dat de beheersovereenkomst op “een misverstand” berust. En hij zegt ook: “De inkomsten staan niet in verhouding tot de ambitieuze opdracht die de publieke omroep de komende jaren moet uitvoeren.” En dan volgt misschien wel zijn belangrijkste uitspraak: “Ik

zie maar twee mogelijkheden: ofwel de ambities terugschroeven, ofwel de middelen opschroeven.”

In 2008 komt er een evaluatie van de beheersovereenkomst.

De heer Van Roe vindt dat te laat en vreest voor ongelukken in de periode tot 2008. Zijn voorstel is om de beheersovereenkomst te herbekijken en opnieuw te overleggen met de Vlaamse Regering. Onze vraag is of het met de VRT dan zo erg gesteld is, of is het gewoon een demarche van de heer Van Roe om op die manier meer middelen te kunnen vragen?

Heeft de minister intussen de nieuwe gedelegeerd bestuurder de heer Dirk Wauters al gezien? Wat zijn de resultaten daarvan? Wat doen we met het voorstel? Waarover gaan we met de VRT spreken? Over meer middelen of over minder ambitie?

U hebt al gezegd dat er niet meer middelen komen. Want de VRT heeft al een pak extra middelen gekregen, heeft 56 miljoen euro extra voor de renovatie van de gebouwen ontvangen en zal middelen genereren door de verzelfstandiging van het VRT-zenderpark.

Wat gaan we doen? Gaan we de beheersovereenkomst openbreken of wachten we de evaluatie van 2008 af? Wat als dan de performantiemaatstaven niet haalbaar zouden blijken? Of gaan we dan toch besparen, in tegenstelling met wat de heer Van Roe zegt?

Ten slotte, mijn echte vraag is tegelijk heel algemeen maar toch duidelijk. Wat zijn de maatregelen die u als minister gaat treffen om uit deze malaise te komen en deze problemen op te lossen? (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ik dank de collega van mijn vroegere partij om de inleiding te doen. Ik ga even naar de kern van de zaak. Even terzijde, maar ik vind de heer Van Roe toch wel een grappig mens. Ik zou er niet mee willen gaan eten, want als de man vertrekt, legt hij 10 euro op tafel terwijl de rekening 50 euro bedraagt, en zegt hij dat hij niet genoeg geld heeft. Dat is een instelling die ik eigenlijk best grappig vind.

Maar ik ga het even hebben over een artikel, hoewel ik niet weet of ik de kranten moet geloven. Hier staat namelijk dat minister Bourgeois roept: “Maak alstublieft zo vlug mogelijk de rekensom en kom daarna met de overheid praten.” Ik heb een klein papiertje genomen: subsidie is 283,1 miljoen euro, wat 66 procent van de middelen van de VRT is; reclame is 71,9 miljoen euro, opbrengsten 71 miljoen. Afgerond zijn

dat 420 miljoen euro werkingsmiddelen voor de VRT en een dotatiestijging van 1,8 percent. Een consulting-bureau zou na enkele zware weken tot de volgende conclusie komen: als men 420 miljoen euro in de hand heeft, moet men op het einde toekomen met 420 miljoen euro. Of is dat te eenvoudig gesteld?

U zegt dat de VRT niet op extra middelen moet rekenen. U zegt dat het geld op is en dat u niet meer uitgeeft. De VRT vraagt om de beheersovereenkomst nu al – al na een jaartje – open te breken. Blijkbaar is dat ook dringend. Maar als u de dotatie niet wilt verhogen en niet ingaat op de vraag naar meer cash – het wordt vervelend, want de VRT vraagt ieder jaar bij het aantreden van een nieuwe bestuurder om meer geld – dan stel ik mij de vraag hoe het zit met de audit. Kunnen we eens bekijken waar al dat geld naartoe gaat?

Hoe positioneert de Vlaamse Regering zich als de afrekening niet klopt – wat er een beetje zit aan te komen – en de centen er niet zijn? Bent u dan bereid om het verschil bij te passen? Wat gaan we doen met een negatief saldo? Ik heb in de commissie Media al regelmatig gezegd dat iemand de rekening zal moeten betalen. Geen dotatieverhoging, maar gaat u het verschil bijpassen? En als u niet wilt bijpassen – en dat is een achterpoortje – gaat u dan toelaten dat de VRT nog meer middelen uit de reclamemarkt gaat putten?

Mijn voorganger schrok van de budgetten. Ik heb vernomen dat zij meer overheid willen voor de VRT. Ik wil duidelijk stellen dat mijn standpunt ietwat anders is en dat het nog meer geld gaat kosten. Het zal zeer boeiend worden.

MOTIE VAN ORDE

Opheldering over de stand van zaken

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Stassen bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Jos Stassen: Mevrouw de voorzitter, ik vind het zeer raar dat u mijn vraag niet hebt geagendeerd samen met deze twee actuele vragen.

Ik heb een vraag om uitleg ingediend over deze kwestie en ik zou het normaal gevonden hebben – ook gezien mijn voorgeschiedenis in dit dossier, waarbij iemand mij gelijk geeft en een half jaar later een tweede persoon mij gelijk geeft rond de stelling dat er weinig middelen zijn – dat mijn vraag om uitleg, die ik maandag heb ingediend, werd meegenomen.

De voorzitter: Normaal gebeurt de koppeling. Ik moet dat even checken, want ik kan daar nu niet op antwoorden.

ACTUELE VRAAG van de heer Werner Marginet tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de financiële situatie van de openbare omroep en de gevolgen hiervan voor de beheersovereenkomst 2007-2011 met de VRT

ACTUELE VRAAG van de heer Jurgen Verstrepen tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de financiële situatie van de VRT

(Voortzetting)

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mevrouw de voorzitter, ik heb inderdaad twee verschillende reacties gehoord van de vraagstellers. De ene schrikt en de andere schrikt helemaal niet.

Wat is er aan de hand? Piet Van Roe, voor wie ik overigens niets dan lof heb, heeft bij zijn afscheid gezegd dat, naar zijn mening, de eigen inkomsten van de VRT – want ik druk erop dat het om de eigen inkomsten van de VRT gaat – niet zullen beantwoorden aan wat de VRT zelf heeft vooropgesteld bij de onderhandelingen over de beheersovereenkomst.

Hij heeft gezegd dat hij het advies geeft aan zijn opvolger om de berekeningen opnieuw te maken. We gaan zien wat de opvolger daarmee doet, maar ik neem aan dat de berekeningen inderdaad zullen gebeuren.

Ik wil erop wijzen dat het hier over de assumpties van de VRT gaat. De VRT heeft bevestigd dat de overheid daar geen enkele invloed op uitgeoefend heeft en niet heeft gepusht om ze hoger in te schatten. Het management van de VRT zelf heeft gezegd wat assumpties zijn. Het is een gegeven dat in de overeenkomst is ingebracht door de VRT. Dus dat is een zaak van het management, net zoals het nu een zaak van het management is.

Het eerste dat zou moeten gebeuren, is dat de nieuwe gedelegeerd bestuurder de berekeningen maakt. Ik vermoed dat de heer Wauters dat ook zal doen. Laten we hem nog even de tijd geven, want hij is aan zijn vierde werkdag bezig.

Ik neem aan dat hij daarmee naar de regering zal komen. Ik ben bereid om ernaar te luisteren, maar ik voeg

er wel aan toe dat de beheersovereenkomst, na langdurig onderhandelen, werd gesloten. Dit is iets dat de VRT, als autonome nv van publiek recht, heeft ingebracht. Dat zijn haar eigen assumpties. Het is aan het management om te zorgen dat de inkomsten die het zelf vooropstelt ook gehaald worden.

De beheersovereenkomst bepaalt, in onderling akkoord tussen de partijen, dat er inderdaad een evaluatie komt na achttien maanden, maar met het oog op het nieuws- en informatieaanbod. Er staat uitdrukkelijk bij dat dit geen aanleiding kan zijn tot een budgettaire meervraag. In de beheersovereenkomst staat dat beide partijen er zich toe engageren om in de eerste achttien maanden niet de heronderhandeling van de beheersovereenkomst te vragen. Dat is wat mij en de regering bindt, maar dat is ook wat de VRT bindt.

Ik wacht dus tot de heer Wauters de berekeningen heeft gemaakt, want ik neem aan dat hij dat zal doen. Ik ben bereid om te luisteren, maar veel meer dan dat kan ik op dit ogenblik niet zeggen

De heer Werner Marginet: Mijnheer de minister, zal het misschien niet allemaal te laat zijn, als we de beheersovereenkomst niet openbreken en wachten tot medio 2008? Dat is nog ruim een jaar. Van Roe zegt nu al dat het in die periode te laat zal zijn en er heel wat problemen op de VRT zullen afkomen en ondertussen extra problemen gecreëerd zullen zijn, waar niets aan kan veranderen, aangezien er ondertussen niets gebeurt en gewacht wordt op de evaluatie van 2008.

Ik dacht dat ik ongeveer dezelfde vragen had gesteld als de heer Verstrepen en dat het niet zomaar een inleiding was. Misschien heeft de heer Verstrepen veeleer aangevuld met enkele cijfertjes die hij uit de kranten heeft gehaald

.De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer de minister, ik begrijp uw antwoord en uw voorzichtigheid in het antwoord. Maar ik zou er toch even op willen drukken dat we de afgelopen jaren – en dat is een voorgeschiedenis die we allemaal goed kennen – de spaarpot van de VRT opgesoupeerd werd door een soort financieel wanbeheer, een exuberante miljonairsfair van de Reyerslaan eigenlijk. Dat weten we, dus dat geld is op.

We hebben ook de projecties gekregen dat het wel eens moeilijk zou kunnen worden en dat er tekorten aan komen. Dat die tekorten eraan komen, is in de commissie al besproken. Nu krijgen we het signaal van de heer Van Roe, die zegt dat het niet goed zit met de inkomsten. Mijnheer de minister, ik vraag u proactief of we niet heel voorzichtig kunnen zijn. Ik kan me niet inbeelden dat er plots een kas tevoorschijn wordt getoverd bij de VRT. We zouden allemaal wel een schuif willen vinden met vele miljoenen in, die we dan op de rekening zou-

den kunnen zetten. Ik vermoed dat dat niet het geval zal zijn. De cijfers zijn de cijfers.

Als hoofdaandeelhouder van de openbare omroep moeten we zorgen voor een goed management van die openbare omroep. Dat wil zeggen, zoals in een bedrijf, dat we moeten vooruitkijken en dat we een signaal moeten geven. Dat moet niet agressief zijn. We moeten aan de VRT zeggen: dit is de som en daarmee moet u toekomen, zie maar dat u daarin slaagt. Dat heet modern management. Dat signaal is vandaag noodzakelijk. Ik ben bereid om de nieuwe gedelegeerd bestuurder de tijd te geven om de cijfers op een rijtje te zetten, ze nog wat op te smukken en hopelijk niet al te veel lijken van de voorgangers in de kast te vinden, want dan wordt het schrijnend. De VRT moet in dezen een signaal krijgen en deze regering moet zeggen: dat is het budget en daarmee moet u toekomen. Dat moet elke goede huisvader ook doen. Dat verwacht ik van u, mijnheer de minister.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Ik heb goed geluisterd naar de nieuwe expert van het Vlaams Belang en de oude expert van het Vlaams Belang. Wat de heer Van Roe bij zijn afscheid verklaarde, verraste mij totaal niet. Degenen die het afsluiten van de beheersovereenkomst hebben meegemaakt, weten dat er problemen zijn en we wisten ook dat er nog lijken uit de kast zouden vallen. We hadden destijds niet de kans om op een transparante manier een aantal dingen te bekijken.

Mijnheer de minister, ik verschil wel wat van mening met u. Mijn stelling is dat een instelling als de openbare omroep niet mag worden gestraft voor het cowboymanagement van het vorige management. We hebben altijd gezegd dat de vorige gedelegeerd bestuurder de commerciële inkomsten veel te hoog had ingeschat. Ik heb dat verschillende keren gezegd. Men heeft hem laten doen.

Anderzijds is de omgeving gewijzigd. Ik vind dat een instelling met een nieuw management niet gestraft mag worden voor de fouten van het verleden. U hebt gelijk: als de VRT op een snelle en accurate manier kan aantonen wat de financiële situatie is, en dat ze met die situatie eventueel niet in staat is om de kernopdrachten, zoals vervat in de beheersovereenkomst, uit te voeren, dan moet het bespreekbaar zijn om bij te passen. Ik zeg dat eerlijk. Als het moet, voor het openbreken van de beheersovereenkomst. Als men glashelder op basis van de audit en op basis van het dossier van het zenderpark, echt kan aantonen dat wij allemaal samen gerold zijn, dan vind ik dat de instelling daarvoor niet kan worden gestraft. Als de kernopdrachten in gevaar komen, moeten we desnoods een inspanning doen voor 2008. We hebben al een inspanning van 3 miljoen euro gedaan in

de begrotingscontrole in het kader van personeel. Ik meen dat we een inspanning moeten doen. Het komt ook niet op een half jaar aan.

De voorzitter: De heer Vandebossche heeft het woord.

De heer Dany Vandebossche: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, we moeten in de eerste plaats de heer Van Roe bedanken in plaats van verrast te reageren op wat hij zegt. De heer Van Roe heeft rust gebracht nadat een storm over de VRT heeft gewoed. Het getuigt van verantwoordelijkheid dat de heer Van Roe bij zijn afscheid zijn opvolger ervan verwittigt dat er een probleem is. Zoals de minister zegt, gaat het niet over de subsidies van de Vlaamse overheid aan de VRT, het gaat veeleer over de eigen inkomsten van de VRT die veel te optimistisch zijn ingeschat. Men kan daarvoor verwijzen naar de vorige gedelegeerd bestuurder maar we hadden afgesproken dat we daar geen debatten meer over zouden voeren.

Als men verwijst naar de vorige gedelegeerd bestuurder, zou ik toch nog ten gunste van hem willen zeggen dat het gaat over een te optimistische inschatting van de eigen inkomsten, en op dit ogenblik blijkt in de mediawereld dat de eigen inkomsten uit reclame en sponsoring dalende zijn. Dat is ook zo voor de VRT.

De stelling die de heer Van Roe nu poneert, namelijk dat die eigen inkomsten te optimistisch zijn ingeschat en dat er dus met de Vlaamse overheid zal moeten worden onderhandeld, is eigenlijk maar bijzaak. Als ik me niet vergis, bevat de beheersovereenkomst immers een knipperlichtenmechanisme. Dat is nog gebleken bij de begrotingscontrole. Dat mechanisme komt erop neer dat, als de VRT die inkomsten niet haalt, de Vlaamse overheid ze sowieso zal moeten bijpassen. De stelling van de heer Van Roe is dus des te interessanter. Ik verwacht eigenlijk van de heer Wauters dat hij ter zake met cijfers voor de dag komt. Hij heeft volop de gelegenheid om dat tegen september te doen, wanneer de commissie voor Media het jaarverslag van de VRT zal bespreken. Ik veronderstel dat alle leden op dat ogenblik aan de nieuwe gedelegeerd bestuurder zullen kunnen vragen welke oplossingen hij ziet voor het door de heer Van Roe aangekaarte probleem. De evaluatie zal dat niet verhelpen, want die heeft niet de financiële toestand van de VRT op zich als voorwerp.

De voorzitter: Mijnheer Stassen, u weet ondertussen waarom uw vraag niet is toegevoegd. Volgens het reglement kan dit immers niet als dit niet eerder werd ingediend. U kunt zich echter nu wel aansluiten.

De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Mevrouw de voorzitter, dan zal ik van deze gelegenheid gebruik maken. Ik ben een beetje

verbaasd over een aantal positiewisselingen van een aantal partijen en fracties met betrekking tot de VRT. Nu het Vlaams Belang een nieuwe woordvoerder heeft, wordt er in een andere sfeer gepraat over de VRT en de financiering van de VRT, met zelfs een applaus van het Vlaams Belang. De heer Verstrepen is tenminste consequent: hij zegt hetzelfde als in zijn voorgaande periode. Het Vlaams Belang is echter van mening veranderd, maar dat terzijde.

Ook de heer Decaluwe is van mening veranderd. Ik ben ter zake meermaals een discussie aangegaan, los van de vraag waar de middelen vandaan zouden moeten komen. De heer Vandebossche heeft gelijk. Het gaat hier over de middelen die uit de markt moeten worden gehaald. Iedereen wist dat dit te weinig geld zou zijn om de opdracht te kunnen uitvoeren. Die stelling heb ik tot driemaal toe op het spreekgestoelte verdedigd. Mijnheer Decaluwe, kom nu niet beweren dat de situatie is veranderd, dat u dat verkeerd hebt ingeschat, dat u meer geld wilt omdat de VRT zijn opdracht niet kan vervullen. Ik heb dat driemaal gezegd. Als u wilt, kunt u het laten opzoeken in het parlementaire verslag van de zittingen voor en na de zomer van vorig jaar. Tot driemaal toe heeft men me geantwoord dat ik er niets van kende. Mijn stelling werd weggelachen. U hebt me gezegd dat u gelijk had. Welnu, u hebt ongelijk. Iemand uit onverdachte hoek, de heer Van Roe, aan wie we allen hulde kunnen brengen, heeft heel duidelijk gezegd dat jullie, de Vlaamse Gemeenschap, de Vlaamse Regering, de Vlaamse meerderheid, de VRT te weinig geld hebben gegeven, ongeacht de vraag waar dat geld vandaan komt, om de opdracht die jullie hebben vastgelegd in de beheersovereenkomst te kunnen uitvoeren. Dat is de politieke vaststelling. Mijnheer de minister, daarvoor bent u verantwoordelijk, samen met de Vlaamse meerderheid.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord voor een persoonlijk feit.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer Stassen, ik ben niet van mening veranderd. We hebben destijds voorspeld dat de commerciële inkomsten te hoog zouden zijn. Niemand kon echter voorspellen dat de lijken die uit de kast zijn gevallen, zo groot zouden zijn. De minister wist dat niet. De parlementsleden wisten dat niet. Er was immers een gebrek aan begrotingstransparantie. Het is de verdienste geweest van de heer Van Roe dat hij dit heeft blootgelegd. Mijn stelling is eenvoudig: bereken dit en probeer dit aan te tonen. Mochten de kernopdrachten in gevaar komen, dan moeten we eerlijk zijn: een instelling mag niet opdraaien voor het cowboymanagement van het vorige management. Dan zullen we daar een inspanning voor moeten doen. Maar laat ons eerst die berekening afwachten. Zoals de heer Vandebossche zegt, hopen we dat de nieuwe gedelegeerd bestuurder bij de evaluatie in september met een

concrete berekening voor de dag zal komen. Dan zullen we kunnen oordelen.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Stassen, ik begrijp dat u nog een nummertje wilt opvoeren. U bent echter de enige die beweert dat dit de verantwoordelijkheid is van de regering en de politiek. Ik herhaal het: het gaat hier over de eigen inkomsten van de VRT, en de assumpties van de VRT ter zake. Het management verklaart daar de verantwoordelijkheid voor te dragen. Laat dit duidelijk zijn.

Of de situatie zo is, moet nog worden aangetoond. Ik ben het dus eens met wat de heren Vandenbossche en Decaluwe zeggen: laat ons nu wachten op de berekeningen van het management. Geef aan de heer Wauters de kans om die berekeningen te maken. Laat hem met een dossier voor de dag komen. Dan kunnen we zien of er een probleem is, en zo ja, welke omvang dat probleem heeft en welke oplossingen mogelijk zijn.

Er zijn diverse oplossingen mogelijk als het probleem zich voordoet. Laat ons nu niet zeggen dat we het zus of zo zullen oplossen. Laat ons het eerst in kaart brengen, rustig en onderbouwd. We zullen dan zien wat het probleem is en wat er eventueel moet gebeuren.

De heer Werner Marginet: We moeten de nieuwe gedelegeerd bestuurder inderdaad enige ademruimte geven om zijn werk uit te voeren. Mijnheer Van Roe heeft zijn werk op een positieve manier gedaan. Er waren natuurlijk problemen. Niemand kon voorzien dat de inkomsten van reclame zouden stagneren of zelfs een beetje dalen. Die factoren liggen buiten onze wil. We geven de kans om het te veranderen, maar ik hoop dat we zullen ingrijpen wanneer het nodig is.

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer de minister, bedankt voor uw antwoord. Ik blijf een beetje op mijn honger zitten. Ik heb ook Groen! gehoord, die de verantwoordelijkheid natuurlijk hier leggen, alsof wij van hieruit de VRT besturen. Als de VRT een privé-zender was, met de resultaten die nu in de balansen staan en die eraan komen, was de VRT meteen opgekocht door een multinational. Ze zijn een hapklare brok. De financiële middelen zijn op en er wordt meer uitgegeven dan er in de kas zit. *(Opmerkingen van de heer Jos Stassen)*

Als het aan mij ligt, verkopen we de VRT. Dat weet u al lang. Mijnheer Stassen, ik blijf consequent.

De nadruk moet liggen daar waar het geld vandaan komt. Het is een omgekeerde redenering dat de VRT strategisch afhankelijk wordt van de invloeden van de reclamemarkt. Ik hoor hier dat ze het verkeerd hebben ingeschat. De openbare omroep, het model waarvoor deze regering gekozen heeft, wordt nu onderhevig aan de reclamemarkteconomie om de doelstellingen in te vullen. Ik vind het heel vreemd dat het zo evolueert. Het is het een of het

ander. Wij willen een reclamevrije VRT en een deel privatiseren, maar dat is een andere discussie.

Als je een bepaald bedrag hebt, moet je ervoor zorgen dat de rekening klopt. Het kan niet dat een dergelijk modern crossmediaal bedrijf met supermanagement, zoals ze zeggen, op het einde van de rit zegt dat de rekening niet klopt omdat er meer is uitgegeven dan wat er in kas was. Ik vind dat een verkeerd signaal.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Marie-Rose Morel tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het dragen van religieuze symbolen door ambtenaren van de Vlaamse overheid

De voorzitter: Mevrouw Morel heeft het woord.

Mevrouw Marie-Rose Morel: Mijnheer de minister, de Vlaamse Regering heeft half december 2006 het actieplan 'Wervend werven van kansengroepen 2007-2009' goedgekeurd. Dit plan moest ertoe leiden dat er een grotere instroom zou komen van mensen met een arbeidshandicap en mensen van allochtone origine. Ondertussen hebben bijna alle Vlaamse overheidsdiensten een diversiteitsplan opgesteld, en er was gezegd dat dit in 2010 zou worden geëvalueerd.

U schreef in 2005 of 2006 dat er een positieve actie werd opgestart, wat altijd goed nieuws is, met maatregelen zoals streefcijfers in plaats van quota. Wanneer men weet dat een van de evaluatiecriteria voor leidinggevende ambtenaren het slagen van dat diversiteitsstreven is, is dat natuurlijk dwingender dan quota. Maar dat is een andere discussie.

Feit is dat een verhoogde instroom van allochtone Vlamingen in de personeelsbestanden van de Vlaamse overheid automatisch zal leiden tot een hoger percentage van moslims in de overheidsdiensten. Dat is vrij evident en daarmee beland ik op een heikel punt, de laatste dagen en weken niet uit de media weg te slaan: het dragen van religieuze symbolen. We moeten een kat een kat noemen. Dat gaat natuurlijk over hoofddoeken.

Het debat is niet nieuw. Op 14 mei 2005 verklaarde de nieuwe emancipatieambtenaar in De Standaard over de hoofddoekenkwestie: "Ik heb aan minister Bourgeois voorgesteld om binnen de administratie een debat te voeren en dan een richtlijn te formuleren."

Mijnheer de minister, dat is ondertussen twee jaar geleden. Sindsdien is er niet veel duidelijkheid gekomen.

Integendeel, er is een chaos als nooit tevoren. Niet enkel binnen de meerderheid, maar ook binnen de partijen zelf, is een ongelooflijke discussie ontstaan. Ik wil daarvan een kleine bloemlezing geven.

Ik begin met de heer Patrick Janssens. Hij is hier jammer genoeg nog niet aanwezig, maar ik heb van de heer Peumans gehoord dat we hem tegen 4 uur kunnen verwachten. De heer Janssens voert in Antwerpen een hoofddoekenverbod in voor loketbeambten, en onze fractie heeft dat verbod uiteraard gesteund. Op het verbod kwam er een reactie van mevrouw Tamsamani, die hier gelukkig wel is. Zij maakt ook deel uit van sp.a en is lid van de meerderheid van dit parlement. Zij vindt dat het intrekken van het hoofddoekenverbod de enige manier is om de polarisatie te stoppen. Ik vind dat zeer bijzonder, want ik denk dat polarisatie wordt gestopt met neutraliteit.

Daarop volgde een reactie van de heer Janssens, die stelt dat mevrouw Tamsamani net iets te licht weegt om de stad Antwerpen een agenda op te leggen. Ik vrees dat dit, gezien de context en de toon waarop het werd gezegd, niet echt als een compliment bedoeld was. Toen kwam er een reactie van de heer Anciaux – hij is ook nog niet aanwezig. Hij behoort tot spirit, de kartelpartner van sp.a. Hij noemt het hoofddoekenverbod een zeer ongelukkige zaak.

Uiteraard kwam er ook een reactie van de heer Letermé; hij is vandaag niet weg te denken en is tot op heden minister-president van dezelfde meerderheid. Hij vindt dat het dragen van een hoofddoek voor iemand met een loketfunctie niet toelaatbaar is. De heer Letermé wordt daarin echter niet gevolgd door alle vrouwen in zijn partij. Zijn running mate voor de Senaat, mevrouw Lanjri, gaat nog verder dan de dames van Groen!. Ze zegt dat het hoofddoekenverbod absoluut niet goed is en ze pleit er zelfs voor dat agenten een tulband of een hoofddoek mogen dragen tijdens het uitoefenen van hun ambt. Eerlijk gezegd staat dit toch wel haaks op wat de minister-president heeft gezegd.

Ten slotte wil ik de N-VA niet over het hoofd zien. Deze partner van CD&V pleit bij monde van de voorzitter, Bart De Wever, ook voor een hoofddoekenverbod.

Mijnheer de minister, ik denk dat u mijn vragen al voelt komen. Ze liggen nogal voor de hand. Ik denk dat iedereen momenteel met dezelfde vragen zit. Deelt u de mening van uw partijvoorzitter? In welke mate verdeelt de hoofddoek de Vlaamse Regering, want ik hoor heel diverse geluiden vanuit de verschillende partijen, maar ook van mensen binnen die partijen? In 2005 werden de richtlijnen aangekondigd. Dat is al meer dan 2 jaar geleden. Hoever staat het ermee? Werd het debat erover afgerond? Hoe verliep het debat? Het zou in de schoot van de administratie gevoerd worden, maar wie werd erbij betrokken? *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mevrouw de voorzitter, mevrouw Morel, ik apprecieer uw enorme poging om het Antwerpse debat naar hier te transponeren. Hier is echter geen probleem en geen debat. U stelt vragen over problemen die niet bestaan. Ik heb de emancipatieambtenaar gecontacteerd en die zegt dat er geen problemen zijn binnen de Vlaamse overheid. U stelt dus een vraag naar duidelijkheid terwijl er geen problemen zijn. U brengt evenmin mogelijke problemen aan. *(Opmerkingen van mevrouw Marie-Rose Morel)*

Ik heb de voorbije tijd geen richtlijn aangekondigd. Er is een richtlijn van mijn voorganger, de heer Van Grembergen. Die richtlijn geldt voor alle ambtenaren die een uniform dragen, en daaronder vallen ook de centrale ontvangstbedienden. In die omzendbrief, die door de regering werd goedgekeurd, staat dat niemand kledingstukken mag dragen die vreemd zijn aan het uniform. Die regeling geldt, maar er werd geen enkel probleem signaleerd. Ook in de backoffice zie ik geen problemen. De leidend ambtenaren hebben een grote verantwoordelijkheid ter zake. Ik moet geen richtlijn uitvaardigen over problemen die zich niet voordoen.

Ik herhaal dat ik uw poging apprecieer om het Antwerpse debat naar hier te transponeren, maar het debat is hier niet aan de orde. Het spijt me.

Mevrouw Marie-Rose Morel: Mijnheer de minister, ik vind het een heel zwak antwoord om deze zaak te beperken tot een Antwerps debat. *(Opmerkingen bij CD&V en de N-VA)*

De kwestie is zeker en vast niet beperkt tot Antwerpen.

Ook politici uit andere grote steden hebben zich in het debat gemengd. Ik wil die hele waslijst niet opsommen, maar dit leeft in alle steden, zeker niet alleen in Antwerpen.

Als u zegt dat hierover nooit een richtlijn is aangekondigd, dan moet ik u corrigeren. Uw eigen emancipatieambtenaar heeft in De Standaard van 14 mei 2005 letterlijk gezegd: "Ik heb aan minister Bourgeois voorgesteld om binnen de administratie een debat te voeren en dan een richtlijn te formuleren." Eerlijk gezegd, u kunt het licht van de zon niet ontkennen, mijnheer de minister. Misschien vindt u het electoraal niet opportuun om op dit moment dit debat en het gewone parlementaire werk voort te zetten. Misschien vindt u het nu niet opportuun om dat debat in de administratie te voeren een duidelijke richtlijn uit te vaardigen voor de overheidsdiensten. Het is niet omdat u dat nu niet opportuun vindt, dat u die aankondiging moet ontkennen.

Ik stel mijn vragen nogmaals, heel duidelijk, want ik heb absoluut geen antwoord gekregen. Deelt u de me-

ning van uw voorzitter? In hoeverre verdeelt de hoofd-
doek de Vlaamse Regering? Die vraag kan ik net zo
goed laten vallen, want daarop krijgen we toch altijd te
horen dat “alles zo goed gaat”. Bent u helemaal niet
meer van plan om die richtlijnen op te stellen? Bent u
van plan om iedereen zijn ding te laten doen? Dat leid ik
af uit uw antwoord. Ik ga ervan uit dat de belofte van
een intern debat in de administratie ook maar loze woorden
waren, en dat daar niets van in huis komt.

De voorzitter: Mevrouw Berx heeft het woord.

Mevrouw Cathy Berx: Mevrouw de voorzitter, mijn-
heer de minister, ik vind het jammer dat men een ver-
keerd discours blijft voeren. Waarover gaat het? Het
gaat over een beperkt neutraliteitsgebod, met name in
openbare diensten, met name voor mensen die recht-
streeks in contact komen met de gebruiker van de open-
bare diensten. Waarom dat gebod? Iedereen moet na-
tuurlijk op een goede manier zijn rol vervullen, en twee,
de gebruiker van een openbare dienst heeft recht op een
neutrale en gelijke behandeling, en daar mag geen twijfel
over bestaan.

In Antwerpen gaat het om welgeteld zes mensen die zich
aangesproken voelden door de dresscode. Daar voeren
we nu al weken discussies over. In de Vlaamse admini-
stratie gaat het zelfs om nul personen! Ik vraag me echt
af of we niet meer dan genoeg hebben aan het standpunt
dat alle lokale besturen, gelet op hun specifieke context,
doen wat nodig is. In de Vlaamse administratie bestaat
er gewoon geen enkele discussie over welke vorm van
dresscode dan ook. Er zijn geen problemen. Waarom
blijven wij hier die virtuele debatten voeren?

Minister Geert Bourgeois: Mevrouw de voorzitter,
mevrouw Morel, ik herhaal wat ik gezegd heb. Er is
geen probleem. Ik heb dat nog eens gevraagd aan de
emancipatieambtenaar. Twee, ik heb al verwezen naar
de bestaande rondzendbrief. Drie, u moet leren luisteren.
Ik heb nooit een richtlijn aangekondigd.

Mevrouw Marie-Rose Morel: Mevrouw Berx, mis-
schien hebt u mijn inleiding gemist. Ik vind dat we naar
aanleiding van het op stapel staande diversiteitsplan
vooruit mogen kijken. Het lijkt me vrij logisch dat we,
na de goedkeuring door de regering en bij de inwerking-
treding van dat plan, in de toekomst meer mensen met
het moslimgelof zullen krijgen. Dat lijkt me de eviden-
tie zelf. Ik vind het dan ook een beetje dwaas dat we niet
vooruitziend zijn en dat we niet anticiperen op een pro-
bleem dat er zou kunnen komen. Ik vind het een beetje
dom dat we het hoofd in het zand steken. Waarom zou-
den we niet a priori kunnen zeggen: dit zijn de voor-
waarden en daar is geen discussie over. Is dat nu zo
eigenaardig? Eerst een probleem laten ontstaan om het
dan op te lossen, dat is eigenaardig. Het gaat niet enkel

om Antwerpen, het probleem bestaat ook in andere
grote steden.

Mijnheer de minister, ik onthoud dat u beweert dat uw
emancipatieambtenaar eigenlijk praat voor de vaak
heeft verkocht.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

**ACTUELE VRAAG van de heer Jan Roegiers tot
de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van
Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toe-
risme, over mogelijke maatregelen tegen het seks-
toerisme en de gevolgen ervan voor kinderen**

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Mevrouw de voorzitter, mijn-
heer de minister, dames en heren, zaterdag had in Parijs
een grote conferentie plaats naar aanleiding van de In-
ternationale Dag van het Verantwoord Toerisme. Ieder-
een weet, en u in de eerste plaats, mijnheer de minister,
dat Toerisme wereldwijd een explosieve groei kent.

Op dit ogenblik reizen ongeveer 842 miljoen mensen
naar andere landen. Verwacht wordt dat dit aantal in
2020 meer dan verdubbeld zal zijn, tot ongeveer 1,6
miljard reizigers.

Een van de conclusies op de conferentie van zaterdag
was dat tien percent van de toeristen zijn bestemming
kiest op basis van het seksaanbod in het land van be-
stemming. Dat is gigantisch veel. Dat zou betekenen
dat in 2020 ongeveer 16 miljoen mensen een reis
boeken op basis van het seksaanbod in het land van
bestemming. Een van de gevolgen is dat het sekstoer-
isme wereldwijd het meest winstgevende illegale
circuit is na drugs- en wapenhandel.

Minstens even zorgwekkend is de vaststelling dat de
vraag naar kinderen en jongeren voor de seksindustrie
alsmaar toeneemt. Volgens berekeningen zouden op dit
ogenblik wereldwijd ongeveer drie miljoen kinderen in
het sekstoerisme zitten. Men verwacht dat er per jaar
ongeveer een miljoen kinderen bij komen. Dat is een
beangstigende vaststelling.

Mijnheer de minister, u hebt ter zake een dubbele be-
voegdheid, enerzijds als minister van Ontwikkelings-
samenwerking – vooral kinderen uit het zuiden blijken
het slachtoffer te zijn van de seksindustrie – en ander-
zijds als minister van Toerisme. Kan er door de
Vlaamse Regering een campagne opgezet worden of
kunnen er andere maatregelen uitgewerkt worden die
reizigers erover informeren dat seks met kinderen uiter-

aard strafbaar is en dat ze ook een verantwoordelijkheid dragen als ze weet hebben van medereizigers die aan dergelijke illegale praktijken deelnemen?

Op dit ogenblik is er een affichecampagne gestart in de treinstations en in de luchthaven van Zaventem, met de slogan 'Roep ook op reis onverschilligheid een halt toe'. Mijn suggestie is om, naar analogie van de toeristische sector in Frankrijk, reizigers die een reis boeken in een reisbureau een folder mee te geven waarin een aantal zaken aangehaald worden. U kunt daarin het voortouw nemen, mijnheer de minister. U zou een gesprek kunnen opstarten met de toeristische sector. Misschien hebt u zelf al andere initiatieven in petto. Plant u een campagne of denkt u andere maatregelen te kunnen of te moeten nemen?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Roegiers, u hebt terecht verwezen naar het Reisbureaudecreet van 2 maart. Een van de artikelen daarin zegt dat er een gedragscode opgelegd zal worden aan de vergunninghouders. Het ontwerp van de gedragscode is klaar en moet nog advies krijgen van de nog op te richten adviescommissie, in het licht van de uitvoeringsbesluiten van het decreet. In de gedragscode zijn een aantal bepalingen opgenomen omtrent duurzaam toerisme, maar ook met betrekking tot de strijd tegen illegale praktijken. Dit zal opgelegd worden aan alle vergunninghouders.

Ik zal aan de adviescommissie vragen om dat nog eens speciaal uit te werken in het licht van wat op de conferentie gezegd is. Er moet specifieke aandacht zijn voor deze vorm van illegaliteit en er moeten maatregelen rond uitgewerkt worden.

Op 19 maart 2007 heb ik een positief antwoord gegeven op de vraag van de Wereldtoerismeorganisatie van de Verenigde Naties of ik akkoord ga met een mondiale ethische code inzake toerisme. De Wereldtoerismeorganisatie had die vraag gesteld aan alle ministers van Toerisme in de wereld. Ik heb daar positief op geantwoord en gezegd dat ik het nodige zou doen om die code toe te passen. De code bevat heel specifieke normen en waarden die gerespecteerd moeten worden: respect voor de rechten van de mens, respect voor de gelijke rechten van man en vrouw, respect voor de rechten van kwetsbare groepen zoals kinderen, de strijd tegen alle mogelijke vormen van misbruik, onder andere misbruik van kinderen.

Die code is dus gedetailleerd. Ik heb aan Toerisme Vlaanderen de opdracht gegeven om dit volledig uit te werken. Er zijn een aantal maatregelen mogelijk zoals het voeren van sensibiliseringscampagnes en het verspreiden van folders. Daarnaast moet Toerisme Vlaanderen actief inwerken op de toeristische sector, de reisorganisatoren, de reisleiders, de gidsen en de brede maat-

schappelijke sector. Eventueel kan worden samengewerkt met de vliegtuigmaatschappijen, de spoorwegmaatschappijen en andere actoren om mensen te sensibiliseren en te waarschuwen. Dit staat los van het strafrechtelijke aspect, dat een federale bevoegdheid is.

Wat onze bevoegdheid betreft, zijn er twee sporen die we kunnen bewandelen en die effectief kunnen bijdragen tot de strijd tegen het sekstoerisme en tegen het misbruik van minderjarige kinderen. Het eerste spoor is de gedragscode, waarvan het ontwerp klaar is. Een tweede mogelijkheid is de uitwerking van de ethische mondiale code die is voorgesteld door de Verenigde Naties.

De heer Jan Roegiers: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. U hebt blijk gegeven van de verantwoordelijkheid die u daarin wilt nemen. Het is goed dat er samen met Toerisme Vlaanderen wordt nagedacht over mogelijke sensibiliserende maatregelen. Uw antwoord stemt me tevreden.

Tot slot wil ik met een cijfer aantonen dat er wel degelijk een probleem is. Vorig jaar zijn in ons land ongeveer 2 miljoen reizen geboekt. Als de cijfers van die 10 procent kloppen, dan betekent dit dat 200.000 mensen op zoek waren naar sekstoerisme. Dus, alle hens aan dek!

De voorzitter: Mevrouw Merckx heeft het woord.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey: Tien jaar geleden werd de wet op de mensenhandel in het federale parlement goedgekeurd. Dat was de kroon op het werk van een parlementaire onderzoekscommissie die zich over de problematiek van de mensenhandel en dus ook van het sekstoerisme had gebogen. Door die wet is het mogelijk om misbruik en uitbuiting van mensen, ook in het buitenland, te vervolgen. Door de extraterritorialiteit loont het de moeite om feiten, ook wanneer die in het buitenland plaatsvinden, te melden en te bestraffen.

Mijnheer de minister, u verwijst naar de regelgeving van de reisbureaus. Het ontbreekt in geen geval aan wetgevende instrumenten om in dergelijke zaken op te treden. Alles draait rond sensibiliseren en het wijzigen van de mentaliteit. We moeten de slachtoffers steunen, alsook diegenen die zich inzetten voor een positieve mentaliteitswijziging. De wetgeving is er. Gelukkig zijn de bakens die België heeft uitgezet, ook op internationaal vlak opgevolgd. We mogen niet moraliseren, maar we moeten wel informatie verstrekken. Dit is dus niet alleen een zaak van de minister van Toerisme maar van de hele regering. De vraag van de heer Roegiers zou ook kunnen worden gericht aan de coördinerend minister voor kinderrechten. Niets is universeler dan kinderrechten.

Mijnheer de minister, ik ben blij dat u deze problematiek internationaal wilt blijven opvolgen maar ik hoop dat er

evenzeer binnen de Vlaamse Regering, meer bepaald door de minister van Welzijn en de coördinerend minister voor kinderrechten, een tandje wordt bij gestoken.

Minister Geert Bourgeois: Mevrouw Merckx, ik dank u voor uw bijkomende bedenkingen. Ik heb al gezegd dat wat ik doe, binnen mijn takenpakket valt. Het decreet op de reisbureaus voorziet niet in strafsancities, wel in administratieve sancties. Die kunnen leiden tot de sluiting of tot de intrekking van de vergunning. Strafrechtelijke beteugeling van gemeenrechtelijke misdrijven waarvoor ook buiten de grenzen kan worden vervolgd, blijft onverkort mogelijk.

Ik neem alle mogelijke maatregelen om de sector te sensibiliseren en samen te werken. U stelt voor om mijn collega's daarbij te betrekken. Ik zal daar rekening mee houden.

De heer Jan Roegiers: Mijnheer de minister, ik dank u nogmaals voor uw antwoord. Ik dank ook mevrouw Merckx voor haar inbreng en steun. Ik hoop dat we binnen afzienbare tijd in de commissie kunnen nagaan welke maatregelen genomen zijn. Het gaat immers om een belangrijk onderwerp.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Johan Sauwens tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de stand van zaken betreffende een veralgemeende invoering van het elektronisch stemmen in Vlaanderen

De voorzitter: De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: Mevrouw de voorzitter, mevrouw en heren ministers, collega's, volgende zondag zijn het parlementaire verkiezingen. In 40 percent van de Vlaamse gemeenten kan elektronisch worden gestemd, in de andere 60 percent gebeurt dat manueel, met potlood en papier.

Mijnheer de minister, ik heb u daar al over ondervraagd. U hebt gezegd dat we samen met de federale regering en de andere gemeenschappen en gewesten moeten zoeken naar een gemeenschappelijk systeem. Er werd een consortium samengesteld uit professoren die moeten nagaan wat het beste systeem is.

Vorige keer hebt u ook gezegd dat er een hele discussie aan de gang is, onder meer in Franstalig België, over hoe betrouwbaar en hoe betrouwbaar deze gegevens zijn. De vraag daarbij is of er geen gevaar is voor manipulatie.

Mij gaat het om nog iets anders. We vragen anno 2007 nog aan heel veel Vlamingen om hun burgerplicht te vervullen en hun vrije zondag op te offeren om mee te komen tellen. Als er een veralgemeend elektronisch systeem zou zijn, zou alles veel sneller, veel makkelijker en met minder mankracht kunnen gebeuren.

U hebt de cijfers ook gezien. Ik denk dat we ongeveer 30.000 mensen – effectieven en plaatsvervangers – minder zouden moeten oproepen om de tellingen verrichten. Op die manier zouden de uitslagen veel sneller beschikbaar zijn. Een dergelijk systeem heeft alleen maar voordelen.

Ik hoor van de federale administratie dat het dossier niet vordert. Specialisten zeggen mij dat het toch wel een drietal jaren vergt om een dergelijke zaak op punt te stellen. Het gaat niet om zomaar wat: het gaat over 6.000 plaatsen waar elektronisch gestemd zou moeten worden. Er zouden ongeveer 3.000 stemcomputers aangekocht moeten worden. Het zestien jaar oude systeem moet immers worden vervangen. Er zijn al problemen genoeg mee. De onderhoudscontracten zijn bovendien te duur. Naast die computers moet nog worden gezorgd voor de centrale sturing en de service. De betrouwbaarheid van de gegevens moet worden verzekerd. Bovendien moet het systeem bruikbaar zijn voor alle verkiezingen, zowel voor de gemeenten, voor de gewesten, voor de gemeenschappen als voor het federale parlement.

Als we blijven talmen, dan zal de aanbesteding niet tijdig kunnen worden ingediend en kunnen we in 2009 deze vraag opnieuw stellen. Ik stel dan ook voor dat Vlaanderen zelf een initiatief neemt en de zaken omdraait. Wij zouden dan zorgen voor een betrouwbaar systeem, voor de plaatsing op onze kosten. We zouden daarbij samenwerken met de lokale besturen. Indien de federale of andere instanties onze installatie willen gebruiken voor verkiezingen, zouden we daarvoor een vergoeding vragen.

Ik draai de zaak dus om. Ik denk echter dat het perfect mogelijk is. We blijven nu wachten. De beslissing staat budgettair nog niet op punt en is administratief en technisch nog helemaal niet uitgeklaard. Een nieuwe federale regering zal er zich over moeten buigen. Wie weet hoe lang dat allemaal zal duren. Ik vrees dat juni 2009 dan niet meer haalbaar is.

Mijnheer de minister, wat hebt u tot nu toe gedaan? Wat vindt u van mijn voorstel? In hoeverre is een veralgemeende elektronische stemming in 2009 wel mogelijk in Vlaanderen?

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mevrouw de voorzitter, mijnheer Sauwens, collega's, wij hebben dat debat

inderdaad gevoerd in oktober 2006, naar aanleiding van de gemeente- en provincieraadsverkiezingen. U weet dat ik het toen met u eens was: ik ben ook voorstander van een volledige automatisering van de verkiezingen.

Het huidige systeem zal nog meegaan tot over vier dagen. Het is dus de laatste keer.

Ik geef aan de collega's en aan de andere hier aanwezige geïnteresseerden mee dat Vlaanderen in 2006 de gemeente- en provincieraadsverkiezingen heeft georganiseerd. De volgende beurt is 2012. Het federale niveau doet alle parlementaire verkiezingen, dus die van 2007, maar ook die van 2009.

We hebben er een comité van ambtenaren op gezet. Dat heeft op zijn beurt een consortium van professoren belast met een tweevoudige opdracht: de elektronische systemen in het buitenland inventariseren en nadenken over het concept van elektronisch stemmen in België. Mijnheer Sauwens, het is de bedoeling dat we op het eind van dit jaar, 2007, een aanbesteding hebben. In 2008 zou dan de offerte kunnen plaatsvinden, en in 2009 zou er in principe geen probleem meer kunnen bestaan met betrekking tot het elektronisch stemmen.

Maar – en u herhaalt wat ik heb gezegd – in Franstalig België is er de principiële discussie over het al dan niet elektronisch stemmen. Het is aangewezen om na de verkiezingen en na de vorming van de nieuwe federale regering met de federale regering rond de tafel te zitten.

Er komt misschien nog iets bij – en wat ik nu zeg, is hypothetisch. Ik hoor van heel veel politieke partijen dat ze de parlementaire verkiezingen samen willen organiseren. Wij weten niet wat er allemaal te gebeuren staat tegen 2009 en welke situatie we dan bij de verkiezingen zullen krijgen. Maar laat het duidelijk zijn, en ik zeg het hier ook een beetje tactisch: het lijkt mij uitgesloten, mijnheer Sauwens, dat we in 2009 zouden terugkeren naar potlood en papier.

En moeten we het nu omkeren? Het federale niveau is verantwoordelijk voor de organisatie van de verkiezingen voor de gewestparlementen en het Europees parlement van 2009. U moet voorzichtig zijn met de stelling dat wij het doen en dat zij het maar moeten betalen. Je moet dan nog je geld zien te krijgen. Zij zijn daarvoor bevoegd.

Door te stellen dat het mij uitgesloten lijkt om terug te keren naar potlood en papier, geef ik opnieuw aan wat ik ook in het begin heb gezegd: ik blijf kiezen voor de volledige automatisering van de verkiezingen, en wel omwille van alle redenen die u hier hebt opgesomd. We zitten in de 21ste eeuw. Alleen al het idee dat men enkel in Vlaanderen nog met potlood en papier zou moeten stemmen, lijkt mij van de pot gerukt – als ik het in die beeldtaal mag uitdrukken.

De heer Johan Sauwens: U bevestigt hier dat we in 2009 veralgemeend elektronisch zullen kunnen kiezen. Welk systeem voorziet u? Want er zijn tussensystemen, waarbij je wel nog met papier stemt, dat dan wordt ingevoerd in de computer om in geval van discussie of technische mankementen een materieel bewijs in handen te houden.

Tot slot: vanuit de inside-informatie waarover ik beschik, lijkt het me technisch bijzonder moeilijk haalbaar om het dossier voor het lastenboek nog dit jaar rond te krijgen, zoals u hebt gezegd.

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Dank u, mevrouw de voorzitter. Zowel de heer Sauwens als minister Keulen doen alsof die hele discussie over mogelijke manipulaties en betrouwbaarheid achterhaald is en dat ze enkel nog in Wallonië wordt gevoerd. Maar er worden daarover ook in Vlaanderen nog bedenkingen geopperd. Ik zie dat er ook in Nederland, waar ook elektronisch wordt gestemd, bedenkingen worden geopperd – en niet door de eersten de besten: hoogleraar computerbeveiliging hebben er een aantal zwakke punten in verband met het gebruik van computers aangegeven.

Ik blijf vanuit democratisch oogpunt vinden dat het niet volstaat dat een aantal hoogopgeleide specialisten de kiesverrichtingen kunnen controleren. Ik vind dat iedere doorsnee burger moet kunnen controleren of er op een eerlijke manier werd gestemd. Dat is democratisch het beste principe.

Voor u staat het vast dat we naar een veralgemeend elektronisch stemmen gaan. Als dat gebeurt, moeten we kiezen voor het systeem dat de heer Sauwens al heeft vernoemd, waarbij men nog altijd op papier kan stemmen en waarbij de telling elektronisch gebeurt. De stemming zou ook kunnen gebeuren met een soort van ticketingsysteem, zodat een hertelling in geval van twijfel mogelijk blijft.

Ik denk dat we effectief naar zo'n systeem moeten overgaan als we willen dat de uitslag van de stemmingen door iedereen als betrouwbaar wordt aanvoeld.

Minister Marino Keulen: Ons systeem van elektronisch stemmen is voor honderd procent betrouwbaar. Het wordt ook gecontroleerd. Het grote verschil met Nederland is dat ons systeem beperkt is tot de ruimte waar de computers staan. Er kan dus niet van buitenaf worden geïntervenieerd.

Mijnheer Sauwens, u moet niets zeggen wat ik eigenlijk niet heb gezegd. De verantwoordelijkheid voor de verkiezingen voor de regionale en Europese parlemen-

ten ligt op het federale niveau. Ik blijf aanhanger van een veralgemeend elektronisch stemmen, dus van geautomatiseerd stemmen. Ik sluit met andere woorden uw voorstel niet uit. Voor we echter de verantwoordelijkheid overnemen, moeten we eerst de federale overheid voor haar verantwoordelijkheid plaatsen. Op die manier vermijden we dat we opdraaien voor de kosten. Iedereen heeft zijn verantwoordelijkheid, ook dat is federale logica. Wij zijn verantwoordelijk voor de gemeente- en provincieraadverkiezingen, de federale overheid is verantwoordelijk voor alle parlementaire verkiezingen, dus ook die van 2007 en 2009. Laat haar in eerste instantie haar verantwoordelijkheid nemen. We zullen wel zien wat we eventueel doen om te repareren.

De organisatie van de verkiezingen van 2009 zijn een federale verantwoordelijkheid. Het is de federale minister van Binnenlandse Zaken die daar rekenschap voor moet geven. We zijn daarmee bezig. We hebben het comité van Experts, van Ambtenaren en ondertussen ook het consortium van universiteiten. Er wordt met andere woorden niet stilgezeten. We moeten het niet allemaal op onze schop willen laden. Het is federale logica dat wie verantwoordelijk is, die verantwoordelijkheid draagt en dus ook de factuur ervan. Als dat niet zo is, kunnen we uw optie nog eens bekijken. We moeten de kar niet voor het paard spannen.

De heer Johan Sauwens: Mijnheer de minister, als er ook van andere fracties vragen blijven komen over de betrouwbaarheid van het systeem, dan lijkt het me goed om daarover in dit parlement een debat te voeren om na te gaan welk systeem uiteindelijk door de professoren zal worden voorgesteld. Er mag geen enkele twijfel bestaan over het systeem. Mij lijkt het logisch dat Vlaanderen vanuit de constitutieve autonomie zelf bepaalt op welke wijze dit parlement in 2009 zal worden verkozen. We blijven dit opvolgen.

Minister Marino Keulen: Met alle respect, maar de organisatie is een federale bevoegdheid.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Anne Marie Hoebeke tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de evolutie van het aantal gevallen van ouderenmis(be)handeling

De voorzitter: Mevrouw Hoebeke heeft het woord.

Mevrouw Anne Marie Hoebeke: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, dit weekend verscheen in verschillende kranten een artikel naar aanlei-

ding van het jaarverslag 2006 van het steunpunt Ouderenmishandeling van de provincie Oost-Vlaanderen. Dit steunpunt is sinds 2000 werkzaam.

Een onthutsende conclusie uit het jaarverslag is dat er een stijging is met 16 procent van ouderenmis(be)handeling. Het gaat dan om ouderen die thuis worden opgevangen. Beleidsmatig kunnen we natuurlijk weinig doen met dergelijke vaststelling. We wisten al dat één op vijf ouderen van boven zestig jaar die thuis worden verzorgd, er slachtoffer van is. Ik citeer uit het jaarverslag: "Overbelaste mantelzorg is een van de oorzaken van ouderenmishandeling."

Kinderen die voor hun ouders of schoonouders zorgen, stuiten op hun grenzen. Onze samenleving vergrijsst en daardoor zullen we naar meer specifieke voorzieningen moeten gaan. Beleidsmatig kan het antwoord op deze ontwikkeling zijn dat middels de gespecialiseerde voorzieningen ook de privésector wordt aangesproken.

Kunt u ermee akkoord gaan dat de privésector wordt betrokken bij de uitbouw van gespecialiseerde voorzieningen die nodig zijn om de taken van de mantelzorgers te verlichten?

De voorzitter: Minister Vervotte heeft het woord.

Minister Inge Vervotte: Mevrouw de voorzitter, collega's, ik wil op twee aspecten ingaan: het belangrijke thema van de ouderenmis(be)handeling enerzijds en de ondersteuning van de mantelzorger en de relatie die u legt met de ouderenmis(be)handeling anderzijds.

Er is gesproken over een stijging met 16%. Als u naar mijn beleid kijkt, dan zult u zien dat ik het probleem niet wil minimaliseren. Toch moet ik opmerken dat het gaat over een stijging met 35 meldingen, wat duidelijk maakt hoe groot het probleem in absolute termen is.

Ouderenmis(be)handeling is een belangrijk probleem met veel facetten. Ik hoop dat we hier tijdens de bespreking van het jaarverslag nog van gedachten over kunnen wisselen. Het jaarverslag toont goed aan wat ouderenmis(be)handeling is, en hoe dat moet worden aangepakt. De expertise inzake ouderenmis(be)handeling op het vlak van signaaldetectie, vroegdetectie en het hulpverlenings- of begeleidingstraject wil ik zoveel mogelijk bij verschillende intermediaire partners onderbrengen. Ik denk dan bijvoorbeeld aan de dienstencentra, de huisartsen, de thuisverpleegkundigen, de thuisverzorgenden en de burgers in het algemeen. De bevolking moet over dit probleem worden gesensibiliseerd en geïnformeerd.

Mijn belangrijkste partner in dit verband is het Vlaams Meldpunt Ouderenmis(be)handeling. Zoals aangekondigd in mijn beleidsnota wil ik het meldpunt versterken, zodat het zijn taak naar de bevolking beter kan

vervullen. Vanaf 1 juli 2007 zullen de budgetten voor het meldpunt worden verdubbeld. Dat is belangrijk, want het meldpunt is zelf in staat om twee derde van de vragen op te lossen. Nadien is een vervolgtraject nodig, en daartoe zullen we met de provincies expertiseconvenants afsluiten die ingaan op 1 juli. De provinciale steunpunten willen we daarop aansluiten.

Een derde van de mensen kan echter niet op deze manier worden geholpen. Onze Centra voor Algemeen Welzijnswerk zullen die mensen opvangen, want de CAW's hebben een dienst voor gezins- en relationele hulpverlening. U weet dat ik die diensten in 2007 heb versterkt. Op 15 juni 2007 houden we een studiedag over ouderenmis(be)handeling waar al deze zaken aan bod zullen komen. Dat is ook een gelegenheid om de aandacht van de publieke opinie op dit probleem te vestigen en te sensibiliseren.

U stelde een vraag over de ondersteuning van de mantelzorgers en de relatie met de ouderenmis(be)handeling. In het jaarverslag staat dat 85 percent van de gevallen van ouderenmis(be)handeling gebeurt door familieleden. Verder staat in het rapport dat 4,3 percent van de mantelzorgers overbelast is. Mijn beleid is erop gericht om de mantelzorgers te ondersteunen. De Vlaamse Regering heeft daartoe al heel wat initiatieven genomen: op het vlak van de zorgverzekering, van de versterking van de gezinszorg en van de uitbreiding van de oppashulp. Ik wil ook even stilstaan bij de ondersteunende initiatieven zoals het kortverblijf, de dagverzorging en een aantal andere projecten.

De programmatie voor het kortverblijf bevindt zich op een laag niveau: 28 percent. We hebben het daar in de commissie al over gehad. De alternatieve financiering die binnenkort wordt afgerond en moet zorgen voor het wegwerken van de wachtlijsten tegen eind 2007 zal de programmatie voor het kortverblijf optrekken tot 73 percent. De programmatie voor de dagverzorging haalt 51 percent; dankzij de alternatieve financiering zal dat eind 2007, op voorwaarde dat iedereen dat ook invult, 88 percent bedragen. Op 5 juni heb ik een ministerieel besluit ondertekend ter goedkeuring van projecten voor de ondersteuning van de mantelzorger. Het gaat dan in het bijzonder over steun voor de partiële nachtopvang in dagverzorgingscentra en kortverblijfdiensten en de uitbouw van telefonische diensten met vrijwilligers, voor een bedrag van 750.000 euro.

Vandaag maken privé-initiatiefnemers het grootste deel uit van onze sector. Ik veronderstel dat uw vraag dan ook gaat over commerciële initiatieven.

Ik heb ook pas vernomen dat er een akkoord is tussen de meerderheidspartijen en dat er een voorstel van decreet werd ingediend in het parlement. Ik hoop dat we dat snel kunnen bespreken. Ik ben bereid om dat ten volle te ondersteunen.

Mevrouw Anne Marie Hoebeke: Ik dank de minister voor haar antwoord. Onze conclusie moet eigenlijk zijn dat we niet eenzijdig mogen blijven investeren in stenen, maar dat we ook in menselijk potentieel moeten investeren. De mantelzorg is immers de mantel die de thuisverblijvende ouderen zorg en bemoedering geeft en voor een deel de last van de vergrijzing van de maatschappij op zich neemt. Onze inspanningen kunnen nooit groot genoeg zijn om de vergrijzing die op ons afkomt in te bedden.

De voorzitter: Mevrouw Van Linter heeft het woord.

Mevrouw Greet Van Linter: Mevrouw de minister, ik heb deels al een antwoord gekregen van mevrouw Hoebeke. Zitten in die stijging van 16 percent ook de cijfers van de residentiële voorzieningen vervat? Blijkbaar gaat het enkel om de thuiszorg, maar ik vraag me af hoe het met de residentiële voorzieningen is. Is daar ook een stijging? Is er een bepaalde verhouding? Zou er een stijging zijn omdat er meer meldingen zijn of omdat er meer gevallen van oudermis(be)handeling zijn of niet-aangepaste behandeling?

We hebben in de commissie al een discussie gevoerd over de rusthuisproblematiek. Ik citeer even uit uw antwoord. U zoekt naar een efficiënte methodiek en ook in uw beleidsnota spreekt u over de vier pijlers "die zowel een eventueel meldpunt als de diverse zorgverleners en de betrokken zorgactoren toe kunnen laten om bij ouder mishandeling op uniforme wijze een set van problemen, cliënten en situaties te kenmerken alsook de opvolgingswijze te registreren en te centraliseren." U stelt op dat moment – oktober 2006 – nog de vraag hoe dat op uniforme wijze kan gebeuren.

Hebt u al concrete evaluaties? Misschien is het nog vroeg, maar werkt het al naar behoren of niet? In de residentiële sector zijn sensibilisering en preventie van groot belang, wat iets minder het geval is in de thuiszorg. U verwacht eigenlijk van de zorgaanbieders dat ze aangeven welke concrete activiteiten ze plannen en welke resultaten ze daarvan verwachten. U zei in oktober dat er te weinig systematische opvolging van die acties is. Werken de acties of niet? Is er een algemene opvolging en is die geëvalueerd?

De voorzitter: De heer De Loor heeft het woord.

De heer Kurt De Loor: Mevrouw de minister, ik kan me niet van de indruk ontdoen dat u nogal licht over de cijfers gaat. Het betreft inderdaad een lichte stijging van 16 percent, het gaat om een totaal van 163 gevallen van oudermis(be)handeling. Maar ik denk dat het taboe van oudermis(be)handeling nog altijd bestaat en een van de knelpunten is.

Ik denk ook dat die cijfers een onderschatting zijn. Uit de registratie door justitie en ziekenhuizen kunnen we

immers niet opmaken of het al dan niet over oudermis(be)handeling gaat. Bovendien bestaat de doelgroep uit een zorgafhankelijk publiek dat het moeilijk heeft om de mis(be)handeling te signaleren en bespreekbaar te maken. Daarom houd ik een pleidooi om sensibiliseringsacties te ontwikkelen en preventiecampagnes uit te bouwen.

Op 30 juni loopt de projectmatige aanpak ten einde, de middelen zijn uitgeput.

Mevrouw de minister, u zegt dat u vanaf 1 juli dubbel zoveel middelen zult inzetten voor het Vlaams meldpunt. Momenteel gaat het nog altijd om een projectmatige aanpak. Ik zou er ook voor pleiten om over te schakelen naar een structurele inbedding, zodat een en ander niet meer elk jaar moet worden verlengd. Op die manier wordt het Vlaams meldpunt gecontinueerd, ook wat betreft het aantal FTE's.

Mevrouw de minister, u spreekt over de wisselwerking tussen de provinciale steunpunten en het Vlaams meldpunt. Blijft de subsidiëring voor de provinciale steunpunten behouden, of wordt ze uitgebreid?

Minister Inge Vervotte: Ik zou vooreerst willen reageren op de indruk dat ik de problematiek zou minimaliseren. Dat is ten onrechte, want we verdubbelen de middelen. Het zou een beetje vreemd zijn dat we de problematiek zouden minimaliseren, maar wel het budget verdubbelen.

Ik heb enkel willen zeggen dat we de cijfers ook absoluut moeten bekijken. We nemen deze problematiek zeer au sérieux, en daarom nemen we ook initiatieven en verdubbelen we het budget vanaf 1 juli.

Ik hoop dat we het jaarverslag grondig kunnen bespreken in de commissie. Het gaat over alle meldingen bij het Vlaams expertisecentrum ouderenmis(be)handeling. Er is een samenwerking tussen het centrum en de rusthuisinfofoon. Zij hebben een partnerschap afgesloten en hebben dus overeenkomsten, ook voor de werking met de rusthuizen.

Vandaag krijgen we vooral meldingen van personeelsleden. In de rusthuissector is het centrum goed bekend, en daarom willen we het versterken, zodat we ook meer meldingen ontvangen van de algemene bevolking. Er is dus wel degelijk een link tussen de rusthuisinfofoon en het meldpunt.

De aanpak van ouderenmis(be)handeling in rusthuizen is een heel brede problematiek. Het heeft enerzijds te maken met de procedures die we hebben in de voorzieningen om dat op te volgen en anderzijds moeten we er procesmatig voor zorgen dat mishandeling zich zo weinig mogelijk voordoet. Dat is heel divers: het kan gaan over het beleid met betrekking tot de omgang met de

bewoners, maar ook over hoe om te gaan met familieleden die hun ouders mishandelen, want ook dat komt regelmatig voor.

Een en ander heeft te maken met procedures en personeel. Het Vlaams centrum moet dat mee stroomlijnen en opvolgen, en de dialoog voeren met de intermediairen om dat mogelijk te maken. Daarom moeten we de rol van het centrum verstevigen.

Het is de bedoeling om de middelen niet meer op basis van projectmatige financiering te besteden: vanaf 1 juli zullen de middelen recurrent en structureel ingebed worden.

De afspraken met de provincies zullen nog verder worden afgerond. In principe voorzien we niet in een budgetverhoging, omdat we in eerste instantie gekozen hebben om de rol van het centrum te verstevigen.

Mevrouw Anne Marie Hoebeke: Mevrouw de minister, de conclusie is dat we niet alleen de thuisverzorgde ouderling aandacht moeten geven, maar ook de ouderling in het rusthuis. De problematiek is op twee fronten aanwezig en vereist een diverse aanpak.

We kijken dan ook uit naar de bespreking van het jaarverslag in de commissie. Hopelijk kan dat heel snel na de federale verkiezingen, zodat ook die mensen de nodige aandacht van ons kunnen krijgen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Karim Van Overmeire tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de verklaringen van de minister-president betreffende de Armeense genocide

De voorzitter: De heer Van Overmeire heeft het woord.

De heer Karim Van Overmeire: Mijnheer de minister-president, u hebt in de pers recent een aantal uitspraken gedaan, die eigenlijk moeilijk anders geïnterpreteerd kunnen worden als het openlijk in twijfel trekken van het feit dat er tijdens de Eerste Wereldoorlog in Turkije een genocide is gebeurd op het Armeense volk.

In een interview met de Turkse krant Zaman stelt u: 'Vooraleer een politicus kan oordelen over de genocide, moeten de internationale instellingen er uitspraken

over doen.’ Gisteren stelde u in De Morgen: ‘Als politicus is het niet verstandig om over de genocide te spreken totdat de experts zich hebben uitgesproken. Ik sta niet alleen met mijn standpunt en verder wil ik daar niks aan toevoegen.’

Ik ga u vandaag vragen om daar toch iets aan toe te voegen, mijnheer de minister-president, want uw uitspraken lijken natuurlijk wel redelijk, maar ze zijn het niet. Er is immers een achtergrond van overweldigend bewijsmateriaal van feiten die zich 92 jaar geleden hebben voorgedaan en die sindsdien talloze keren door talloze historici zijn onderzocht.

U bent in deze materie blijkbaar nogal onder de invloed van uw partijgenoot en voormalig kabinetsmedewerker de heer Ergün Top, die er prat op gaat dat hij u in dit dossier heeft kunnen overtuigen. Hij gaat er ook prat op dat hij van u de belofte heeft afgedwongen dat, mocht u federaal premier worden, u zult verhinderen dat over deze kwestie in het federale parlement een discussie zal worden gevoerd. De heer Top heeft overigens nog andere uitspraken gedaan waar ik het vandaag niet over zal hebben omdat ze geen voorwerp uitmaken van mijn vraag.

Mijnheer de minister-president, de essentie is dat u zich door uw uitspraken volledig op de lijn van de Turkse overheid plaatst. Die erkent dat er betreurenswaardige feiten zijn gebeurd, maar stelt dat helemaal niet is bewezen dat de Turkse overheid verantwoordelijk was voor de genocide en dat verder onderzoek noodzakelijk is, 92 jaar na de feiten. Dat is overigens het enige standpunt dat men in Turkije hoort. Mensen die er een ander standpunt op na houden, worden aangeklaagd op basis van artikel 301 van de Turkse strafwet. Mensen die er andere meningen op na houden, worden vermoord, zoals de journalist Hrant Dink enkele maanden geleden, of moeten vluchten, zoals de Nobelprijswinnaar Orhan Pamuk.

De kranten staan terecht vol kritiek op uw uitspraak. De enige partij die u nog een beetje steunt, is de sp.a, die nu helemaal de gegijzelde is van haar allochtone kiezers en die niets doet, en ook in de toekomst niets zal doen, om kiezers van Turkse origine niet voor het hoofd te stoten. We zien hier in een concreet dossier de gevolgen van een al te royaal toekennen van de nationaliteit aan mensen wier loyaliteit nog altijd in het land van oorsprong ligt. Er kan toch geen twijfel over bestaan, mijnheer de minister-president, dat wat er in 1915 gebeurd is, daadwerkelijk een genocide was, georganiseerd door de mensen die toen de macht hadden in Turkije en een duidelijk plan hadden. Dat plan bestond uit de arrestatie en liquidatie van de Armeense elite; de massale deportatie van de Armeense bevolking die op transport werd gezet zonder bevoorrading, medische zorgen, opvang en bescherming tegen benden die de mensen aanvielen, verkrachtten, doodden en beroofden; de confiscatie en verkoop van de Armeense goederen. Dit gebeurde allemaal door speciaal opgerichte organisaties.

Geen enkele ernstige historicus buiten Turkije twijfelt nog aan de Armeense genocide. Het Europese Parlement heeft de genocide formeel erkend en twintig andere landen hebben dat ondertussen ook gedaan. We zouden eigenlijk de Turken moeten helpen om in het reine te komen met dit deel van hun geschiedenis, maar met uw uitspraken schaaft u zich volledig aan de Turkse zijde in dit dossier. U moet er niet aan twijfelen dat de Turkse overheid dit citaat van een Vlaams minister-president zal gebruiken en misbruiken in het debat.

De mens Yves Leterme mag van mij over de Armeense genocide denken wat hij wil. Als de CD&V-kandidaat Yves Leterme denkt dat hij op die manier moet hengel naar enkele duizenden of tienduizenden Turkse stemmen, vind ik dat bedenkelijk, maar we kunnen dat natuurlijk niet verhinderen. U bent hier echter nog altijd 7 dagen op 7, 24 uur op 24, Vlaams minister-president en dan kunt u dit soort uitspraken gewoonweg niet doen. We worden hier eens te meer geconfronteerd met iemand die tegelijkertijd Vlaams minister-president is en anderzijds CD&V-kandidaat, en blijkbaar op deze manier naar stemmen van Turkse kiezers hengelt.

Mijnheer de minister-president, kunt u uitleggen wat u in godsnaam bezielde om in de Turkse pers de genocide op de Armeniërs in twijfel te trekken? Blijft u bij uw standpunt zoals het in de krant Zaman werd verwoord? (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Minister-president Leterme heeft het woord.

Minister-president Yves Leterme: Mevrouw de voorzitter, mijnheer Van Overmeire, ik begin met het belangrijkste: ik blijf onverkort staan achter wat in de Turkse krant is gepubliceerd en wat in belangrijke mate verschilt van wat door een bepaalde Nederlandstalige krant is gepubliceerd, ik veronderstel zelfs bewust.

Het is belangrijk te preciseren dat de vraag van de Turkse krant Zaman die me gesteld werd, niet ging over de historische feitelijkheid van de genocide, de Armeense volkerenmoord in 1915, die ik voor alle duidelijkheid helemaal niet in vraag stel.

De vraag ging wel over de behandeling van een wetsvoorstel dat in 2006 in de Senaat werd ingediend door de MR. Het voorstel beoogde het strafbaar maken van de ontkenning, van het negationisme met betrekking tot de Armeense genocide, op basis van resoluties en andere beslissingen van parlementen waarin de Armeense volkerenmoord als genocide werd beschouwd. Het wetsvoorstel werd ingediend nadat in 1995 een eerder amendement van MR en Ecolo op een ander wetsontwerp, met dezelfde doelstelling, was verworpen.

Bij de behandeling in 2006 heeft minister Onkelinx van Justitie zich namens de federale regering verzet tegen het voorstel, dat zou betekenen dat mensen tot gevangenis- en andere straffen zouden worden veroordeeld wegens het ontkennen of minimaliseren van deze genocide, die niet als dusdanig door een internationaal gerechtshof wordt gekwalificeerd. Ze heeft toen gesteld dat het kwalificeren als genocide niet toekomt aan een parlement. Dat was bij de bespreking in het parlement niet alleen het standpunt van minister Onkelinx, maar ook dat van mijn partij en van sp.a, en ook van de VLD. Het is evident dat slechts strafbaar kan worden gesteld wat precies gekend en gekwalificeerd is. Strafrecht en het bestraffen van mensen moet een vaste basis hebben. Dat was het standpunt van de federale regering en ook van mijn partij bij de behandeling in de Senaat. Documenten leren me dat het Vlaams Belang toen op de lijn zat van de Franstalige partijen MR en Ecolo.

Ik blijf onze houding echter de goede vinden. Dat heeft niets te maken met het al dan niet ontkennen van de Armeense volkerenmoord. Voor een goed begrip: ik trek de Armeense volkerenmoord absoluut niet in twijfel. Ik betreur heel sterk dat één bepaalde journalist erin geslaagd is om hier zake verwarring te creëren. Dat gebeurde natuurlijk doelbewust. Ik begrijp dat die krant tijdens deze weken iets meer dan objectiviteit nastreeft.

Wat ik dus net zeg, was niets meer of niets minder dan mijn antwoord op een toch wel zeer precieze vraag van die Turkse krant over mijn standpunt over het wetsvoorstel met betrekking tot het strafbaar stellen van de ontkenning van de Armeense genocide. Om een dergelijk wetsvoorstel goed te kunnen keuren, moet een internationaal gerechtshof duidelijkheid en zekerheid creëren over de precieze kwalificatie. Dat is het standpunt dat ik huldig, net als mijn partij en de andere grote Vlaamse partijen. Ik heb wel begrepen dat het Vlaams Belang veeleer op de lijn zat van de Franstalige partijen MR en Ecolo. (*Applaus bij CD&V*)

De heer Karim Van Overmeire: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw precisering. U gaat echter wel een beetje voorbij aan de kern van de zaak. Blijkbaar heeft CD&V als partij een duidelijk standpunt, maar er zijn CD&V-kandidaten die er een heel ander standpunt op na houden. Ik verwijs opnieuw naar wat de heer Top verklaart, waarschijnlijk ten behoeve van zijn eigen Turkse publiek, eveneens in het kader van wat er deze weken gebeurt. Hij stelt dat hij in dit dossier een heel grote invloed heeft op u.

Ik wil de vraag over het strafbaar stellen even terzijde laten, maar de hamvraag is of men wat daar is gebeurd al dan niet als een genocide erkent. Dan kan ik alleen maar verwijzen naar een aantal initiatieven uit het verleden, waaraan ook CD&V'ers hebben meegewerkt. Zo wordt in een voorstel van resolutie uit 2002 gevraagd dat

België de genocide waarvan het Armeense volk in 1915 het slachtoffer is geweest, publiekelijk zou erkennen, via een regeringsbeslissing. Het voorstel is mee ondertekend door de heer De Crem. U zult die man ongetwijfeld kennen, want u staat met hem op de verkiezingsaffiche. U was op dat ogenblik trouwens fractieleider van uw partij in de Kamer.

Ik wil u nogmaals vragen om hier te bevestigen – en ik denk dat de heer Top ook wel zal meeluisteren – dat u inderdaad gelooft dat er een genocide op het Armeense volk is geweest.

Minister-president Yves Leterme: Ja.

De heer Karim Van Overmeire: U bevestigt dat. En wat we in de kranten hebben gelezen, maakt allemaal deel uit van een boos complot om u in diskrediet te brengen?

Minister-president Yves Leterme: Ik zeg dat het niet juist is wat in een bepaalde krant stond.

De heer Karim Van Overmeire: Dan zijn wij heel tevreden met uw antwoord.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Jaak Gabriels tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, en tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de nadelige gevolgen van de processierupsenplaag voor de volksgezondheid en de landbouw

ACTUELE VRAAG van de heer Ludo Sannen tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de aanpak van de eikenprocessierupsenplaag

De voorzitter: De heer Gabriels heeft het woord.

De heer Jaak Gabriels: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, dames en heren ministers, geachte leden, de eikenprocessierups is al lang een probleem in een bepaald deel van onze provincie, meer bepaald het noordoosten. We worden er al jaren mee geconfronteerd.

We zijn ook al jaren bezig met een gecoördineerde aanpak. Sinds vorig jaar hebben we de provincie mee

ingeschakeld om vooral de preventieve fase wat intensiever te laten geschieden. Dit jaar zijn achterliggende gebieden, vooral landbouwgebieden, via een helikopter mee besproeid met een preventief middel. Al die inspanningen blijken geen effect te hebben op het volume van het aantal rupsen dit jaar. Dat heeft te maken met verschillende factoren: de zachte winter en de warme maand april, waarbij de eitjes die vorig jaar zijn gelegd, allemaal ontpopt zijn en nu een waar probleem vormen.

Op dat ogenblik was de preventieve fase voorbij en hebben wij getracht op curatief vlak zo snel mogelijk op te treden. Ik heb toen twee vragen gesteld aan de minister-president en de minister van Volksgezondheid om te zien wat wij op Vlaams niveau zouden kunnen doen. Dit probleem bestaat alleen in Vlaanderen, en een op drie van de Vlaamse gemeenten wordt er op dit ogenblik mee geconfronteerd. Dat betekent wel degelijk dat we er zelf een antwoord op moeten geven.

Tegelijkertijd hebben we via de provinciale rampenfase nummer drie de provincie als coördinator kunnen aanduiden waarbij de gouverneur mee zijn schouders onder de bestrijding heeft gezet. Dat houdt heel concreet in dat wij op dit ogenblik medewerking van alle brandweerkorpsen, van de civiele bescherming en van het leger hebben bekomen. De federale overheid heeft hierin haar taak heel goed opgenomen. Wij hebben van die verschillende diensten nu al de toezegging dat als wij over meer manschappen willen beschikken, wij ze mogen hebben. Wij zijn daar volop mee bezig. Ik beschouw dit als een teken van bezorgd en heel goed bestuur.

Het antwoord op mijn vragen aan de minister-president en de minister van Volksgezondheid is daarentegen beneden alle peil. In het antwoord op mijn schriftelijke vragen somt de minister van Volksgezondheid op welke producten in de preventieve fase gebruikt kunnen worden, en ze zegt dat de federale overheid verantwoordelijk is in de curatieve fase. Dat moet u nu eens aan de mensen gaan vertellen. Die zullen u daarvoor applaus geven. De minister-president geeft mij als antwoord dat het probleem in de landbouw uitsluitend voor paarden negatieve invloed heeft, voor de rest niet.

Ik denk dat men het probleem nog altijd niet kent of niet wilt kennen. De stekeltjes of de haartjes van deze rups verspreiden zich onder meer in het hooi en hebben een assertiviteit van zes jaar. Dat betekent dat zij zes jaar actief blijven. Juni is de grasmaand. Boeren kunnen hun oogst van nu, het hooi dat ze binnenhalen, voor een groot deel als nietig beschouwen.

Ik vind het beneden alle peil dat men de rest van de veestapel ongemoeid laat en eigenlijk in een heel grote boog om het probleem fietst. De Vlaamse Regering moet meewerken aan de crisisbestrijding, omdat het probleem zich alleen op Vlaams niveau voordoet. Tot nu

toe is alleen de federale regering in actie geschoten, de Vlaamse niet. Ik heb beide instanties op hetzelfde moment verwittigd.

Het doet misschien pijn. Alleen praten over goed bestuur, maar de mensen niet laten voelen wat goed bestuur in de praktijk betekent, vind ik ergerlijk. Ik vind het onbetamelijk dat men dit verder laat duren. *(Rumoer)*

Het doet pijn, maar u moet op het veld maar eens komen kijken hoe de mensen daaronder lijden. Ik stel mijn vraag enkel aan de minister-president en de minister van Volksgezondheid, maar ik zou ze ook kunnen stellen aan de minister van Toerisme, want de weerslag op het fietspadennetwerk en de horecasector is groot. *(Opmerkingen bij CD&V)*

Mag ik mijn vraag stellen, mijnheer Decaluwe?

De heer Carl Decaluwe: Dat is geen vraag, mijnheer Gabriels. Dat is puur populisme.

De heer Jaak Gabriels: Ik had mijn vragen schriftelijk gesteld om er zeker geen polemieken aan te geven, maar als ik een antwoord krijg dat geen oog heeft voor het probleem, heb ik de plicht om de vraag hier opnieuw mondeling te stellen. Anders had ik dat niet gedaan. Niet antwoorden op een serieus probleem vind ik onverantwoord in plaats van goed bestuur.

De voorzitter: De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, vorig week klonk hier hoongelach in de wandelgangen toen we vernamen dat de gouverneur van Limburg het leger zou inschakelen om de processierupsen in Limburg te bestrijden. Nu heeft het probleem zich uitgebreid naar andere delen van Vlaanderen. Federaal minister Dewael heeft vandaag zelfs een coördinatievergadering georganiseerd om het probleem aan te pakken.

Mijnheer de minister-president, de aanpak van de gemeenten en van de provincies is niet overal dezelfde. Ook de kostprijs voor het bestrijden van de eikenprocessierups is voor de burger niet overal dezelfde. De heer Gabriels heeft gelijk dat ook voor de acute situatie een goede en adequate aanpak nodig is, want daarmee zouden we volgend jaar heel wat problemen kunnen voorkomen.

Natuurlijk is de overlast die we nu kennen niet totaal onverwacht. Zeker in het noordoosten van Limburg kenden we de problematiek al, maar de schaal waarop het probleem zich vandaag manifesteert, is wel heel uitzonderlijk. Ik moet de ernst ervan voor de gezondheid en het welzijn van de lokale bevolking niet onderstrepen. De heer Gabriels verwees al naar een zekere rem op

het plattelandstoerisme, zeker in deze fietsvriendelijke regio. De problemen in de landbouw zijn ruimer. Het gaat om meer dan om de paarden alleen. Er is heel veel dierenleed doordat de rups ook in het hooi terechtkomt.

Het probleem is niet totaal onbekend. In de jaren negentig hebben we al dergelijke rupsenproblemen gehad. Ik denk bijvoorbeeld aan problemen in de provincie Antwerpen en ook in de naburige provincies in Nederland. Ook in de Duitse regio's kent men het probleem, maar daar werd werk gemaakt van een effectief preventief bestrijdingsbeleid.

Bij ons leeft de indruk dat de Vlaamse Regering de zaken op hun beloop laat, ondanks de duidelijke signalen die vorig jaar door de provincie en door de gemeenten aan de Vlaamse Regering werden gegeven.

Mijnheer de minister-president, welke initiatieven zullen worden genomen? Ik heb het nu niet over de acute bestrijding. Maar we moeten voorkomen dat de plaag zich jaarlijks herhaalt en dat de rupsen blijven toenemen. Op dat vlak is er een verantwoordelijkheid voor de Vlaamse Regering. Wat heeft de Vlaamse Regering de voorbije jaren gedaan? Zijn er contacten geweest met lokale besturen of met andere actoren in het risicogebied? Werd overleg gepleegd met Nederlandse en Duitse instanties? Zij lijken toch wel een adequate aanpak te hebben.

Werd bijvoorbeeld een opdracht gegeven aan het INBO om gericht aandacht te besteden aan het probleem van de processierups? Een gecoördineerde en wetenschappelijk onderbouwde aanpak van de Vlaamse overheid kan immers vruchten afwerpen. De bestrijding van de muskrat is daar een goed voorbeeld van. Voor die bestrijding werd een goede en wetenschappelijk goed onderbouwde aanpak gevonden. Het INBO kan een rol spelen voor de toekomstige bestrijding van dit rupsenprobleem.

Mijnheer de minister-president, is de Vlaamse Regering bereid om een gecoördineerde aanpak te ontwikkelen voor de bestrijding van de eikenprocessierupsen? Hebt u daartoe al initiatieven genomen, en zo ja, welke?

De voorzitter: Minister-president Letermé heeft het woord.

Minister-president Yves Letermé: Mevrouw de voorzitter, we hebben uiteraard niet gewacht tot 4 dagen voor de verkiezingen om het probleem aan te pakken. Een gecoördineerde aanpak vanuit de Vlaamse Regering is essentieel op drie domeinen. Er wordt gewerkt vanuit de departementen Leefmilieu en Openbare Werken. Minister Peeters zal u een gedetailleerd overzicht geven van de getroffen maatregelen. Minister Vervotte werkt aan het probleem vanuit het departement Gezondheidszorg. En dan is er ook het departement Landbouw.

Voor wat de landbouw betreft, is er het rechtstreekse schadelijke effect voor de veehouderij waarbij paarden,

maar ook runderen lijden onder de plaag van de eikenprocessierupsen. Op wetenschappelijke basis werd vastgesteld dat die directe schade heel gering is.

Ik voeg eraan toe dat onze diensten vanuit de landbouwsector nog geen enkele klacht of vraag tot schadevergoeding, noch individueel, noch collectief, hebben ontvangen. De grote organisaties ABS en Boerenbond hebben nog geen enkele vraag tot ons gericht. Als er geen schade wordt gesignaleerd, dan gaan we niet in de eerste plaats een schaderegeling opstellen.

Ik neem de toestand wel ernstig. We volgen de situatie op, niet sinds vandaag, maar sinds lange tijd – ook vorig jaar was dit het geval – vanuit Landbouw, vanuit de bevoegde cel van de afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling.

Mijnheer Sannen, de kenniseenheid Plant van het ILVO heeft de opdracht om dit heel specifiek op te volgen. Uiteraard is daar onderzoek naar gebeurd, vandaag is dat echter niet nodig. Het is nu zaak het probleem op de voet te volgen.

Sommige veehouders houden hun dieren preventief op stal. De Vlaamse Regering doet alles wat moet gebeuren, binnen haar bevoegdheden.

De terugbetaling van zalfjes en dergelijke – voor zover dat ooit aan de orde zou zijn – valt uiteraard onder de bevoegdheid van de federale minister van Volksgezondheid. Ik heb begrepen dat de federale overheid sinds enige dagen ook actief is op het vlak van de bestrijding en verdelging.

Ik noteer dat vooral de VLD hier op vier dagen van de verkiezingen een punt van maakt ten aanzien van mij. *(Applaus bij CD&V)*

De voorzitter: Minister Vervotte heeft het woord.

Minister Inge Vervotte: Ik zal enige aanvullende informatie geven. De Vlaamse Regering was van bij het begin zeer actief bij het probleem betrokken, niet alleen bij de interventies, maar al daarvóór.

Mijnheer Gabriëls, ik heb op al uw schriftelijke vragen geantwoord. Ik heb natuurlijk niet heel mijn beleid ter zake uit de doeken gedaan en dat had u ook niet gevraagd. U had vragen over de terugbetaling van onder andere de medische kosten en de geneesmiddelen. Zoals ik al antwoordde op uw schriftelijke vraag, gaat het tot op heden om een curatieve gezondheidszorg en die behoort tot de federale bevoegdheid. Vragen daarover moet u aan minister Demotte stellen. De getroffen mensen zullen concreet een aanvraag moeten indienen bij het Rampenfonds. Dat is de enige mogelijkheid op deze terugbetaling.

De Vlaamse Regering is verantwoordelijk voor de informatie en sensibilisering naar de brede bevolking en naar de intermediairen. Dat is ook gebeurd. Er is een specifieke website gemaakt, en er zijn 50.000 brochures verspreid. Ik heb de brochure bij, voor wie geïnteresseerd is. Er staat in hoe men het probleem kan herkennen, wat de gevolgen zijn, wat men als individu mag doen, en vooral wat men niet mag doen. Er wordt in verwezen naar de website en naar onze medewerkers op het terrein. Deze beide zijn heel expliciet. We hebben de gemeentebesturen en de provinciegouverneurs aangeschreven. In het kerngebied hebben we alle gezondheidswerkers en huisartsen aangeschreven.

De acties en reacties dateren al van vóór de huidige incidenten. Onze Medische Milieukundigen of MMK's zorgen voor de informatieverspreiding en sensibilisering naar onder meer jeugdverenigingen en wandelclubs. Er wordt in uitgelegd hoe men zich in de getroffen gebieden en bossen moet en kan gedragen.

Er is dus intussen heel wat gebeurd. Wij hadden het vermoeden dat meer mensen de brochure zouden opvragen. De brochures zijn in eerste instantie bedoeld voor de intermediairen, maar als ook de bevolking zulke brochures vraagt, willen wij die uiteraard ter beschikking stellen. Ik had dan ook eerder al de opdracht gegeven voor een extra druk van de brochure. Dat is intussen gebeurd, er is dus geen gebrek aan brochures. Bovendien kan men dezelfde informatie terugvinden op de website, wat misschien nog eenvoudiger is.

Wij waren van bij het begin betrokken in deze kwestie, zowel met de afdeling Zorg en Gezondheid als met onze MMK's. We hebben het probleem breed aangepakt: we hebben de intermediairen erbij betrokken, maar ook de bevolking, de gemeentebesturen en de verschillende provincieverantwoordelijken. Wij nemen het probleem heel au sérieux. We hebben alle mogelijkheden die binnen onze bevoegdheden vallen, uitgeput om onze verantwoordelijkheid te nemen. We hebben proactief gewerkt en volgen ook de huidige procedure verder op.

Wij hebben overigens ook voor permanentie gezorgd. Tijdens de bestrijding hebben we een permanentiecel opgericht voor mensen die vragen hadden rond gezondheid en dergelijke meer. Ook op dat niveau hebben we dus bijkomende initiatieven genomen. *(Applaus bij CD&V)*

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mijnheer Sannen, u hebt gelijk, dit is inderdaad geen nieuw probleem. Het is een probleem waar zowel het Agentschap Wegen en Verkeer als het Agentschap Natuur en Bos al heel wat jaren mee bezig zijn. Tot voor kort bleef het probleem echter beperkt tot een vijftal gemeenten in Limburg. Door de

warme lentemaanden heeft het probleem zich nu verder uitgebreid, waardoor het groter geworden is.

Mijnheer Gabriels, u hebt volstrekt ongelijk dat wij niets gedaan hebben. Op dit moment zijn 41 fulltime equivalenten bezig om dit probleem aan te pakken, vanuit het Agentschap Natuur en Bos en vanuit Openbare Werken. De acties op het federale niveau waar u naar verwijst, halen dat niveau nog lang niet. U geeft dus volstrekt onjuiste informatie.

In januari 2007 is er een overlegvergadering geweest met het agentschap en de provincie om te zien hoe we dit verder zouden aanpakken. Er is toen een actieplan uitgewerkt in verband met de eikenprocessierups. De warme lentemaanden en de daaropvolgende uitbreiding van de problematiek konden we natuurlijk niet voorzien.

Ik kan u wel zeggen dat de aanpak van Wegen en Verkeer inzake de gewestwegen voor de vijf gemeenten al jarenlang gehanteerd wordt. Als een gemeente dat vraagt, worden de hoogtewerkers ook ingezet als het probleem zich iets verder van de gewestweg bevindt. Op dit moment zijn er drie bemande hoogtewerkers actief om dit probleem aan te pakken met spuitkanonnen en met de nieuwste technologie inzake elektrostatische verneveling. Het Agentschap Natuur en Bos heeft drie ploegen, in twee shiften, die vanaf juni tot medio juli meewerken aan de bestrijding van de processierupsen. We hebben een afspraak met Natuurpunt, dat daar nog tien extra arbeiders aan toevoegt. We hebben ten slotte ook nog vier landbouwploegen die zich daarbij gevoegd hebben. Samen met de drie fulltime equivalenten van het Agentschap Wegen en Verkeer komt dat op welgeteld 41 fulltime equivalenten die het probleem aanpakken.

We hebben daar ook de nodige middelen voor uitgetrokken, en we zullen er nog verder in gaan. Momenteel kunnen we de rupsen enkel bestrijden via verbranding. Voordien hadden we al maatregelen genomen met bestrijdingsmiddelen. Ofwel weet u dat niet, ofwel houdt u dat achter, maar ook op dat vlak zijn inspanningen geleverd, mijnheer Gabriels. In de derde fase, die vanaf augustus ingaat, zullen we de nachtvlinders lokken met kwikdamplampen, om te voorkomen dat de populatie verder zou aangroeien. We hebben daar al 100.000 euro voor uitgetrokken, 48.000 euro daarvan dient om de personeelskosten te dekken. Dus, mijnheer Gabriels, ik denk dat u ofwel niet goed geïnformeerd bent, of dat u hier te kwader trouw een aantal zaken verkondigd hebt.

Mijnheer Sannen, ik heb nog eens gevraagd of wij nog bijkomend wetenschappelijk onderzoek moeten doen in deze materie, maar er is er al heel wat onderzoek verricht. Onze eerste reactie is dus dat er geen bijkomend wetenschappelijk onderzoek moet gebeuren. Er

is natuurlijk wel monitoring nodig. We moeten het probleem van zeer nabij opvolgen en nagaan hoe we daar verder op kunnen reageren.

Het is heel belangrijk om dat op die wijze aan te pakken. Het is echter volstrekt onjuist om te beweren dat Vlaanderen in januari van dit jaar niet de nodige acties zou hebben ondernomen. Momenteel zijn 41 voltijdse equivalenten actief met het oplossen van het probleem. *(Applaus bij CD&V en de N-VA)*

De heer Jaak Gabriëls: Wie luistert naar wat ik zeg, kan precies het verschil maken tussen preventief en curatief. De preventieve fase heeft niet geholpen, gelukkig worden we nu op curatief vlak geholpen door de federale overheid.

Ik heb op hetzelfde moment een vraag gesteld aan de minister van Landbouw en aan de minister van Volksgezondheid. Toen ik het antwoord op die vragen voorlegde aan de betrokkenen tijdens een contactvergadering, was er algemeen hoongelach en heerste er woede. De leefkwaliteit van de betrokkenen wordt gedurende bijna drie maanden ondermijnd. Die leefkwaliteit moet een absolute prioriteit zijn van de Vlaamse Gemeenschap.

De heer Ludo Sannen: Mijnheer de minister-president, mevrouw de minister, mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Mijn vraag heeft niets te maken met de komende federale verkiezingen, het gaat om een actuele situatie. *(Opmerkingen van de heer Jan Peumans)*

Mijnheer Peumans, ik weet dat de diensten bezig zijn met dit probleem. Ik stel echter vast dat er een exponentiële toename is van het probleem. Het lijkt me dan ook wenselijk om na te gaan hoe we in de toekomst kunnen vermijden dat het probleem zich jaarlijks in die mate herhaalt. We moeten dat goed bestuderen en wetenschappelijk onderbouwen. Cowboytoestanden waarbij drastische middelen worden aangewend, moeten worden vermeden. Die kunnen het probleem op korte termijn misschien wel oplossen, maar daarnaast kunnen ze heel wat nieuwe problemen creëren.

Ik heb geen antwoord gekregen op mijn opmerking om na te gaan hoe Duitsland en Nederland dit probleem aanpakken. Het zou goed zijn om die kennis te verzamelen zodat we niet elk jaar opnieuw met dezelfde plaag worden geconfronteerd.

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Mevrouw Sonja Claes: Ik ben blij te horen dat iedereen bevestigt dat dit een terechte problematiek is. Het is echter niet terecht dat de indruk wordt gewekt dat de Vlaamse overheid in de preventieve en curatieve fase aan de kant is blijven staan. De waarheid is dat de preventie dit jaar heeft gefaald door de slechte weersom-

standigheden. Op het moment dat de helikopter heeft gespoten in het kerngebied, was het slecht weer en daardoor heeft de preventie gefaald. Niemand, ook niet de Vlaamse ministers, is bevoegd voor het weer.

Daarnaast stellen we vast dat drastisch spuiten grote gevolgen heeft. Wanneer er massaal wordt gespoten, gaan ook andere insecten zoals de natuurlijke vijanden van de eikenprocessierups, dood. De begeleidende maatregelen waar minister Peeters naar verwijst, zijn dan ook van groot belang.

Op dit ogenblik bevinden we ons in de curatieve fase. Momenteel zijn vierhonderd mensen bezig met de bestrijding van de rupsen. Het gaat dan vooral over de brandweerkorpsen die in beperkte mate worden ondersteund door de civiele bescherming. Verder is er een beperkte inzet van het leger en is er de inzet van de Vlaamse overheid. We doen vandaag wat we kunnen. Ik vind het dan ook niet juist om aan de bevolking de indruk te geven dat de Vlaamse overheid dit probleem onvoldoende zou ondersteunen. Dat is geen correcte weergave van de feiten. *(Applaus bij CD&V en de N-VA)*

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Mevrouw de voorzitter, ik zou me nog willen aansluiten bij de actuele vraag.

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde, volgens het Reglement moeten aansluitende leden hun naam vóór de tweede ronde opgeven als vraagsteller.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Ik zit hier al de hele tijd met mijn vinger omhoog! Ik had wel als eerste een vraag om uitleg over dit probleem ingediend. Het is omdat de vragen van onze fractie zo populair zijn, dat we geen extra vraag kunnen stellen.

De voorzitter: We volgen hier het Reglement.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Dan moet u het Reglement maar wijzigen.

De voorzitter: Dan moet u maar een voorstel in die zin indienen.

Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, de heer Sannen had het over het wetenschappelijk onderzoek. Ik heb aan het INBO gevraagd of er nog bijkomend wetenschappelijk onderzoek nodig is. Het antwoord was dat er al heel wat wetenschappelijk onderzoek bestaat en dat er niet onmiddellijk bijkomend onderzoek moet worden verricht. Het is niet aan de ministern maar wel aan de wetenschappers om daarover een uitspraak te doen.

Mijnheer Sannen, u hebt ook verwezen naar Duitsland en andere landen. Het is interessant om na te gaan wat

daar gebeurt. Ik heb begrepen dat een vergelijking en benchmark met die andere landen nu nog niet bestaat.

Er werd terecht verwezen naar de problematiek van de preventieve fase. Vanuit het departement Leefmilieu moeten we erop letten dat, als we de bestrijdingsmiddelen gebruiken, alleen deze rups en niet andere rupsen en belangrijke soorten vlinders wordt aangepakt.

Mijnheer Gabriëls, ik weet niet of u goed weet wat het verschil is tussen preventief en curatief. De maatregelen die ik heb opgesomd – de kwiklamp en de verbranding – zijn duidelijk curatief. Als u zegt dat de federale overheid bezig is met een curatieve aanpak en dat Vlaanderen niets heeft gedaan, dan moet ik er u toch nog eens op wijzen dat de mensen die nu worden ingezet, zeker en uitsluitend bezig zijn met een curatieve aanpak.

De heer Jaak Gabriëls: Ik zal heel kort zijn. Ik heb wel degelijk het onderscheid tussen de twee aangegeven. Ik ben het niet eens met mevrouw Claes als ze zegt dat de helikopter in ondankbare omstandigheden heeft moeten werken. De helikopter heeft de activiteiten gestaakt en is de dag nadien, in dankbare omstandigheden, teruggekomen.

Daar gaat het echter niet over. Wat het preventieve aspect betreft, moeten we in september de koppen bij elkaar steken om te na te gaan hoe we meer kunnen inzetten op de preventie dan op het curatieve aspect.

Ik ben misschien wat fel van leer getrokken. Dat heeft echter niets met de verkiezingen te maken. (*Rumoer*)

Ik wil enkel aangeven dat er een acute nood is bij onze mensen. Ik daag om het even welke kandidaat bij de verkiezingen uit om even naar het gebied te komen. U zult dan zien wat het betekent. De mensen geloven niet meer dat we met hun problemen bezig zijn. Ze vinden dat we geen adequaat antwoord bieden. Ik heb eerst schriftelijke vragen gesteld over het onderwerp. Omdat ik er geen afdoende antwoord op heb gekregen, heb ik hier nu een actuele vraag gesteld.

De heer Ludo Sannen: Mevrouw Claes, de bedoeling van mijn vraag was juist aan te geven dat wetenschappelijk onderzoek belangrijk is om effectieve middelen te vinden om de plaag te bestrijden, zonder dat daarbij andere evenwichten worden verstoord.

Mijnheer de minister, ik ben blij dat u contact zult opnemen met Duitsland en Nederland. Op die manier weten we ook wat elders gebeurt of welke kennis voorhanden is. Het moet toch de bedoeling van ons allemaal zijn om te zorgen dat deze plaag zich niet jaarlijks herhaalt.

Minister-president Yves Leterme: Mevrouw de voorzitter, we hebben zeer zorgvuldig geantwoord op de schriftelijke vragen.

Mijnheer Gabriëls, u hoeft hier nu niet terug te krabbelen. Ik herhaal dat ik zeer zorgvuldig akte heb genomen van wat u hier hebt gezegd ten aanzien van mij en ten aanzien van de Vlaamse Regering. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter: Het incident is gesloten.

– *De vergadering wordt geschorst om 16.59 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 17.05 uur.*

ONTWERP VAN DECREET betreffende het volwassenenonderwijs – 1201 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 6

Algemene bespreking

De voorzitter: De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Helsen, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Helsen: Mevrouw de voorzitter, collega's, ik zal kort verslag uitbrengen van de werkzaamheden in de commissie over het belangrijke ontwerp van decreet betreffende het volwassenenonderwijs.

In de commissie hebben wij op 14 en 15 mei 2007 dit ontwerp van decreet behandeld. Het ontwerp van decreet betreffende het volwassenenonderwijs heeft als opzet om alle aspecten van het volwassenenonderwijs te regelen, te optimaliseren, te verduidelijken. Met dit belangrijke decreet wil de minister maatregelen nemen om de kwaliteit van het volwassenenonderwijs te verhogen. Er moet een betere afstemming komen tussen de verschillende opleidingen zodat witte vlekken worden weggevoerd en overlappings in het aanbod verdwijnen.

Zo moet er ook een betere afstemming komen met andere publieke aanbodesverstrekkers zoals VDAB, SYNTRA en het sociaalculturele vormingswerk. De sector basiseducatie wordt ingebed in Onderwijs en er worden maatregelen genomen voor de onduidelijke situatie waarin de opleidingen hoger onderwijs voor sociale promotie verkeren.

Een andere doelstelling betreft de verdere uitwerking van beleidsopties in het kader van het decreet op het onderwijs voor sociale promotie van maart 1999, zoals de mogelijkheid om het diploma secundair onderwijs te behalen via tweedekansonderwijs, het gecombineerd onderwijs waarbij de cursist zowel een stuk afstands-onderwijs als een stuk contactonderwijs volgt, maar ook de invoering van de modulaire structuur in het volwassenenonderwijs.

Tot slot worden het financieringssysteem grondig gewijzigd en de personeelsregelgeving vereenvoudigd.

Het meest besproken element uit het voorliggende ontwerp van decreet zijn de verhoogde inschrijvingsgelden waarmee de minister het shoppinggedrag van cursisten wil tegengaan.

Wat onderwijsbevoegdheid en vestigingsplaatsen betreft, voorziet dit ontwerpdecreet in een nieuwe programmatieprocedure. Daarbij is een belangrijke adviesrol weggelegd voor de regionale samenwerkingsverbanden of de consortia volwassenenonderwijs. Het consortium moet werk maken van een opleidingsplan waarbinnen de centra hun aanbod kunnen afstemmen en waarmee ze meer kunnen inspelen op echte maatschappelijke noden.

Omwille van de talrijke nieuwe bepalingen wordt het decreet geleidelijk ingevoerd. Veel bepalingen gaan pas in op 1 september 2008.

Veertien amendementen werden ingediend, zeven werden goedgekeurd. Het geamendeerde ontwerp van decreet werd in de commissie in tweede lezing aangenomen met tien stemmen voor en vijf tegen. Voor de omvangrijke tussenkomsten en opmerkingen van de verschillende politieke fracties tijdens de commissiebesprekingen, verwijs ik naar het schriftelijke verslag en de tussenkomsten hier vandaag in de plenaire vergadering.

CD&V heeft zich in het regeerakkoord mee achter de inspanningen gezet die nodig zijn voor het levenslang en levensbreed leren. Er moet meer transparantie komen in het heel diverse opleidingsaanbod en meer afstemming tussen de verschillende opleidingsaanbieders.

Daarnaast streven we ernaar dat meer mensen kunnen deelnemen aan het volwassenenonderwijs.

Dit ontwerp van decreet kende een lange voorbereidingstijd. Verschillende onderwijsverantwoordelijken hebben via adviezen en besprekingen verbeteringen aangebracht en ervoor gezorgd dat dit ontwerp op een breed draagvlak kan rekenen. Uit de hoorzitting konden we afleiden dat dit ontwerp ook wordt gewaardeerd door de sector. Het volwassenenonderwijs speelt een cruciale rol in levenslang leren. Het is een tweede kans voor iedereen die geen diploma heeft gehaald in het leerplichtonderwijs.

Dit decreet houdt een grote hervorming van het volwassenenonderwijs in die nodig is om tegemoet te komen aan de verwachtingen van de huidige samenleving. Meer aandacht voor een intake- en oriënteringsbeleid en voor leertrajectbegeleiding verhoogt voor cursisten in de basiseducatie maar ook binnen de centra voor volwassenenonderwijs de kansen op succes. De mogelijkheden die via de consortia gecreëerd worden om tot regionale

samenwerking te komen, zullen leiden tot een transparant en gedifferentieerd aanbod. Op termijn moeten verdere stappen gezet worden om ook VDAB en SYNTRA nog meer te betrekken. Het ontwerp geeft impulsen voor een kwaliteitsverbetering en het nieuwe financieringssysteem vlakkt de historisch gegroeide verschillen uit, wat we alleen maar kunnen toejuichen.

CD&V is tevreden dat enkele amendementen in de commissie aanvaard werden waardoor CVO's organisatorisch op dezelfde wijze kunnen blijven werken als vandaag. Een eerste amendement betreft een aanpassing aan het minimum aanwezigheidspercentage van cursisten tijdens het eerste derde deel van de cursus, willen ze voor het centrum financierbaar zijn. De amendering komt tegemoet aan een probleem dat zich voordeed bij centra die hun opleidingen in volledige dagen organiseren en hun aanbod vooral richten op werkenden die in het kader van hun job een bijscholing volgen. Ook de aanpassing van het maximum tewerkstellingspercentage biedt centra de mogelijkheid om hun lessen gedurende 32 weken te organiseren in plaats van 40.

In het voorliggende ontwerp wordt een fonds Inschrijvingsgelden in het leven geroepen als mogelijkheid om de werkingsmiddelen voor de verschillende centra beter te spreiden. We ondersteunen een rechtvaardige spreiding van werkingsmiddelen en een correctie van de inkomsten uit inschrijvingsgelden omdat de aard van de cursussen die een centrum aanbiedt, een bepaalde groep cursisten aantrekt die mogelijk vrijgesteld wordt van inschrijvingsgelden, waardoor een centrum financieel in de problemen kan komen.

We zullen de werking van dit fonds van nabij opvolgen om na te gaan of dit zal leiden tot een snellere uitbetaling van de gedeerde inschrijvingsgelden en of via het fonds voldoende middelen ter beschikking zijn om premies te betalen aan cursisten die hun opleiding hebben afgewerkt. We zijn voorstander van een premie tijdens de opleiding omdat cursisten de financiële ondersteuning vooral dan nodig hebben. Het is moeilijk verdedigbaar dat wegens een tekort aan middelen uit het fonds bepaalde cursisten geen premie zouden kunnen genieten.

De resterende middelen uit het fonds zullen ook worden ingezet voor de uitrusting in bepaalde richtingen. Voor het nijverheidsonderwijs is het belangrijk dat er extra middelen voorhanden zijn om een modern machinepark uit te bouwen. De middelen waarin daarvoor wordt voorzien via het fonds, zijn evenmin zeker. Het nijverheidsonderwijs heeft het vandaag al niet gemakkelijk. We moeten voorkomen dat centra er straks voor kiezen om deze opleidingen niet meer in te richten. Daarom zullen we de middelen die ter beschikking zijn vanuit het fonds voor de uitrusting van nabij opvolgen. We houden er rekening mee dat bijsturing op korte termijn misschien nodig zal zijn.

Verder hebben wij onze bekommernissen geuit voor zowel de sociale opleidingen als de nijverheidsrichtingen met betrekking tot de delers die toegepast worden om in de omkadering te voorzien. Wat de sociale richtingen betreft, stellen we vast dat deze opleidingen een serieuze stijging mogen verwachten. Dat juichen we toe omdat voor deze opleiding het kunnen werken met een kleine groep cursisten belangrijk is om de opleiding kwalitatief goed te kunnen uitwerken. Vraag is uiteraard of de geplande stijging voldoende is om met de nieuwe agogische methodieken aan de slag te gaan. Ook de deler voor het nijverheidsonderwijs is scherp. Het gaat om cruciale opleidingen voor de samenleving. Het is belangrijk na te gaan of opleidingsverstrekkers hun opleidingen kunnen blijven inrichten en of ze niet overgaan tot het afbouwen van belangrijke studierichtingen.

Ten slotte willen wij duidelijk stellen dat wij een amendement hebben voorgesteld op artikel 109 dat de inschrijvingsgelden voor de cursisten regelt. Dit decreet voorziet in een forse stijging van de inschrijvingsgelden naar 1 euro per lesuur. Wij kunnen dat enigszins begrijpen omdat de kostprijs voor een aantal cursussen en voor een aantal cursisten vandaag laag is en best hoger mag zijn. Mensen met een hoog inkomen die kortere cursussen volgen die eerder passen in hun vrijetijdsactiviteiten, maar niet in een verdere vervolmaking die voor hun professionele loopbaan noodzakelijk is, willen gerust voor een aantal cursussen meer betalen.

Maar dat geldt zeker niet voor iedereen. Daarom is het goed dat in het decreet heel wat categorieën worden opgenomen die van inschrijvingsgeld worden vrijgesteld. Toch blijft er een groep die dat bedrag van 1 euro wel zal moeten betalen en het daar moeilijk mee zal hebben: de herintreders die geen vrijstelling krijgen en geen beroep kunnen doen op een vervangingsinkomen, een studietoelage of opleidingscheques. Verder is er ook de groep van cursisten die onmiddellijk overstappen van het secundair onderwijs naar het volwassenenonderwijs. Zij genieten enkel van kinderbijslag. Ze krijgen geen vrijstelling en kunnen geen beroep doen op een studietoelage.

Wij hebben bij de bespreking van het decreet studiefinanciering al ingebracht dat wij vinden dat ook het volwassenenonderwijs daarin moet worden opgenomen. Dat geldt zeker voor het hoger beroepsonderwijs. Wij vrezen ook dat de niet-vrijstelling van cursisten NT2 een kostprijsverhoging maar ook een hele administratieve rompslomp zal veroorzaken, en dat cursisten daarom zullen afhaken. Wij betreuren het dat de meerderheid hierover geen akkoord heeft bereikt, want een amendement had een oplossing voor verschillende groepen cursisten kunnen opleveren. Die groepen zullen het nu moeilijk krijgen.

Wij willen erop wijzen dat Vlaanderen de Europese Lissabondoelstelling heeft onderschreven om tegen 2010

12,5 percent van alle inwoners tussen 25 en 64 jaar aan het levenslang leren te laten deelnemen. Volgens het Steunpunt Werkgelegenheid, Arbeid en Vorming bereiken wij vandaag ongeveer 9 percent. Het zijn vooral kwetsbare groepen zoals ouderen, laaggeschoolden en vrouwen die vandaag ondervertegenwoordigd zijn. Het is duidelijk dat de overheid nog extra inspanningen zal moeten leveren om de Lissabondoelstelling te halen. Het volwassenenonderwijs kan daarin een belangrijke rol spelen. We kunnen het effect van de verhoogde inschrijvingsgelden en de vrijstelling van veel categorieën niet goed inschatten. Daarom vinden wij het absoluut nodig om de participatie van volwassenen aan het onderwijs zeer goed op te volgen, zodat wij dit decreet tijdig kunnen bijsturen als het fout loopt. (*Applaus*)

De voorzitter: De heer Marginet heeft het woord.

De heer Werner Marginet: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, zonder in details te treden over de commissiebespreking, zal ik kort ingaan op enkele knelpunten. Ten eerste: niet alleen vallen de geplande overgangsmaatregelen te mager uit om de overgang vlekkeloos te laten gebeuren, maar ook en vooral neemt het opdrachtvolume voor de CVO's structureel toe zonder dat hun middelen in dezelfde verhouding stijgen. Dat is voor het veld een zware dobber. Deze druk heeft verregaande negatieve gevolgen voor zowel de kwaliteit van het geboden onderwijs als voor de arbeidstevredenheid en het leerkrachtenverloop.

Als tweede punt wil ik een principiële kwestie opwerpen die niet zonder gevolgen is voor de kwaliteit: via de administratieve tussenstap van de consortia treedt een verdere, doelbewuste en doelgerichte netvervaging in.

Voor het Vlaams Belang daarentegen, ligt de toekomst van een sterk volwassenenonderwijs net in een versterking van de eigenheid van de netten en inrichters, niet in een langzaam samensmelten. Het is die diversiteit die voortvloeit uit de verschillende inrichters, die zorgt voor een onderwijslandschap waar iedereen een plaatsje op zijn maat vindt, de enige garantie op kwaliteit. We kunnen enkel hopen dat de consortia de inrichters voldoende ruimte laten.

Het derde punt is misschien ook een principieel punt. U roemt zichzelf voor de overlegcultuur die al uw decreten zou kenmerken, terwijl u eigenlijk de minister van de 'ik plaats ze voor voldongen feiten' bent. Ook in dit ontwerp van decreet weer een mooi voorbeeld. U begint met het decretaal inlassen van het hoger beroepsonderwijs, om pas in de toekomst af te komen met een discussienota om de krijtlijnen uit te denken. Dat is toch wel de omgekeerde volgorde.

Een vierde punt. Niet alleen is de volgorde soms onlogisch, ook de timing is een onmogelijke zaak. De

timing voor zowel de parlementaire procedure als voor de implementatie in het veld is te eng en zorgt voor problemen bij de bespreking en de invoer. Net zoals bij Onderwijsdecreet XVII negeert u de tijdslimieten en laat u instellingen zich voorbereiden op basis van onvolledige informatie, waarbij de wettelijke basis nu pas ter stemming voorligt.

Een vijfde punt. Ik wil ook wijzen op het misplaatste 'streefcijferfetisjisme'. U stelt dat u een gelukkig man zult zijn wanneer 12,5 percent van de volwassenen in de beroepsactieve leeftijdscategorie participeert aan een of andere vorm van volwassenenonderwijs. Het is leuk indien we die Lissabonnorm zouden halen, maar niet meer dan dat. Niet een bepaald percentage cursisten kan een doel op zich zijn, maar wel de correcte aansluiting van het aanbod op de bestaande vraag bij de beroepsactieve categorie, daar moet van vertrokken worden.

Ten zesde. Waar andere onderwijsverstrekkers zich moeten plaatsen naast en aansluiten op dit onderdeel van het volwassenenonderwijs, bijvoorbeeld VDAB en SYNTRA, is ondermaats uitgewerkt. Daar hangt mee samen dat het accent van het volwassenenonderwijs komt te liggen op 'taal', 'zelfontplooiing' enzovoort, maar dat de link met het economisch deel van het volwassenenonderwijs iets te ver naar de achtergrond verschuift.

Ten zevende. Ik ben, als democraat, geschrokken van uw uitspraak in de commissie dat de Raad van State overdrijft en dat u zich niet gebonden voelt u naar zijn advies te richten. Nochtans zijn de opmerkingen van de Raad van State zeer fundamenteel. Ze betreffen de onderwijsvrijheid en, in het verlengde daarvan, de scheiding der machten. Dit is een vermomd volmachtendecreet.

Ten achtste. De hervormingen in het hoger onderwijs moesten de diplomering vereenvoudigen en toegankelijk maken voor internationale rechtstreekse vergelijking. De hutsepot aan certificaten en opleidingsbewijzen in het volwassenenonderwijs blijft echter bestaan.

Als negende: het solidariteitsfonds is een onderwijsvreemd gegeven. We stellen dan ook dat de inschrijvingsgelden die cursisten inbrengen in een CVO, door dat CVO rechtstreeks moeten kunnen worden aangewend. Vanuit praktisch oogpunt stellen we ons de vraag of de vijf eurocent per lesuursistent aan extra werkmiddelen opweegt tegen de bijkomende planlast en administratie die het systeem van de centra zal vergen.

Ten slotte, de modularisering. In de commissie zijn we uitgebreid ingegaan op de voor- en nadelen van modularisering in het algemeen en in het volwassenenonderwijs in het bijzonder. Als modularisering ergens goed functioneert, dan is het wel in het volwassenenonderwijs, maar dat wil niet zeggen dat het per definitie het beste systeem is voor het volwassenenonderwijs. Wij hebben reeds

gewezen op de pedagogische problemen voor sommige minder sterke cursisten die meer gebaat zijn bij de manifeste samenhang van de leerelementen in een lineair systeem. Daarnaast stelt een modulaire opbouw soms organisatorische hindernissen en ten slotte is het allerm minst evident om modularisering gedeeltelijk als kader te nemen voor administratieve personeelsmateries. Het zou dan ook logisch zijn om modularisatie te steunen waar ze een meerwaarde biedt, maar de mogelijkheid tot lineair onderwijs open en vrij te laten in plaats van modularisatie overal te verplichten.

De voorzitter: Mevrouw Libert heeft het woord.

Mevrouw Laurence Libert: Geachte minister, beste collega's, conform de bepalingen van de Lissabonstrategie, die voor Vlaanderen werd uitgewerkt in het Pact van Vilvoorde, wordt ernaar gestreefd om 12,5 percent van de bevolking in de beroepsactieve leeftijd van 25 tot 65 jaar in het kader van levenslang leren een of andere vorm van onderwijs of vorming te laten volgen.

Levenslang leren zit trouwens in de lift. In 2000 was 7,4 percent van die bevolkingsgroep er effectief mee bezig. Nu kunnen we al spreken van 10,8 percent. De doelstelling is om meer dynamiek te brengen in de volwasseneneducatie, door het leren aantrekkelijker te maken voor alle volwassenen, maar toch vooral voor hen die daar nog niet echt een boodschap aan hebben.

Het zal erop aankomen om een strategisch en geïntegreerd vormingsbeleid te ontwikkelen. Het voorliggende ontwerp van decreet levert een bijdrage, door het volwassenenonderwijs te versterken. Het wil dat onderwijs een duidelijke plaats geven binnen het aanbod van levenslang leren, om zo de kennissamenleving verder te realiseren.

We ondersteunen dit ontwerp van decreet voor het volwassenenonderwijs en zijn blij dat het draagvlak vanuit de sector zeer groot is. Ook ondersteunen we de oprichting van de consortia voor volwassenenonderwijs, die als structurele regionale samenwerkingsverbanden netoverschrijdend zullen functioneren. Dat is een innovatie die we bejubelen en waar we een zeer positief effect van verwachten. Toch stellen we ons de vraag welke rol de andere partners in dit consortium in de toekomst zullen spelen.

We betreuren het wel dat dit ontwerp van decreet niet wordt aangegrepen om alle spelers van het volwassenenonderwijs te betrekken, bijvoorbeeld de samenwerking van de actoren binnen het onderwijsveld met die van buiten het onderwijsveld, alias de publieke opleidingsverstrekkers.

Mijnheer de minister, we vragen u om er bij de uitvoering over te waken dat het kwalitatief hoogstaande

onderwijs een centrale rol speelt, zowel qua inhoud als infrastructuur. Ook het modulaire karakter dat nu in het ontwerp van decreet staat ingeschreven en de flexibiliteit voor de cursisten blijven belangrijke aandachtspunten bij de uitvoering.

Ook de zwakkere doelgroepen – kansarmen, allochtonen, ouderen en laaggeschoolden – moeten in de toekomst een belangrijke rol kunnen spelen en via het volwassenenonderwijs een herkansing krijgen op een diploma, via de VDAB of een andere tussenpersoon. Ook dat moet in het decreet en de uitvoeringsbesluiten een aandachtspunt blijven.

We zijn dus tevreden over het ontwerp van decreet en ondersteunen het volledig. Maar we sluiten een toekomstige evaluatie zeker niet uit, zodat eventuele bijstellingen in de toekomst nog mogelijk zijn. (*Applaus bij VLD*)

De voorzitter: De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik denk dat het ontwerp van decreet dat hier voorligt een ontzettend belangrijk niveaudecreet is, omdat het volwassenenonderwijs, na het decreet dat we in 1999 hebben gemaakt, nu een volwaardige plaats krijgt – sterk georganiseerd en goed gestructureerd – binnen het hele onderwijsaanbod van de overheid.

In het kader van het nastreven van zo veel mogelijk participatie van mensen aan levenslang en levensbreed leren, is het volwassenenonderwijs ontzettend belangrijk, naast natuurlijk andere partners zoals de VDAB, SYNTRA enzovoort.

Ik denk dat het belangrijk is dat de CVO's zich duidelijk, goed en sterk weten te organiseren en kwaliteitsvol onderwijs kunnen garanderen, om een volwaardige partner in het vormings- en onderwijsaanbod te zijn in Vlaanderen.

In dat kader is het belangrijk dat het decreet voorziet in regionale consortia. Dat brengt niet alleen een versterking van de CVO's of het volwassenenonderwijs met zich mee, maar door de samenwerking kan ook een beter en kwaliteitsvoller volwassenenonderwijs gegarandeerd worden. We zullen op die manier in Vlaanderen kunnen garanderen dat er een evenwichtig aanbod van volwassenenonderwijs zal zijn. Vandaag wordt het tweede-kansonderwijs niet evenwichtig aangeboden in Vlaanderen. Hoe kunnen we dan van alle mensen in Vlaanderen verwachten dat ze minstens via die tweede kans het diploma secundair onderwijs halen? Door deze samenwerking kunnen we betere afspraken maken en kunnen we ervoor zorgen dat Russisch niet drie keer wordt aangeboden in een stad maar dat de middelen efficiënt voor het aanbod worden gebruikt.

Ik hoop dat dit ook de professionaliteit kan verhogen. Door de samenwerking kunnen we professionele ervaringen met elkaar uitwisselen en kunnen we zaken beter op elkaar afstemmen in het cursusaanbod. We zullen ook gemakkelijker het onderwijs kunnen afstemmen op maat van de regio en van de behoeften van cursisten in die regio. Omdat in deze consortia niet alleen de CVO's betrokken zijn maar ook de centra voor basiseducatie, kunnen we een betere en vlottere doorstroming van basiseducatie naar de CVO's realiseren.

Voor de eerste keer wordt hier een deel van het onderwijs, namelijk het HOKT-OSP genoemd als toekomstig hoger beroepsonderwijs. Misschien heeft de heer van het Vlaams Belang daar wel problemen mee, maar het HOKT-OSP bestaat nu eenmaal in het volwassenenonderwijs. Het lijkt me logisch dat dit nu mee opgenomen wordt en dat er gesteld wordt dat een verdere definiëring en invulling later volgt, omdat dit hoger beroepsonderwijs niet exclusief is voor de CVO's. We moeten er verder over nadenken hoe we dit verder zullen invullen rekening houdend met de vierde graad van het secundair onderwijs en het aanbod van professionele bachelors in de hogescholen. Het is belangrijk dat dit aangegeven wordt en dat er wordt gesteld dat er sowieso een samenwerking in deze zal moeten zijn met andere onderwijsverstrekkers zoals het hoger onderwijs.

Een belangrijk element in het ontwerp is dat er voor de eerste keer echt aandacht wordt besteed aan het halen van de eindmeet door de cursisten. We kenden in het verleden een belangrijke toename van het aantal cursisten, maar ook heel veel uitval. Mevrouw Helsen heeft al gezegd dat we nog lang niet aan de doelstelling qua participatie zitten. We hebben daarnaast een ander belangrijk probleem met enerzijds de grote uitstroom van mensen die nooit resultaat behaalden en anderzijds een gebrekkige of ondermaatse participatie van de kansengroepen. Het feit dat in het ontwerp van decreet een expliciete opdracht is opgenomen om eigen kwaliteitszorgsystemen uit te bouwen binnen de CVO's, is belangrijk. Ook het voorzien in begeleiding van het volwassenenonderwijs door pedagogische begeleidingsdiensten is een belangrijk surplus alsook het Vlaamse ondersteuningscentrum voor het volwassenenonderwijs. Dit zijn drie elementen die ertoe kunnen bijdragen dat de kwaliteit verbetert, dat ervoor wordt gezorgd dat er niet alleen een betere participatie komt, maar ook een kwaliteitsvoller aanbod en tegelijkertijd dat allerlei instrumenten worden opgezet om meer mensen uit zwakkere groepen te laten participeren en de eindmeet te laten halen.

In dat kader wordt geregeld verwezen naar het inschrijvingsgeld als een mogelijke rem op de participatie. Mijnheer de minister, u stelt terecht dat de verhoging van het inschrijvingsgeld naar 1 euro als principe belangrijk was om het shoppinggedrag te vermijden. Op zichzelf is 1 euro voor heel veel Vlamingen niet onoverkomelijk.

Ik heb al eens verwezen naar de grensgebieden, waar de participatie van Nederlanders in de centra voor volwassenenonderwijs ontzettend groot is. Ze vinden het veel gemakkelijker en goedkoper om bij ons talen te komen studeren. Voor hen is dit een spotprijs. Als we het echter hebben over de participatie aan dat volwassenenonderwijs van zwakkere groepen in onze samenleving, moeten we er toch voor zorgen dat die financiële drempel weggenomen wordt. De vele uitzonderingen die al worden voorzien, kunnen daar een belangrijke bijdrage toe leveren. De premie waarin u voorziet bij het succesvol afronden van een opleiding, kan belangrijk zijn voor die kostprijs, zeker als ik in de memorie van toelichting lees dat de bereidheid bestaat om die premie in verschillende delen uit te betalen, telkens nadat onderdelen van een opleiding goed werden afgerond. Dat kan die budgettaire drempel helpen verlagen. De groep van vrijgestelden is omvangrijk. Sommigen hebben erop gewezen dat er hier sprake zou kunnen zijn van administratieve drempels. Tegelijkertijd is het echter ook een instrument voor rechtstreekse begeleiding en oriëntering van de cursist.

Mijnheer de minister, zoals u ongetwijfeld had verwacht, wil ik in dat verband toch even blijven stilstaan bij de discussie over NT2, namelijk de richtgraden 1 en 2. U weet dat de Huizen van het Nederlands, maar ook de diverse CVO's het ontzettend moeilijk hebben met het feit dat er voor NT2 richtgraad 1 en 2 geen totale vrijstelling is. Bij algemene vorming hebben we een algemene vrijstelling gecreëerd. Het gaat immers over een basisvorming die we willen geven. Dat kan dus gratis. De elementaire kennis van het Nederlands voor hen die willen participeren aan onze samenleving, is een noodzakelijke voorwaarde voor die participatie, die aan die algemene vorming voorafgaat. Voor de NT2-richtgraden 1 en 2 zou die vrijstelling ook moeten kunnen worden gerealiseerd. Ik weet wel dat er ontzettend veel mogelijkheden tot vrijstelling zijn, die administratieve stappen vergen van deze cursisten. Toch blijft er daarnaast nog een groep mensen bestaan die niet in een werklozen- of VDAB-circuit zitten, mensen die niet van een leefloon leven, mensen die niet in aanmerking komen voor een inburgeringscontract, maar voor wie het wel belangrijk zou zijn dat ze Nederlands volgen. Voor hen is er een financiële drempel voor deze cursus, namelijk de kostprijs. Ik vind het jammer dat we binnen de meerderheid niet in staat zijn gebleken ter zake een totale vrijstelling te realiseren.

Dan heb ik het nog niet gehad over de problematiek in Brussel, die erg specifiek is. Daar is het niet de VDAB, maar de BGDA die vrijstellingen moet helpen creëren om deel te nemen aan een circuit.

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Ik wil even een, hopelijk positieve, aanvulling geven met betrekking tot uw opmerking over

Brussel. U weet dat ik uw bekommernis deel: de mensen in Brussel moeten op een zo laagdrempelig mogelijke wijze Nederlands kunnen leren. Volgens de informatie waarover ik nu beschik – en we hebben het daar ook al over gehad in andere gremia – zou het wel degelijk de bedoeling zijn dat de Vlaamse Gemeenschapscommissie, vertegenwoordigd door minister Vanhengel, met het Brusselse Huis van het Nederlands zou zoeken naar specifieke oplossingen voor het net door u aangehaalde probleem. Hoe dat gebeurt, zal nog verder worden uitgewerkt.

Misschien is dat niet de algemene oplossing die we allebei hadden gewild voor het Brusselse probleem, maar er zal in elk geval voor worden gezorgd dat de drempels, zowel administratief als financieel, voor Brusselaars van welke achtergrond dan ook die Nederlands willen leren, zo laag mogelijk worden gehouden. Dat is een bijkomend element in de discussie.

U had het daarnet over de vrijstellingen van de eerste twee modules.

Zoals ook mevrouw Libert aangaf, is het belangrijk dat we de evaluatie van dit decreet nauwgezet bekijken, zoals we dat trouwens voor alle decreten doen. We moeten kijken of de effecten die bedoeld zijn door de regering en de minister met de ondersteuning van het parlement, behaald worden zodat we, waar nodig, bijsturingen kunnen doen in de zin die u aangaf. De drempel voor mensen in Vlaanderen, buiten of binnen Brussel, die Nederlands willen leren moet zo laag mogelijk zijn.

De heer Ludo Sannen: Ik ben blij om te horen dat er gewerkt wordt aan een oplossing voor Brussel. Dat is ook nodig. Brussel heeft een specifiek probleem. Persoonlijk had ik liefst gehad dat we veel verder hadden kunnen gaan. Het probleem stelt zich ook in de rest van Vlaanderen.

Mijnheer Gatz, ik begrijp niet waarom de VLD-fractie niet wil meestappen in dit verhaal om te zorgen dat richtgraad 1 en 2 gratis zouden zijn voor iedereen in Vlaanderen. U hebt de Huizen van het Nederlands gehoord. De redenen waarom het wenselijk is, hoef ik niet te herhalen. De minister had gesteld dat hij geen probleem maakte op voorwaarde dat we er in het parlement een meerderheid voor konden vinden.

VLD wil niet instappen en eerlijk gezegd heb ik het gevoel dat ze dat doen met een andere reden: niet opdat zoveel mogelijk mensen Nederlands zouden kennen, maar omdat het onthaalbeleid en de procedure die daarvoor wordt opgezet, moeten slagen. Ik wil ook dat het slaagt en dat de procedure van minister Keulen succesvol is. Maar we moeten ervoor oppassen dat de attractieve elementen om zoveel mogelijk mensen in

een onthaalcontract binnen te krijgen, ook op vrijwillige basis, geen rem zijn om zoveel mogelijk mensen in Vlaanderen Nederlands te laten leren, via het gratis onderwijs richtgraad 1 en 2.

Dat ze dit initiatief willen nemen is voor mij al voldoende, niet alleen vanuit een sociale politiek maar zelfs vanuit een taalpolitiek en een cultuurpolitiek. Ik vind het ontzettend spijtig dat we die rem blijven inbouwen en het gratis onderwijs richtgraad 1 en 2 dat nu bestaat ongedaan maken, vanuit VLD en de minister voor de onthaaltrajecten om dat traject voldoende attractief te maken. (*Applaus bij CD&V, sp.a-spirit, de N-VA en Groen!*)

De heer Sven Gatz: Mijnheer Sannen, ik ben blij, ook voor de applaudisserende CD&V-fractie en de N-VA, dat we op dezelfde golflengte zitten, namelijk de drempel voor mensen in Vlaanderen die Nederlands willen leren zo laag mogelijk maken. U hebt in het begin van uw betoog zelf aangegeven dat het de bedoeling van de minister is om, in een coherente beleidsvisie, mensen daarvoor een bepaalde vergoeding te vragen.

Ik geef toe dat ik een opening heb gemaakt in de filosofie die u juist hebt uiteengezet, om de vrijstellingen nog te vergroten. Maar u kunt daar ook over meespreken in de commissie voor Begroting, iedereen in het parlement wordt al eens door zijn fractie teruggefloten.

Er is een complementariteit en coherentie, niet alleen van dit ontwerp van decreet, maar ook met het inburgeringsdecreet. De visie is dat mensen die niet verplicht zijn om een inburgeringstraject te volgen maar wel rechthebbend zijn, als ze kunnen kiezen tussen een gratis module binnen dit decreet, of betalen binnen een module van het inburgeringsdecreet, veeleer zouden kiezen voor het gratis pad van het NT2-traject. Of die vrees gegrond is, weet ik niet. Ik heb er nog altijd twijfels bij, maar ik vind in elk geval dat we het ontwerp van decreet zoals het nu voorligt, moeten goedkeuren en kijken hoe het uit de startblokken komt. Ten laatste binnen een jaar moeten we na een evaluatie bekijken of de complementariteit tussen dit decreet en het inburgeringsdecreet bestaat.

In elk geval, en daarin staan alle meerderheidsfracties dicht bij elkaar, moeten we ervoor zorgen dat zoveel mogelijk mensen die Nederlands willen leren, zo weinig mogelijk drempels ondervinden.

We zullen elkaar binnen een jaar rendez-vous geven om te zien of een aantal opmerkingen van uw kant dan wel vanuit mijn fractie, al dan niet gegrond waren.

Collega's, hoe dan ook hangt de beleidsvisie van de minister, en dus ook van de regering, via het ontwerp van decreet, op dit ogenblik voldoende aan elkaar om

het decreet van start te laten gaan en om het binnen een jaar te evalueren.

De voorzitter: Mevrouw Berx heeft het woord.

Mevrouw Cathy Berx: Mevrouw de voorzitter, de argumenten die de heer Gatz heeft aangebracht, hebben wij ook in de discussies ingebracht. Het is inderdaad zo dat, als er een risico zou kunnen zijn, men eerder opteert voor alleen NT2 en niet voor de andere elementen uit het inburgeringstraject: de loopbaanoriëntatie en de maatschappelijke oriëntatie.

Maar misschien zullen mensen zelf overtuigd zijn van de meerwaarde en van het belang van het globale pakket, van het gehele inburgeringstraject, en niet alleen voor NT2 gaan. Misschien zijn er wel degelijk argumenten om te zeggen dat wie op een gegeven moment kiest voor NT2 omdat het gratis was, omwille van de meerwaarde bijvoorbeeld op vlak van tewerkstelling, toch wel geïnteresseerd zou kunnen zijn om ook de vakken maatschappelijke oriëntatie en loopbaanoriëntatie te volgen.

Wat wel belangrijk is, is de administratieve belasting. Dat is een van onze argumenten voor de vrijstelling in artikel 109. We wilden die absoluut. Het principiële argument luidt dat het neerkomt op een algemene basisvorming, want men moet kennis van het Nederlands hebben om een volgende stap te kunnen zetten. Bovendien is er de administratieve last, vandaar dat ik mijn oproep herhaal om de bewijzen die kunnen worden aangedragen vanuit het OCMW of de VDAB inzake het in aanmerking komen voor de vrijstelling, niet per module te moeten herhalen, maar om de aanvraag ervan op jaarbasis mogelijk te maken. Het gevolg is een zo klein mogelijke administratieve belasting.

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, ik zal natuurlijk straks, wanneer ik het gehele debat heb gehoord, nog samenvattend tussenkomen, maar ik wil nu even iets zeggen, gewoon ter informatie.

Wat het Nederlands voor anderstaligen betreft, discussiëren we over 0 euro per uur of 25 cent per uur. Laat dat duidelijk zijn. We zijn ons aan het opwinden over 0 euro per uur of 25 cent per uur voor ongeveer de hele groep. In tegenstelling tot het beeld dat wordt geschaapen, bedraagt de kostprijs geen 1 euro per uur.

Het is zo dat het Nederlands voor anderstaligen 50 cent kost, maar elke werkende in Vlaanderen en in Brussel en elke werkloze in Vlaanderen en in Brussel kan zonder enige paperasserie vanwege de VDAB of de BGDA maar gewoon omdat hij werkloos is, dat bedrag op 25

cent brengen. De werkenden doen dat via opleidingscheques, de werkzoekenden kunnen dat gewoon omdat ze werkzoekend zijn. Wil de werkzoekende het bedrag dat hij moet betalen op 0 euro brengen, dan moet hij zich inderdaad inschakelen in een traject van de VDAB in Vlaanderen of van de BDGA in Brussel. De VDAB in Vlaanderen erkent dit automatisch als een traject. Een werkloze betaalt dus, zonder paperasserie maar gewoon omdat hij werkloos is, 25 cent. Voor wie niet werkloos is, maar aan het werk, bedraagt de prijs 50 cent, maar dat bedrag kan worden gehalveerd dankzij de opleidingscheques. Dit geldt in Vlaanderen, zowel als in heel Brussel voor eender wie zich inschrijft voor een cursus Nederlands voor anderstaligen bij een Vlaams centrum.

Daarover zijn we ons dus heel erg aan het opwinden. Ik wou dat even meegeven bij wijze van een zekere relativiteit in het debat. Wel kan ik heel goed begrijpen dat de heer Sannen betreurt dat een meer principieel signaal geen eenstemmigheid kreeg. Ik volg de politieke redenering, maar ik zou niet graag hebben dat het de publieke opinie wordt dat we over honderden euro's praten. We hebben het ook niet over 1 euro per uur en zelfs niet over 50 cent per uur, maar wel over 25 cent. De uitzondering is misschien de gepensioneerde die geen beroep kan doen op allerlei andere mogelijkheden om dat bedrag tot 0 te herleiden.

De heer Ludo Sannen: En nog een uitzondering, mijnheer de minister, is een moeder die haar kind naar een Nederlandstalige school stuurt, niet uit werken gaat en er ook geen beroep op kan doen.

U stelt terecht dat de kostprijs, in het geheel bekeken, niet onnoemelijk groot is. Het vraagt hier en daar wel enige administratieve opvolging. Voor mij gaat het ook om een principiële houding.

Ik kan u volgen, mijnheer Gatz. Ik vind het belangrijk dat zoveel mogelijk nieuwkomers het onthaaltraject volgen, zowel verplicht als vrijwillig. Naast de nieuwkomers zijn er nog heel wat mensen die het zelf nodig vinden om Nederlands te leren maar al lang niet meer in aanmerking komen voor een onthaaltraject. Ik verneem dat de onthaalbureaus niet zullen klaar zijn om vanaf 1 september al de vrijwillige kandidaten te laten starten. Die mensen zullen worden afgeremd. Ik wil hierover minister Keulen ondervragen. We dreigen hier een grote vergissing te maken.

Mevrouw Laurence Libert: Minister Keulen heeft vanaf 1 januari 2007 in een verdriedubbeling voorzien van de middelen voor de onthaalbureaus: het bedrag wordt opgetrokken van 8,8 naar 24,8 miljoen euro. De onthaalbureaus nemen immers de screening voor hun rekening. Ze bieden een loopbaanoriëntatie en een cursus maatschappelijke oriëntatie aan, om de kandidaten dan door te verwijzen naar het Huis van het Nederlands.

Het is de bedoeling om inburgering aan te bieden als een pakket en niet in versnipperde onderdelen. Inburgering is voor de Vlaamse Regering een prioriteit.

De heer Ludo Sannen: Niet iedereen heeft dit hele pakket nodig. Maar dat is een andere kwestie.

Een positief element is dat iedereen bereid is om dit systeem van NT2 en de kostprijs te evalueren en na te gaan of we niet te veel drempels hebben ingebouwd. Ik vrees dat de participatiegraad gaat afnemen. Dat wil ik onderzoeken. Als dat zo zou zijn, bestaat er blijkbaar wel de bereidheid tot enige aanpassing. (*Applaus bij sp.a-spirit*)

De voorzitter: De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, dit ontwerp van decreet heeft zeker pluspunten en verdiensten. Bij de hoorzitting met de betrokkenen begonnen alle sprekers met positieve kritiek. Men kan zeggen dat er een grotere integratie komt van de verschillende aanbieders van onderwijs en vorming aan volwassenen. Inderdaad, er komt een betere samenwerking tussen de verschillende structuren. Er komt een modulaire structuur. Alles wordt nogal gestroomlijnd. Dat is een positieve evolutie.

Maar als men iets verder kijkt, ziet men toch dat de grote verwachte integratie met andere opleidingsvormen van bijvoorbeeld VDAB en SYNTRA niet is gerealiseerd. Dat was wel uw bedoeling. Dit is een gemiste kans. De VDAB maakte zich daar minder zorgen over. Hij zei dat hij dat wel zou aansturen, dat hij de portefeuille in handen heeft en zou zeggen wat de anderen moeten doen.

Bovendien stelt de VDAB dat hij de voorwaarden oplegt aan een aantal volwassenen en werkzoekenden. De VDAB is dan ook niet afhankelijk van de anderen en kan de anderen in zijn trajecten dwingen.

Meer vragen waren er bij de mensen van SYNTRA. Zij stellen dat ze er niet bij betrokken zijn. Zij vinden dat er nogal naast elkaar gewerkt wordt, onder meer wat betreft de betalingen, de voorwaarden, de inschrijvingsgelden enzovoort. Mijnheer de minister, ik geloof dat we op dat vlak kunnen spreken van een gemiste kans.

Ik zal het hier niet hebben over het feit dat het al juni is. Volgens sommigen is het nogal laat om nog te implementeren. Ik wil wel nog een aantal vragen stellen die mij pas achteraf bereikt hebben, onder meer met betrekking tot het inschrijvingsgeld. Je wordt als ingeschreven beschouwd als je inschrijvingsgeld betaald hebt. Maar wat gebeurt er wanneer je je inschrijft voor een cursus waarvoor er wachtlijsten zijn? Op dat moment zit je inschrijvingsgeld bij een bepaald centrum,

zonder dat je de zekerheid hebt dat de cursus in het volgende semester aangeboden wordt. Is dat inschrijvingsgeld dan terugvorderbaar? Dat is een vraag die een antwoord verdient. De controleerbaarheid van de wachtlijsten roept overigens ook vragen op.

Een andere vraag die mij bereikte is de volgende. Je moet je als cursist inschrijven in het agogische project van het centrum. Ik begrijp dat u wilt rationaliseren en het aanbod van verschillende netten in een bepaalde streek beter op elkaar afstemmen. Sommige aanbieders hebben echter nog altijd een bepaalde ideologische kleur. Als je je niet kunt vinden in die kleur, moet je je dan desondanks schikken naar dat agogische project? Heb je enige keuzevrijheid?

De discussie over dit ontwerp van decreet is in de publieke opinie verengd tot het inschrijvingsgeld. U stelt dat u door de verhoging het inschrijvingsgeld voor iedereen op hetzelfde niveau wilt brengen. U wilt het cursushoppen en de uitval voor de cursussen tegengaan. Ik heb daar toch een aantal vragen bij.

De verhoging van het inschrijvingsgeld is een slechte methode om de door u beoogde effecten te bereiken. Dit gaat fundamenteel in tegen de aspecten van levenslang en levensbreed leren. Het gaat bovendien in tegen het principe dat onderwijs zoniet gratis, dan toch in elk geval niet duurder mag worden. En dat geldt ook voor het volwassenenonderwijs. Die opmerking wordt gemaakt door iedereen die een advies gegeven heeft over dit ontwerp van decreet én door de Raad van State. Daarbij wordt ook verwezen naar internationale verdragen die wij ondertekend hebben.

Ik vind het ook niet kunnen dat er in een aantal gevallen een aanzienlijke verhoging van het inschrijvingsgeld komt. De maximumgrens op jaarbasis van 250 euro wordt bijvoorbeeld verhoogd naar 400 euro.

Dat is niet zomaar een indexering, het is een reële verhoging. Op een ander moment en binnen een ander kader pleit u voor een verlaging van de kostprijs. Enerzijds wilt u studiebeurzen van 45 euro toekennen, terwijl u het anderzijds geen probleem vindt om een cursusbedrag van 400 euro te vragen.

U zegt dat er heel wat vrijstellingen zijn. Maar het zijn precies de mensen die een vrijstelling moeten krijgen, die vaak niet weten op basis van welke elementen ze die vrijstelling kunnen krijgen. U vraagt heel wat bijkomende administratie van de cursisten, maar ook van de centra voor volwassenenonderwijs.

Mevrouw Libert, in een periode waarin iedereen pleit voor administratieve vereenvoudiging, wilt u bijkomende regels opleggen. Daarmee wilt u zorgen voor bijko-

mende middelen zodat de onthaalbureaus aan de bijkomende administratieve last kunnen voldoen.

Mevrouw Laurence Libert: Er is geen sprake van bijkomende administratieve lasten. We willen dat meer mensen via dit bestaande traject worden georiënteerd naar een inburgeringscursus voor de Nederlandse taal, maatschappelijke oriëntatie of loopbaanoriëntatie.

De heer Jef Tavernier: Er zijn bijkomende mensen die worden verplicht om bijkomende attesten aan te vragen of zich bijkomend in te schrijven bij de onthaalbureaus. Dat vraagt een bijkomende subsidiëring zodat dit kan worden opgevangen. Dat is een kronkelredenering.

Mevrouw Laurence Libert: In het kader van de inburgering pleiten we voor meer mensen die zich inburgeren. Bent u dan ook tegen alle bijkomende gezinsverenigingen?

De heer Jef Tavernier: Neen, ik ben voor inburgering en voor bepaalde trajecten op het moment dat mensen dat nodig hebben. Hier wilt u echter een bijkomende groep mensen die Nederlands willen leren, in inburgeringstrajecten stoppen.

Mevrouw Laurence Libert: Het gaat dan over mensen die manifest geen Nederlands kennen en die een cursus maatschappelijke inburgering en oriëntatie kunnen gebruiken. We willen die mensen meer aanbieden zodat ze zich nog beter kunnen inburgeren.

Mevrouw Mieke Vogels: Ik vind dit een heel bizarre redenering voor iemand die zich liberaal noemt. Dit is puur paternalisme. Die mensen volgen al cursussen. Op een volgend niveau willen zij zichzelf verbeteren en aan hun individu werken. En dan zegt de VLD dat zij ook nog moeten inburgeren – van het vingertje gesproken.

Alle onthaalbureaus stellen dat daardoor wel degelijk bijkomende administratieve lasten worden gecreëerd. De minister heeft daarnet nog gezegd dat het niet over veel geld gaat. Vaak gaat het maar over 25 eurocent per uur – reden te meer dus om al die administratie achterwege te laten. Hier vlakbij staat de Kafkabuis met alle regeltjes die vernietigd zijn. Welnu, Kafka woont niet langer in de Wetstraat, maar in de Dorpstraat. De VLD doet niets anders dan bijkomende regeltjes opleggen voor de mensen die onderaan de maatschappelijke ladder staan. Die moeten aan steeds meer regels voldoen. Voor de bedrijven tellen die regeltjes niet. De VLD moet consequent zijn. Een liberaal moet de vrijheid van het individu in acht nemen en moet voor iedereen tegen de regeltjes zijn.

De heer Jef Tavernier: Mevrouw Libert, ik denk dat dit vrij duidelijk is. In feite verplicht u bepaalde cate-

gorieën om te voldoen aan bijkomende regels. U zegt dan dat de instellingen die moeten zorgen voor de controle, ook bijkomende middelen krijgen. Waarschijnlijk zal daarna worden geklaagd dat er te veel overheids-personeel is. U zorgt daar echter zelf voor. Dat is een slechte zaak, een slechte evolutie. Bovendien gaat het over vrij weinig geld.

Mijnheer de minister, in artikel 109 gaat het om 1 euro. In paragraaf 4 gaat het om 0,5 euro. In paragraaf 5 zijn daar dan weer afwijkingen op ten belope van 0,25 euro per uur.

U maakt uw regelgeving omdat u koppig vasthoudt aan het inschrijvingsgeld. Door dat inschrijvingsgeld voor NT2 maakt u de regelgeving bovendien onnodig ingewikkeld. Dat is geen goede zaak.

Bovendien zijn er mensen die geen gebruik kunnen maken van die vrijstellingen. We hebben het al over NT2 gehad. We hebben het echter ook over de herintreders of, bijvoorbeeld, over de cursisten die recht hebben op kinderbijslag.

De centra zeggen over het verhoogde inschrijvingsgeld dat, zelfs als er rekening wordt gehouden met alle vrijstellingen en uitzonderingen, toch nog op zijn minst 20 percent van de mensen het volledige bedrag zullen moeten betalen. Dat gaat dan om bedragen tot 400 euro per jaar. De vraag is ook nog waarom dat maximum nog altijd per jaar wordt berekend en niet per semester of per half jaar, zeker als het gaat over het modulair systeem.

Er is nog iets dat belangrijk en principieel is. Een deel van het inschrijvingsgeld wordt in een fonds gestoken. Dat fonds – het solidariteits- of mutualiteitsfonds – wordt gebruikt voor de werking van die centra. Dat houdt in dat cursisten via hun inschrijvingsgeld ook de werking van de centra betalen, en eventueel ook de werking van andere centra.

De werking van scholen en van centra moet uit de algemene middelen worden bekostigd. We hebben hier te maken met een zeer gevaarlijk precedent, ook al gaat het over eventueel kleine bedragen. Het geld van de cursisten gaat voor een deel in de pot. Dat wordt dan gebruikt door andere cursisten.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, ik ben nogal verbaasd over de opmerkingen. Ik zal straks meer in het algemeen reageren. Er zijn echter bepaalde dingen die we beter niet te lang in de lucht laten hangen. Mijnheer Tavernier geeft hier de indruk over een ongelooflijke kennis van zaken over het dossier te beschikken.

Mijnheer Tavernier, darnet hebt u iets heel kras gevraagd. Ik hoop dat het een vraag was en dat u niet denkt

dat de zaak zo in elkaar zit. U hebt gesuggereerd dat als iemand zich aanmeldt bij een centrum om op een wachtlijst terecht te komen, hij inschrijvingsgeld moet betalen. Wat is dat voor onzin! Een cursist betaalt inschrijvingsgeld als hij wordt ingeschreven, en niet om op een wachtlijst te staan. Vertel dergelijke zaken toch niet als u een ernstig debat wilt voeren!

Een tweede punt gaat over de solidariteit. Mijn klomp breekt als ik u bezig hoor. Niemand in dit halfroond gaat nu echt in op een zeer essentieel punt in deze hervorming, namelijk dat wij niet langer wensen dat er kansarme centra voor volwassenenonderwijs zijn tegenover kansrijke centra.

Dat is vandaag de realiteit. Als een centrum te maken heeft met veel kansarme cursisten, dan int het minder inschrijvingsgeld. Het wordt onvoldoende gecompenseerd door de overheid. Het zal ook minder werkmiddelen hebben omdat de mensen met wie wordt gewerkt, zelf ook kleinere budgetten hebben. Dat is vandaag de realiteit.

Daar zegt u echter niets over. U gaat daar zo aan voorbij. Dat centra met veel kansarme mensen minder mogelijkheden hebben om goed werk te leveren voor de cursisten, interesseert u niet. (*Opmerkingen van de heer Jef Tavernier*)

Laat me uitspreken. Ik hoor u daar niet over. Ik hoor u daar niet over!

Laat ons het bandje terug afspelen. Ik hoor u daarover niet. (*Opmerkingen bij Groen!*)

Dit is gênant voor u, maar ik hoor u daarover niet.

Als we ervoor zorgen dat elk centrum per cursist 75 eurocent krijgt, of die cursist nu een leefloner is, een asielzoeker, een werkloze, een inburgeraar of een kaderlid van een grote multinational of iemand die goed verdient, dan is dat solidariteit. Zo zorgen we ervoor dat er in Vlaanderen geen onderscheid bestaat tussen kansrijke en kansarme centra. En nu staat u dat af te breken op de tribune. Dat is onwaarschijnlijk. U vindt de huidige toestand geen probleem, en de oplossing, die er een is van solidariteit, breekt u af. Ik vraag u om daar toch eens twee keer over na te denken.

Ik ben het eens met wat mevrouw Helsen daarover heeft gezegd. (*Opmerkingen van mevrouw Kathleen Helsen*)

Mevrouw Helsen, u kunt geen omelet bakken zonder eieren te breken.

De techniek die we daarvoor ontwikkelen is nieuw. We komen daar overigens – en mijnheer Tavernier, daar-

over hebt u ook niets gezegd – voor de helft tussen met algemene middelen. Het is niet juist dat alleen de cursisten solidair zijn met zichzelf. Eerlijk gezegd, ze mogen ook een beetje solidair zijn met zichzelf. Ik zal u dadelijk het argument geven.

We komen tussen met algemene overheidsmiddelen, die worden geïnd via belastingen. Via de techniek van het fonds, waarvan mevrouw Helsen zegt dat het ingewikkeld is en dat we erop moeten toezien dat het goed werkt, moeten we ervoor dat er in Vlaanderen geen onderscheid bestaat tussen rijke en arme centra, tussen centra voor rijke mensen en centra voor arme mensen. Dat onderscheid wil ik niet. Maar daarvoor moet je waarschijnlijk socialist zijn, en niet groen. (*Rumoer*)

Ik vind het niet zo erg, mijnheer Tavernier, dat je binnen een groep mensen die levenslang leren een beetje solidariteit vraagt. (*Opmerkingen van de heer Jos Stassen*)

Ja, mijnheer Stassen, dat interesseert u allemaal niet. Er doet zich een mattheuseffect voor in die groep. Want wie zijn de mensen die levenslang leren? Dat zijn vooral mensen die al veel hebben geleerd. Wij willen daar ook andere mensen zien. Binnen die vrij geprivilegieerde groep die niet de verhoudingen van de bevolking weerspiegelt, mag je inderdaad een beetje solidariteit vragen. Maar dat wilt u niet, mijnheer Tavernier. U wilt zelfs het probleem niet onderkennen.

Mevrouw Cathy Berx: Mijnheer de minister en collega's, wij zijn geen socialisten en we zullen het ook niet worden. Toch heb ik uit het betoog van mevrouw Helsen begrepen dat zij het onderscheid tussen kansrijke en kansarme centra wel degelijk heeft gemaakt. Dit onderscheid is in dit halfroend dus wel expliciet aan bod gekomen. Het is alleen zo dat we het niet van de heer Tavernier hebben gehoord.

Wij hebben heel duidelijk gesteld dat die zorg terecht is. De verhoging van het inschrijvingsgeld is ook terecht omwille van het shoppinggedrag. Als je de tarieven laag houdt, ontstaat er risico op collusie tussen centra en cursisten, waarbij de cursisten worden aangemoedigd om zich keer op keer in te schrijven. Dat is voor hen geen probleem, want voor hen blijft de rekening laag, terwijl het wel extra geld oplevert voor de centra. Wij staan er in elk geval achter, maar we willen wel nagaan of het op een goede manier wordt opgelost.

Nog eens: ik denk niet dat je een socialist moet zijn om dit standpunt te verdedigen. De zorg om het onderscheid tussen kansarme en kansrijke centra is een sociale zorg.

De heer Jef Tavernier: Ik dank minister Vandenbroucke voor zijn uiteenzetting. In de mate dat hij het niet goed begrepen heeft, kan ik nu misschien duidelijker maken of ik een vraag stel of een stelling poneer.

Het eerste waarover ik het had, over die wachtlijsten, was een vraag. Het was een vraag, mijnheer de minister, omdat in artikel 37 staat: "Voor de toepassing van artikel 56, 10°, worden de cursisten ingeschreven in de volgorde...", enzovoort. "De inschrijvingsvoorwaarden, vermeld in eerste lid, omvatten volgende elementen..." Artikel 56, 10°, zegt dat centra maar worden erkend als ze "zonder onderscheid elke cursist inschrijven voor de opleiding die hij wil volgen".

En er staat om ingeschreven te zijn: "Ten tweede: het inschrijvingsgeld betaald hebben of hiervan rechtmatig vrijgesteld zijn". Mijn vraag – en niet meer dan dat – is: als iemand is ingeschreven en op de wachtlijst staat, moet die al dan niet betalen? Dat is een vraag. Insinueert u, mijnheer de minister, niets anders!

Dan wil ik het even hebben over het fonds. Het klopt dat er rijke en minder rijke centra zijn. Mijn stelling is niet dat dit onderscheid moet worden behouden. Mij gaat het over het fonds en de financiering van het fonds waarbij inderdaad in een dubbele financiering is voorzien. Ik kant mij tegen één element omdat ik vind dat het uit de algemene middelen moet komen. Ik vind niet dat het fonds moet worden afgeschaft en ik vind niet dat arme centra moeten worden behouden. Het gaat mij erom dat er een bepaalde vorm van financiering wordt gehanteerd die een gevaarlijk precedent is. Ik ben niet de enige die dat zegt. In Forum schrijft het VSKO in april 2007: "Het VSKO is gekant tegen het fonds omdat de Vlaamse Gemeenschap zo een verkapte onderwijsbelasting invoert en we vinden dat een kwalijk precedent. De administratieve last die hiermee gepaard gaat, is voor de centra een doorn in het oog." Het kan zijn dat dit zeer onbelangrijk is, dat ik iets uitvind, dat ik me zorgen maak over iets waarover ik me absoluut geen zorgen moet maken en dat ik compleet alleen sta met mijn bedenkingen, maar ik vrees dat ook anderen zich die bedenkingen maken.

We vinden dat dit ontwerp van decreet een aantal positieve elementen bevat en ik heb die aan het begin van mijn betoog opgesomd. Er kunnen nog verbeteringen en evoluties komen in de toekomst, maar op het vlak van inschrijvingsgeld zijn er zowel principiële als praktische bedenkingen. Om die reden heb ik een aantal amendementen ingediend. Ik hoop – en dan richt ik me niet tot de minister, maar wel tot de meerderheid – dat de terechte amendementen worden goedgekeurd die betrekking hebben op de inschrijvingsgeld in het kader van levenslang en levensbreed leren en in het kader van het leren van Nederlands zonder ervoor te moet betalen. Toen het ging om het gratis maken van het leren van Nederlands, heeft het Vlaams Belang die amendementen weggestemd. Ik hoop dat de leden van de meerderheid zich als volwaardige parlementsleden gedragen en dat ze stemmen voor datgene waarvan ze zeggen en denken dat ze erachter staan.

De voorzitter: De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ik dank de verslaggever voor het verslag. Dit is inderdaad een heel belangrijk niveaudecreet want het brengt een interactie teweeg tussen de centra voor de basiseducatie en de centra voor volwassenenopleiding. Het decreet over de centra voor basiseducatie van 1990 en het decreet over de sociale promotie van 1999 worden door dit decreet vervangen.

Naast opleiding en vorming staat het volwassenenonderwijs in al zijn vormen en disciplines borg voor het levenslang en levensbreed leren. Levensbreed leren komt bijna uitsluitend voor bij de centra voor volwassenenopleiding.

Want VDAB, SYNTRA en andere verstrekkers van volwassenenonderwijs bieden enkel levenslang leren en dus werk- en arbeidsgelateerde trajecten aan. De tussentijdse certificering maakt volwassenenonderwijs ook geschikt voor snelle succeservaringen. Zo komen achtergebleven groepen die vroeger om allerlei redenen minder aan bod kwamen, nu wel aan de bak. Ik noem dan allochtonen, ouderen, laaggeschoolden en vrouwen.

De tussentijdse instap wordt vergemakkelijkt door de modulaire opbouw terwijl de band met het leerplichtonderwijs behouden blijft. Een andere innovatie is de volledige inbedding van de centra voor basiseducatie in onderwijs. Basiseducatie is altijd al een volwaardige partner van het onderwijs geweest, en nu wordt dat ook decretaal vastgelegd. De doelgroepenafbakening wordt ook duidelijker. Om in aanmerking te komen voor volwassenenonderwijs moet de cursist het leerplichttraject grosso modo doorlopen hebben. Toch zijn er uitzonderingen, en die maken bijvoorbeeld voor NT2-trajecten de parallelle instap vanaf twaalf jaar mogelijk. Leerplichtscholen kunnen niet altijd de nodige bijkomende taaltrajecten aanbieden. Het is dus een goede maatregel om taalachterstand weg te werken terwijl men parallel het leerplichttraject kan blijven doorlopen.

De oprichting van consortia voor volwassenenonderwijs als structurele samenwerkingsverbanden die netoverschrijdend zullen werken, is een vernieuwing die op termijn tot een win-winsituatie zal leiden. Ik ben daarvan overtuigd. Het opleidingsplan van zo'n consortium zal bepalend zijn voor de nodige afstemming tussen de onderwijsverstrekkers. In de rand daarvan kan een ombudsdienst voor cursisten de dienstverlening en de professionalisering enkel verhogen. De consortia zullen ook zorgen voor een maatschappelijk verantwoorde kostprijs.

De schaalvergroting voor de centra voor basiseducatie houdt rekening met mensen en met middelen. Een sterkere beleidsvoering wordt op die manier mogelijk. Voor

de centra voor Volwassenenopleiding zijn de wijzigingen aan het financieringssysteem niet zo vergaand als voor de CBE's. Er ontstaat een groter financieel parallelisme tussen beide en de aanpassing van de delers is evenzeer een belangrijke wijziging. Maar er is duidelijk rekening gehouden met de bepaling in cao 7 dat voor gelijke omstandigheden eenzelfde omkadering moet voorhanden zijn.

Een overgangsmaatregel van 6 jaar staat ervoor garant dat centra waarvoor een en ander wijzigt de tijd krijgen zich aan te passen. In vergelijking met de buurlanden is 1 euro per lesuur niet zo veel. Dat is zeker zo als we dat bedrag vergelijken met de prijs die andere onderwijsverstrekkers aanrekenen. Tal van cursisten zijn vrijgesteld. De Lissabonnorm van een participatie van 12,5 percent is niet gering. Toch moet men nagaan of er geen groepen uit de boot vallen. Het op te richten fonds moet ervoor zorgen dat centra financieel niet de dupe worden van veel vrijgestelde studenten. De minister is daar uitvoerig op ingegaan. Ik ben van mening dat het cijfer van 40 percent voortijdige uitstroom dat in sommige doorlichtingsverslagen wordt vermeld, door de responsabilisering die in het decreet heel zeker aanwezig is, drastisch zal verlagen.

Aan een aanbeveling van het Rekenhof om het ingewikkelde personeelsstatuut en de complexe regelgeving van het personeel in het volwassenenonderwijs te vereenvoudigen, is in dit decreet tegemoetgekomen. Over de hele NT2-problematiek is hier genoeg gezegd. Ik onthoud uit de discussie alleen dat leden van de meerderheidspartijen bereid zijn om samen te zitten en hierover nog te praten. Het voorliggende ontwerp van decreet is mijns inziens een zeer goed legistisch document. We zullen zien hoe het veld daarop reageert. Ik ben me ervan bewust dat het goed zal worden aanvaard. *(Applaus bij sp.a en spirit)*

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, geachte collega's, gezien het gevorderde uur zal ik het niet hebben over alle mogelijke aspecten van dit toch wel ingrijpende ontwerp van decreet en ook niet over een aantal veeleer praktische maar toch zeer belangrijke realisaties die we hiermee beogen. Ik denk bijvoorbeeld aan het streven naar een fundamentele verbetering inzake het maken van fouten in personeelsdossiers waarvoor het Rekenhof ons terecht op de vingers tikt. Dit ontwerp van decreet moet het mogelijk maken om in de toekomst een veel betere personeelsadministratie te hebben. Ik zal het ook niet hebben over een aantal wijzigingen die we doorvoeren waardoor de tweedekansfunctie van het volwassenenonderwijs versterkt wordt. Ik wil komen tot wat in mijn ogen maatschappelijk de essentie is.

Dit is een verhaal van gelijke kansen in het domein van levenslang leren. We willen niet alleen meer levenslang leren, we willen dat zoveel mogelijk mensen daaraan kunnen deelnemen, wat vandaag niet het geval is. Levenslang leren is een van die domeinen in de samenleving waar een bijzonder sterk mattheuseffect speelt: wie reeds heeft, krijgt nog meer. Dit is misschien een beetje onvermijdelijk, want men moet natuurlijk opgeleid zijn om verder graag opgeleid te worden. Dat is voor een deel een wet van Meden en Perzen, maar we kunnen eigenlijk niet aanvaarden dat het levenslang leren zo fout verdeeld is.

Het gaat dus om gelijke kansen. Maar kansen op iets wat middelmatig is, op beperkte kwaliteit, zijn geen gelijke kansen. Essentieel in dit verhaal is dat we mikken op het verbeteren van de kwaliteit in het volwassenenonderwijs en bovendien op het succes van cursisten. We hebben de voorbije tien jaar vooral een verhaal gehad van kwantitatieve expansie. Meer cursisten, meer leerkrachten, meer uren, meer budget: zeer belangrijk en zeer goed op zichzelf. Maar van een verhaal van louter kwantitatieve expansie willen we nu gaan naar een verhaal van meer kwaliteit en meer succes voor cursisten om die kwaliteit te verwerken en om te zetten in verworven competenties en ook in getuigschriften.

Dat betekent bijvoorbeeld dat we sterk inzetten op ondersteuning van het pedagogisch-didactisch gebeuren in het volwassenenonderwijs, niet alleen in de basiseducatie maar in alle centra voor klassiek volwassenenonderwijs. We zullen geld investeren, en we gaan een structuur oprichten en zorgen voor netwerking en samenwerking waardoor het pedagogisch-didactische aspect veel beter ondersteund en begeleid zal worden. Dat ontbreekt vandaag in het volwassenenonderwijs.

We mikken ook op samenwerking en we willen gekke concurrentie vermijden. De heer Sannen gaf het voorbeeld van vier cursussen Russisch in één stad, terwijl in een andere regio cursisten een grote afstand moeten afleggen vooraleer ze een algemene vorming kunnen volgen die hen toegang geeft tot het diploma secundair onderwijs. Dan is het aanbod niet alleen onevenwichtig en onefficiënt, maar ook strijdig met de idee van gelijke kansen. Als we zulke toestanden willen rechtzetten – gekke concurrentie vermijden, onnodige proliferatie vermijden, zorgen voor toegankelijkheid waar het echt nodig is – dan is er samenwerking en overleg op het terrein nodig. Dat is wat we tot stand brengen via de formule van de consortia. Ik weet dat het gevoelig ligt, want het is netoverschrijdend, maar ik denk dat we die gevoelige stap moeten zetten.

Voor de subsector van de basiseducatie zetten we heel wat stappen tegelijkertijd: een belangrijke schaalvergroting die gericht is op meer professionalisering en totale omvorming van het financieringssysteem waardoor men

ook eindelijk werkzekerheid kan creëren voor het personeel dat zich dagelijks inzet, en waardoor basiseducatie een stevige partner wordt in het geheel. Het is ook juist dat het een uitdaging is om een evenwicht te krijgen in de verhouding tussen het volwassenenonderwijs en de basiseducatie aan de ene kant en andere opleidingsverstrekkers – VDAB, SYNTRA en de commerciële sector – aan de andere kant.

Maar men moet eerst het volwassenenonderwijs en de basiseducatie wat robuuster en steviger maken, zodanig dat ze aan de tafel van het overleg met VDAB en SYNTRA echt een sterke partner kunnen worden. Daar mikken we op.

Wij denken ook dat we cursisten beter moeten wapenen op de weg naar succes. Dat is het verhaal van betere begeleiding, betere oriëntering en, tussen haakjes, ook het verhaal van betere opvang van klachten, want we gaan in de consortia ombudsdiensten organiseren. Het is voor een deel ook het verhaal van het inschrijvingsgeld.

In dit debat voegt men er niet aan toe dat we in het decreet duidelijk maken dat men voor de verzekering of de verwarming van de lokalen geen geld mag vragen aan de cursisten, wat vandaag hier en daar wel gebeurt. We beslissen hier dat dat niet mag. Het enige dat gefactureerd mag worden, is het noodzakelijke materiaal, waarbij er een duidelijke transparante kostenstaat moet zijn voor elke cursist. Dat is ook belangrijk, denk ik.

Kwaliteit, ook door meer werkingsmiddelen. Mevrouw Helsen, in uw voor het overige uitstekende verslag, was dat een beetje een lacune. U hebt gezegd dat er een verhoging van de inschrijvingsgelden gepland is, dat dat te maken heeft met het feit dat mensen soms een beetje lichtzinnig shoppen en dat de minister dat wil vermijden. Dat is juist. Maar de doelstelling van de verhoging van de inschrijvingsgelden is op de eerste plaats zorgen voor meer werkingsmiddelen en dus voor kwaliteit in de centra. Zorgen voor goed materiaal, goede handboeken en goede computerinfrastructuur, daarover gaat het.

Er zijn meer werkingsmiddelen, maar ze worden ook eerlijk verdeeld. Ik kan niet genoeg herhalen dat ik af wil van de huidige toestand, waarbij centra waar de rijkere mensen naartoe gaan, de rijkere centra zijn en de centra waar de armere centra naartoe gaan, de armere centra zijn. Dat is fundamenteel onrechtvaardig en strijdig met de essentie van solidariteit in het onderwijs en in de samenleving. Ik wil geen rijke centra voor rijke mensen en arme centra voor arme mensen.

Vandaar dat we een wat gecompliceerd verdelingssysteem opzetten, waarbij de ene cursist niks betaalt, de andere 25 cent, een andere 50 cent en een andere een

euro. Maar uiteindelijk komt er in de centra per cursist 75 eurocent toe om het voor die cursisten zo goed mogelijk te doen, mede dankzij de algemene solidariteit op basis van wat de belastingbetaler oplevert voor de Vlaamse overheid.

Ik denk dat dat een rechtvaardig systeem is. Ik wil nog eens zeggen dat we dat eigenlijk ook niet zomaar beslist hebben, wat hier in het debat uitvoerig aan bod is gekomen. Om te beginnen, zijn er sociaaleconomische categorieën die gratis naar het volwassenenonderwijs kunnen gaan: mensen die leven van het leefloon en mensen die werkzoekend zijn en een opleiding volgen in het kader van een VDAB-traject. Ook bepaalde domeinen zijn vrijgesteld van inschrijvingsgeld: de algemene vorming omwille van de tweede kans die mensen daar nemen en Nederlands Tweede Taal voor wie een inburgeringstraject wil volgen.

Ik wil nog eens herhalen dat we in de praktijk, voor het gevoelige punt Nederlands voor anderstaligen – waar ik de frustratie van de heer Sannen begrijp, dat er een debat is in het parlement, maar men er niet in slaagt om een consensus te vinden en een signaal te geven – spreken over nul euro per uur of 25 cent per uur en hier en daar misschien eens iemand voor 50 cent per uur.

Dan rijst de vraag of dat veel of weinig is. Ik denk dat dat niet zo veel is. Vandaag legt voor elke euro die cursisten betalen, de samenleving er tien euro bij. Ik denk dat we aan die cursisten dus niet te veel vragen. Ik denk dat dat een rechtvaardig evenwicht is en ik daag iedereen uit om het omgekeerde te verdedigen.

Mevrouw de voorzitter, eigenlijk zouden we het moeten hebben over het toekomstige landschap. Waar willen we naartoe met levenslang leren? Wat zijn daarin de prioritaire domeinen? Welke innovaties willen we? Wat wordt de rol van het gecombineerde leren? Hoe kunnen deze centra inspelen op de wereld van internet? Wat zijn de nieuwe domeinen? Hoe kunnen we de nijverheidstechnische richtingen versterken? Dat is ook een van de ambities van dit ontwerp van decreet.

Daar is vandaag niet zoveel over gezegd. Ik hoop dat we daar in de toekomst meer debatten over kunnen voeren zodat dit ontwerp van decreet het begin wordt van een kwalitatieve uitbouw van het levenslang leren in Vlaanderen. Ik dank u alvast voor uw steun daarvoor. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, heb ik u goed begrepen dat op het moment dat iemand zich wil inschrijven voor een cursus waarvoor er blijkbaar al een wachtlijst bestaat, hij dan geen inschrijvingsgeld moet betalen? Ik heb u de artike-

len gegeven die ik samen heb gelezen. Het gaat over een interpretatie. Het is belangrijk dat dat in het verslag staat zodat daar geen discussie over bestaat.

Minister Frank Vandenbroucke: Laat me duidelijk zijn. Ik kijk ook even naar mijn verzamelde ambtenaren en juristen. Men betaalt inschrijvingsgeld als men zich effectief inschrijft en een cursus kan beginnen volgen, anders niet. De aanmelding kost u geen geld. Dat is redelijk logisch.

De heer Jef Tavernier: Ik heb de vraag gekregen van mensen die me zeiden dat het hen niet duidelijk was. Daarom stel ik u deze vraag.

Minister Frank Vandenbroucke: Verwijs hen naar het verslag van deze zitting.

De voorzitter: De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. (*Zie Parl. St. VI. Parl. 2006-07, nr. 1201/5*).

– *De artikelen 1 tot en met 32 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

Er is een amendement op artikel 33. (*Zie Parl. St. VI. Parl. 2006-2007, nr. 1201/6*)

De stemmingen over het amendement op artikel 33 en over artikel 33 worden aangehouden.

– *De artikelen 34 tot en met 106 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

Er is een amendement op artikel 107. (*Zie Parl. St. VI. Parl. 2006-2007, nr. 1201/6*)

De stemmingen over het amendement op artikel 107 en over artikel 107 worden aangehouden.

– *Artikel 108 wordt zonder opmerkingen aangenomen.*

Er zijn amendementen op artikel 109. (*Zie Parl. St. VI. Parl. 2006-2007, nr. 1201/6*)

De stemmingen over de amendementen op artikel 109 en over artikel 109 worden aangehouden.

– *De artikelen 110 tot en met 198 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Vera Van der Borght, Patricia Ceysens en Elke Roex, de heren Bart Caron en Tom Dehaene en mevrouw Helga Stevens betreffende het bijdragesysteem voor de gebruiker van een dienst voor gezinszorg – 1127 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de bespreking is geopend.

Mevrouw Merckx, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

Mevrouw Van der Borght heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borght: Mevrouw de voorzitter, geachte collega's, ondanks dit late uur wil ik nog even uw aandacht vragen voor dit voorstel van resolutie. Ik had graag namens de Open Vld-fractie een en ander willen zeggen over dit voorstel, aangezien het onze fractie was die het voorstel heeft ingediend. Ik ben verheugd dat het eenparig werd aangenomen in de commissie. Dit parlementaire initiatief heeft evenwel een lange lijdensweg gekend. Het bijdragesysteem in de gezinszorg wijzigen is blijkbaar niet evident, zelfs al gaat het om een flagrante discriminatie.

Exact een jaar geleden, op 6 juni 2006, kaartte ik deze onrechtvaardigheid via een vraag om uitleg in de commissie aan.

Dat zelfstandigen een toeslag van 25 percent op hun netto belastbaar inkomen krijgen, vanuit het vermoeden dat hun aanslagbiljet niet overeenstemt met de werkelijke situatie, was te gek voor woorden. Een dergelijke arbitraire bepaling, die regelrecht alle zelfstandigen beschuldigt van fraude en hen discrimineert, moest voor Open Vld zo snel mogelijk worden afgeschaft. We waren op dat ogenblik bijna de enigen die deze aberratie meteen afgeschaft wilden zien. Ik herinner me nog zeer goed, en u kunt dat allen nalezen in het verslag van de commissievergadering waarin ik dit probleem aan de kaak stelde, dat de heer Dehaene toen repliceerde dat we de regel best konden behouden en dat het aan de zelfstandigen was om het bewijs te leveren dat ze niet fraudeerden.

De voorzitter: De heer Dehaene heeft het woord.

De heer Tom Dehaene: Mevrouw Van der Borght, ik vind dat u lichtjes overdrijft. U hebt dit inderdaad aangehaald in de commissie, tijdens de begrotingsbesprekingen. Er is toelichting gegeven door de minister, die tijdens de besprekingen meteen heeft gezegd dat dit inderdaad moest worden herzien. Dit was niet meer te verantwoorden, aldus de minister: als er zwartwerk zou zijn bij zelfstandigen, dan zou dat op een ander niveau moeten worden aangepakt, en niet hier. Op dat ogenblik heeft mijn partij meteen verklaard te willen werken aan een voorstel van resolutie. De enige reden waarom dit zo lang heeft geduurd, is dat we in het voorstel bijkomend wilden laten opnemen dat er moest worden voorzien in bijkomende financiële middelen, omdat het niet de diensten zijn die de lacune van, als ik me niet vergis, 400.000 euro kunnen dichten. De Vlaamse overheid zal die diensten dus bijkomend moeten ondersteunen.

Mevrouw Vera Van der Borght: Mijnheer Dehaene, ik wil dit niet langer laten duren dan nodig, maar ik heb het verslag integraal bij me. Als u wilt, kan ik het voorlezen. U kunt het stuk zelf raadplegen. Ik vind dat we de waarheid geen geweld mogen aandoen. Daarom wou ik dit toch even zeggen.

De minister stelde inderdaad dat een door haar opgerichte werkgroep het hele bijdragesysteem moest evalueren. Open Vld diende in het najaar van 2006 een voorstel van decreet in om het ministerieel besluit te wijzigen. Na overleg bleek uiteindelijk dat het aangegeven was dit om te zetten in een voorstel van resolutie. Na een maandenlang aanslepen is dat voorstel vandaag dan toch in de plenaire vergadering beland. Zoals ik al stelde, was het een heuse lijdensweg. Dat plaatst toch een en ander in perspectief, zeker daar in het verslag de indruk wordt gewekt dat iedereen het vanaf het begin eens was met Open Vld om dit zo snel mogelijk weg te werken.

De heer Tom Dehaene: Mevrouw Van der Borght, als u een ministerieel besluit wilt aanpassen door middel van een voorstel van decreet, dan zeggen wij dat dit niet kan. Dan moet dat inderdaad door middel van een voorstel van resolutie gebeuren. Als het dan maanden duurt voor dat voorstel van resolutie op tafel ligt, dan kunnen wij daar niets aan doen.

Mevrouw Vera Van der Borght: Dat weet ik nog zo niet.

Ik wil echter besluiten met een positieve noot. We hebben nu dit voorstel van resolutie, waarin we de minister vragen voor het einde van deze maand de bepaling op te heffen. Ik zou durven stellen dat het mooi zou zijn mocht deze minister, die straks naar het federale niveau zal vertrekken, als laatste beleidsdaad deze discriminerende beslissing schrappen. Ik had graag gehad dat ze hier nog was. Dan had ik haar kunnen vragen of ze be-

reid is om dit door alle partijen gesteunde voorstel van resolutie uit te voeren. (*Applaus bij VLD-Vivant*)

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Mevrouw de voorzitter, dit is inderdaad een probleem dat door alle partijen – ook door mijn fractie, mevrouw Van der Borght – reeds in het verleden herhaaldelijk werd aangekaart, meestal naar aanleiding van begrotingsbesprekingen. Het is inderdaad een schandalige discriminatie, die nu al jarenlang in onze regelgeving zit. Het is onaantvaardbaar dat zelfstandigen een toeslag van 25 percent op hun jaarlijks netto inkomen wordt aangerekend. Men gaat er met andere woorden van uit dat zelfstandigen sowieso frauderen.

Ik ben blij dat men eindelijk afstapt van dit vermoeden van fraude en deze onrechtvaardige discriminatie. In de bespreking in de commissie werd terecht gezegd dat, als men ervan uitgaat dat er in sectoren sprake is van zwartwerk, men dit zwartwerk moet aanpakken en niet de thuiszorg. Daarom zal onze fractie dit voorstel steunen.

De voorzitter: Mevrouw Merckx heeft het woord.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey: Op 6 maart 2007 dienden de meerderheidsfracties dit voorstel van resolutie in en op 8 mei werd het unaniem goedgekeurd. Zoals de heer Dehaene daarnet zei, als men dan toch in de richting van CD&V kijkt, gaat het om een ministerieel besluit van 26 juni 2001. De auteur van dit ministerieel besluit maakt nog deel uit van dit parlement, maar is niet iemand van onze fractie. Het is goed dat deze discriminatie ten nadele van de zelfstandigen wordt weggewerkt.

Wanneer ik de voorbije weken op de markt was, heb ik aan verschillende marktkramers verteld over dit voorstel vanuit de meerderheid op voorzet van VLD. Als zij soms al twijfelen aan wat men voor zelfstandigen onderneemt, reageerden ze hierop toch instemmend, al gaat het om iets kleins.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Omdat de discussie daarnet bitsig was, wil ik kort even onderstrepen dat er consensus is en was over de grond van de zaak. Onze fractie is dit voorstel genegen. Het is zinloos om verschillen te maken waar die niet nodig zijn. Laat ons dit met zijn allen goedkeuren.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Stefaan Sintobin, Roland Van Goethem en John Vrancken betreffende een doorlichting van het Agentschap voor Buitenlandse Handel door de Vlaamse administratie – 1151 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, dit voorstel van resolutie werd door de commissie verworpen.

Bij brief van 21 mei 2007 heeft de heer Luk Van Nieuwenhuysen verzocht het op de agenda van de plenaire vergadering te plaatsen.

Conform artikel 69, punt 5, van het reglement van het Vlaams Parlement moeten wij ons bij zitten en opstaan uitspreken over het aanvatten van de bespreking.

De heer Loones, verslaggever, heeft het woord over het al dan niet aanvatten van de bespreking.

De heer Jan Loones: Bij deze resolutie wil de Vlaams-Belangfractie hetzelfde onderzoek laten voeren over de subsidies die gaan naar het Agentschap voor Buitenlandse Handel, als het onderzoek dat gevoerd is door de administratie en het Rekenhof bij de subsidies die gingen naar KINT. Dat onderzoek vormt dus de aanleiding voor een gelijkaardig onderzoek door de Vlaamse administratie naar de veel belangrijke subsidies voor het Agentschap.

Binnen de commissie werd het verzoek niet gesteund. In een inventieve redenering heeft vooral de heer Van den Brande erop gewezen dat de twee niet te vergelijken zijn. De subsidies die gaan naar het Agentschap, worden hier niet bediscussieerd en zijn ook niet het voorwerp van de vraag, maar wel het politieke nut van de instelling zelf. Daarom werd de vraag afgewezen.

Er is een tussenkomst geweest van mevrouw Hoebeke voor VLD, die het voorstel heeft verwezen naar het domein van de politiek. Tot slot is er een tussenkomst geweest voor N-VA van mijzelf, waarbij ik wel enige sympathie heb geuit voor het voorstel, alleen al omdat de subsidies overbodig zouden blijken in het licht van het nut dat men wil bereiken. Het voorstel is hoe dan ook afgewezen. Ik denk niet dat het veel nut heeft om er nog eens op terug te komen bij bespreking hier in de plenaire vergadering.

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord over het al dan niet aanvatten van de bespreking.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mevrouw de voorzitter, de heer Loones heeft een vrij goed, maar

weliswaar kort verslag gebracht van de bespreking over deze aangelegenheid. Om welk bedrag het ook gaat, het Vlaams Parlement heeft het recht om te onderzoeken of om te laten onderzoeken of de uitgaven die het doet of de toelagen die het toekent aan een instelling of een initiatief, terdege en efficiënt worden besteed.

Wat het Agentschap voor Buitenlandse Handel betreft, denk ik dat er sedert de bespreking van het voorstel van resolutie in de commissie een nieuw feitje kan worden vernoemd. Tijdens de bespreking van de begrotingsaanpassing voor buitenlandse handel, bleek minister Moerman niet op de hoogte te zijn van het feit dat het Agentschap voor Buitenlandse Handel – dat bekendstaat als het reisagentschap van prins Filip – niet de moeite getroost om een jaarverslag te publiceren, zodat het vrij moeilijk is om een zicht te krijgen op wat het Agentschap voor Buitenlandse Handel doet in ruil voor de 1,9 miljoen euro dat het Vlaams Parlement jaarlijks toekent. Dat is toch wel een bijkomend argument om het voorstel van resolutie dat we hebben ingediend en dat in de commissie werd besproken en verworpen, toch nog eens te bespreken.

De voorzitter: De volksvertegenwoordigers die voorstander zijn van het aanvatten van de bespreking, wordt verzocht op te staan.

De tegenproef.

– *De plenaire vergadering beslist bij zitten en opstaan de bespreking niet aan te vatten.*

ONTWERP VAN DECREET betreffende het volwassenenonderwijs – 1201 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 6

Aangehouden stemmingen

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde zijn de aangehouden stemmingen over de amendementen op de artikelen 33, 107 en 109 en over de artikelen 33, 107 en 109 van het ontwerp van decreet betreffende het volwassenenonderwijs.

Aan de orde is de stemming over amendement 15 van de heer Tavernier op artikel 33.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

102 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
6 leden hebben ja geantwoord;
72 leden hebben neen geantwoord;
24 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het amendement niet aan.

Aan de orde is de stemming over artikel 33.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
72 hebben ja geantwoord;
25 leden hebben zich onthouden;
6 leden hebben neen geantwoord.

Artikel 33 is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 16 van de heer Tavernier op artikel 107.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
7 leden hebben ja geantwoord;
72 leden hebben neen geantwoord;
24 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het amendement niet aan.

Aan de orde is de stemming over artikel 107.

Stemming nr. 4

Ziehier het resultaat:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
72 hebben ja geantwoord;
24 leden hebben zich onthouden;
7 leden hebben neen geantwoord.

Artikel 107 is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 17 van de heer Tavernier op artikel 109.

Stemming nr. 5

Ziehier het resultaat:

102 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
7 leden hebben ja geantwoord;
95 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het amendement niet aan.

Aan de orde is de stemming over amendement 18 van de heer Tavernier op artikel 109.

Stemming nr. 6

Ziehier het resultaat:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
7 leden hebben ja geantwoord;
96 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het amendement niet aan.

Aan de orde is de stemming over amendement 19 van de heer Tavernier op artikel 109.

De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Mevrouw de voorzitter, ik zou de leden van deze vergadering er willen op wijzen dat het hier gaat over het inschrijvingsgeld voor NT2. De bedoeling van mijn amendement is het inschrijvingsgeld af te schaffen, en over te gaan naar een administratieve vereenvoudiging. Ik wil er bovendien op wijzen dat dit amendement absoluut geen mattheuseffect met zich meebrengt, wel integendeel.

De voorzitter: De stemming begint.

Stemming nr. 7

Ziehier het resultaat:

102 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
7 leden hebben ja geantwoord;
93 leden hebben neen geantwoord;
2 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het amendement niet aan.

Aan de orde is de stemming over amendement 20 van de heer Tavernier op artikel 109.

Stemming nr. 8

Ziehier het resultaat:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
7 leden hebben ja geantwoord;
95 leden hebben neen geantwoord;
1 lid heeft zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het amendement niet aan.

Aan de orde is de stemming over artikel 109.

Stemming nr. 9

Ziehier het resultaat:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
72 leden hebben ja geantwoord;
7 leden hebben neen geantwoord;
24 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement artikel 109 aan.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 10

Ziehier het resultaat:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
72 leden hebben ja geantwoord;
31 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Vera Van der Borgh, Patricia Ceysens en Elke Roex, de heren Bart Caron en Tom Dehaene en mevrouw Helga Stevens betreffende het bijdragesysteem voor de gebruiker van een dienst voor gezinszorg – 1127 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 11

Ziehier het resultaat:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
103 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 13 juni 2007 om 10 uur en 14 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 18.58 uur.*

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Erik Arckens, Cathy Berx, Jos Bex, Thieu Boutsen, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Rudi Daems, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Stern Demeulenaere, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Else De Wachter, Bart De Wever, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Etienne Schoupe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Steven Vanackere, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Marleen Vanderpoorten, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Johan Verstrecken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch.

Afwezig met kennisgeving

Mark Demesmaeker: gezondheidsredenen;

Kris Van Dijck: buitenslands;

Gilbert Bossuyt, Agnes Bruyninckx, Annick De Ridder, Erik Tack, Luc Van den Brande: ambtsverplichtingen.

Afwezig zonder kennisgeving

Tinne Rombouts.

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Rudi Daems, Vera Dua, Eloi Glorieux, Jos Stassen, Jef Tavernier, Mieke Vogels

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Dirk De Cock, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Sven Gatz, Caroline Gennez,

Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Herman Schueremans, Miet Smet, Bart Somers, Helga Stevens, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Steven Vanackere, Dany Vandenbossche, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Johan Verstreken, Robert Voorhamme, Paul Wille

ONTHOUDINGEN:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Linda Vissers, John Vrancken

Stemming nr. 2:**JA-stemmen:**

Cathy Berx, Jos Bex, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Dirk De Cock, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Sven Gatz, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Herman Schueremans, Miet Smet, Bart Somers, Helga Stevens, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Steven Vanackere, Dany Vandenbossche, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Johan Verstreken, Robert Voorhamme, Paul Wille

NEEN-stemmen:

Rudi Daems, Vera Dua, Eloi Glorieux, Jos Stassen, Jef Tavernier, Mieke Vogels

ONTHOUDINGEN:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Linda Vissers, John Vrancken

Stemming nr. 3:**JA-stemmen:**

Rudi Daems, Vera Dua, Eloi Glorieux, Jos Stassen, Jef Tavernier, Christian Van Eyken, Mieke Vogels

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Dirk De Cock, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Else De Wachter,

Bart De Wever, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Sven Gatz, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Herman Schueremans, Miet Smet, Bart Somers, Helga Stevens, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Steven Vanackere, Dany Vandenbossche, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Johan Verstreken, Robert Voorhamme, Paul Wille

ONTHOUDINGEN:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Linda Vissers, John Vrancken

Stemming nr. 4:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Dirk De Cock, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Sven Gatz, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Herman Schueremans, Miet Smet, Bart Somers, Helga Stevens, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Steven Vanackere, Dany Vandenbossche, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Johan Verstreken, Robert Voorhamme, Paul Wille

NEEN-stemmen:

Rudi Daems, Vera Dua, Eloi Glorieux, Jos Stassen, Jef Tavernier, Christian Van Eyken, Mieke Vogels

ONTHOUDINGEN:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Linda Vissers, John Vrancken

Stemming nr. 5:

JA-stemmen:

Rudi Daems, Vera Dua, Eloi Glorieux, Jos Stassen, Jef Tavernier, Christian Van Eyken, Mieke Vogels

NEEN-stemmen:

Erik Arckens, Cathy Berx, Jos Bex, Thieu Boutsen, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De

Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Sven Gatz, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Helga Stevens, Felix Strackx, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Wim Van Dijck, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Steven Vanackere, Dany Vandenbossche, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Linda Vissers, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille

Stemming nr. 6:

JA-stemmen:

Rudi Daems, Vera Dua, Eloi Glorieux, Jos Stassen, Jef Tavernier, Christian Van Eyken, Mieke Vogels

NEEN-stemmen:

Erik Arckens, Cathy Berx, Jos Bex, Thieu Boutsen, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Sven Gatz, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Helga Stevens, Felix Strackx, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Wim Van Dijck, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Steven Vanackere, Dany Vandenbossche, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Linda Vissers, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille

Stemming nr. 7:

JA-stemmen:

Rudi Daems, Vera Dua, Eloi Glorieux, Jos Stassen, Jef Tavernier, Christian Van Eyken, Mieke Vogels

NEEN-stemmen:

Erik Arckens, Cathy Berx, Jos Bex, Thieu Boutsen, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Sven Gatz, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones,

Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Joke Schauvliege, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Helga Stevens, Felix Strackx, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Wim Van Dijck, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Linda Vissers, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille

ONTHOUDINGEN:

Kathleen Helsen, Ludo Sannen

Stemming nr. 8:

JA-stemmen:

Rudi Daems, Vera Dua, Eloi Glorieux, Jos Stassen, Jef Tavernier, Christian Van Eyken, Mieke Vogels

NEEN-stemmen:

Erik Arckens, Cathy Berx, Jos Bex, Thieu Boutsen, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Sven Gatz, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Joke Schauvliege, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Helga Stevens, Felix Strackx, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Wim Van Dijck, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Steven Vanackere, Dany Vandenbossche, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Linda Vissers, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille

ONTHOUDING:

Ludo Sannen

Stemming nr. 9:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Dirk De Cock, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Sven Gatz, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan Peumans,

Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Herman Schueremans, Miet Smet, Bart Somers, Helga Stevens, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borcht, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Steven Vanackere, Dany Vandenbossche, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Johan Verstreken, Robert Voorhamme, Paul Wille

NEEN-stemmen:

Rudi Daems, Vera Dua, Eloi Glorieux, Jos Stassen, Jef Tavernier, Christian Van Eyken, Mieke Vogels

ONTHOUDINGEN:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Linda Vissers, John Vrancken

Stemming nr. 10:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Dirk De Cock, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Sven Gatz, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Herman Schueremans, Miet Smet, Bart Somers, Helga Stevens, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borcht, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Steven Vanackere, Dany Vandenbossche, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Johan Verstreken, Robert Voorhamme, Paul Wille

NEEN-stemmen:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Rudi Daems, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Eloi Glorieux, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Jos Stassen, Felix Strackx, Jef Tavernier, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Linda Vissers, Mieke Vogels, John Vrancken

Stemming nr. 11:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Cathy Berx, Jos Bex, Thieu Boutsen, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Rudi Daems, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart

Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Jef Tavernier, Anissa Temsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Steven Vanackere, Dany Vandenbossche, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Linda Vissers, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille
